

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I Meddelanden	
	
	II Förberedande rättsakter	
	Kommissionen	
98/C 170/01	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma marknaden för spannmål och om upphävande av förordning (EEG) nr 2731/75 om fastställande av standardkvaliteter för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete	1
98/C 170/02	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor	4
98/C 170/03	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött	13
98/C 170/04	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter	38
98/C 170/05	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter	60
98/C 170/06	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till landsbygdens utveckling	67
98/C 170/07	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken	85
98/C 170/08	Förslag till rådets förordning (EG) nr ... av den ... om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direkt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken	93

SV

Pris 19,50 ecu

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS FÖRSLAG OM REFORMEN AV DEN GEMENSAMMA
JORDBRUKSPOLITIKEN*KOM(1998) 158 slutlig**(Framlagt av kommissionen den 19 mars 1998)*

98/0107 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma marknaden för spannmål och om upphävande av förordning (EEG) nr 2731/75 om fastställande av standardkvaliteter för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete

(98/C 170/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Efter 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken har balansen på marknaden förbättrats avsevärt.

Arealuttag enligt det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor, som infördes 1992 samtidigt som interventionspriset sänktes, har bidragit till att produktionen har kunnat hållas under kontroll, medan ökad priskon-

kurrens har medfört att betydande extra spannmålskvantiteter har använts på hemmamarknaden, huvudsakligen till foder.

Beroende på ökade arealersättningar enligt det stödsystem för jordbruksgrödor som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr .../.., bör priskonkurrensen stärkas för att öka effekten av 1992 års reform, vilket bör ske genom en ytterligare sänkning av interventionspriset, för att i ett steg få ner det till skyddsnivå.

Intervention bör inte längre spela en viktig roll på den inre marknaden. Mot bakgrund av interventionens minskade betydelse, bör systemet med månatliga höjningar inte längre fortsätta.

Föreskrifterna om standardkvalitet har inte längre någon praktisk betydelse och bör därför avskaffas.

Eftersom priset på ej spannmålsbaserad stärkelse och kompensationsbestämmelser i samband med detta alltid

har styrts av den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål, bör anpassningen av dessa bestämmelser följa de åtgärder som vidtas för spannmål. Minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse och ersättningen till producenter av sådan potatis bör därför anpassas i linje med prissänkningen för spannmål.

De tullkvoter som fastställs i avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget eller i varje annan rådsakt bör öppnas och förvaltas av kommissionen efter föreskrifter.

Med hänsyn till världsmarknadsprisernas inverkan på priserna på den inre marknaden bör kommissionens tillämpningsföreskrifter för nödvändiga åtgärder för stabilisering av den inre marknaden klargöras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1766/92 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

”(2) Denna förordning skall tillämpas utan beaktande av bestämmelserna i förordning (EG) nr . . . / . . . om stöd för producenter av vissa jordbruksgrödor.”

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

(1) För spannmål som är föremål för interventionsåtgärder skall ett interventionspris fastställas till 95,35 ecu per ton.

(2) Interventionspriset skall fastställas i partihandelsledet, för varor som har levererats till lagret men inte lossats. Det skall gälla gemenskapens alla interventionsorter som är avsedda för de olika spannmålslagen.

(3) De priser som fastställs i denna förordning får ändras mot bakgrund av utvecklingen inom produktionen eller på marknaderna i enlighet med artikel 43.2 i fördraget.”

3. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

(1) För potatis som är ämnad för framställning av stärkelse skall ett minimipris fastställas till 167,82 ecu.

Detta pris gäller för den kvantitet potatis som är levererad till fabriken och som behövs för att tillverka ett ton stärkelse.

(2) Det upprättas ett system med ersättning för producenter av potatis ämnad för framställning av stärkelse. Ersättningen gäller för den kvantitet potatis som behövs för att tillverka ett ton stärkelse. Den skall fastställas till 105,60 ecu.

Ersättningen skall utbetalas endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingskontrakt mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1868/94⁽¹⁾ och som gäller för företaget i fråga.

(3) Minimipriset och ersättningen skall justeras efter hur mycket stärkelse potatisen innehåller.

(4) Om situationen på marknaden för potatisstärkelse gör det nödvändigt, skall rådet vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 43.2 i fördraget.

(5) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med artikel 23.”

4. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

”(1) Tullkvoter för de produkter som finns förtecknade i artikel 1 och som härrör från avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget eller från varje annan rådsakt enligt fördraget skall öppnas och förvaltas i enlighet med föreskrifter som antagits enligt det förfarande som fastställs i artikel 23.”

5. Artikel 13.8 skall ersättas med följande:

”(8) Ett korrigeringsbelopp får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23. Kommissionen får dock vid behov ändra korrigeringsbeloppen.

Det första stycket får tillämpas, helt eller delvis, för produkter som finns förtecknade i artikel 1.1 c och 1.1 d och för produkter som finns förtecknade i artikel 1 som exporteras i form av varor enligt bilaga B.”

⁽¹⁾ Rådets förordning av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse (EGT L 197, 30.7.1994, s. 4), Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1863/95 (EGT L 179, 29.7.1995, s. 1), rättad genom EGT L 83, 2.4.1995, s. 20 och EGT L 39, 8.2.1997, s. 23.

6. Artikel 16 skall ersättas med följande:

Artikel 2

”Artikel 16

Rådets förordning (EEG) nr 2731/75 av den 29 oktober 1975 om fastställande av standardkvaliteter för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete⁽¹⁾ skall upphöra att gälla.

(1) Då noteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 når en nivå som avbryter eller hotar att avbryta tillgången på leveranser på gemenskapsmarknaden, och då det förefaller troligt att denna situation kommer att bestå och förvärras, får lämpliga åtgärder vidtas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter dett att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning.

(2) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.”

Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

på rådets vägnar

...

⁽¹⁾ EGT L 281, 1.11.1975, s. 22. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2594/97 (EGT L 352, 23.12.1997, s. 10).

98/0108 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

(98/C 170/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 39 i fördraget, med hänsyn tagen till marknadssituationen.

För att säkerställa en bättre balans på marknaden infördes ett nytt stödsystem genom rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾.

Efter 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken har balansen på marknaden förbättrats avsevärt.

Arealuttag enligt det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor, som infördes 1992 samtidigt som interventionspriset sänktes, har bidragit till att produktionen har kunnat hållas under kontroll, medan ökad priskonkurrens har medfört att betydande extra spannmålskvantiteter har använts på hemmamarknaden, huvudsakligen till foder.

Stödet enligt det system som infördes 1992 bör behållas, dock med hänsyn till utvecklingen på marknaden och den erfarenhet som gjorts vid tillämpningen av det nuvarande systemet.

I reformeringen av stödsystemet måste gemenskapens internationella förpliktelser tas i beaktande.

Det bästa sättet att uppnå balans på marknaden är att närma gemenskapens spannmålspriser till världsmarknadspriserna och att bevilja ersättning för icke-grödspecifika arealer.

Arealersättningen bör granskas om marknadsvillkoren skiljer sig från dem som för närvarande förutses.

De arealer som berättigar till detta stöd bör begränsas till arealer med jordbruksgrödor eller tidigare offentlig finansierade uttag av arealer.

När den sammanlagda areal, för vilken ansökan om ersättning görs enligt systemet, överskrider basarealen bör en minskning ske av den stödberättigande arealen per jordbruksföretag för att säkerställa balansen på marknaden.

Arealersättningen bör avspegla de särskilda strukturella särdrag som påverkar avkastningen och det bör överlåtas åt medlemsstaterna att utarbeta regionaliseringsplaner baserade på objektiva kriterier. I regionaliseringsplanerna bör enhetliga mått för genomsnittsavkastning fastställas. Planerna måste överensstämma med genomsnittsavkastningen i de enskilda regionerna under en given period, med hänsyn till strukturella skillnader mellan produktionsregionerna. Ett särskilt förfarande bör fastställas för granskningen av dessa planer på gemenskapsnivå.

En differentiering av avkastning kan tillåtas beträffande bevattnade och icke-bevattnade arealer, under förutsättning att en separat basareal upprättas för bevattnade grödor och att detta inte innebär någon utvidgning av den totala basarealen.

För beräkningen av arealersättningen, bör ett grundbelopp per ton multipliceras med den genomsnittsavkastning av spannmål som fastställts för regionen.

En enda arealersättning bör fastställas för jordbruksgrödor. Grundbeloppen per ton bör ökas med beaktande av sänkningen av interventionspriset för spannmål. Grödspecifika utbetalningar för olje- och linfrö bör avskaffas. Ett särskilt stöd bör upprättas för proteingrödor för att bevara deras konkurrenskraft gentemot spannmålen.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2309/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 3).

En särskild ordning för durumvete bör upprättas som garanterar en nivå på durumveteproduktionen som är tillräcklig för att försörja användarindustrin samtidigt som hänsyn tas till principen om kontroll över budgetutgifterna. Detta mål kan uppnås genom att det för varje berörd medlemsstat införs ett tillägg som begränsas till en maximal areal för durumvete. Ett eventuellt överskridande av dessa arealer bör medföra en justering av inlämnade ansökningar.

I vissa medlemsstater finns det dessutom en väl etablerad produktion av durumvete i regioner utanför de traditionella produktionsområdena. Det är önskvärt att en viss produktionsnivå bevaras i dessa regioner genom att ett särskilt stöd beviljas.

För att vara berättigade till arealersättningen, bör producenterna ta en förutbestämd procentuell andel av sin brukade areal ur produktion. Den mark som tas ur produktion skall skötas på ett sådant sätt att vissa minimikrav ur miljöhänsen uppfylls. Arealuttag bör också vara stödberättigande för annan produktion än livsmedel, förutsatt att effektiva kontrollsystem kan tillämpas.

Under rädande marknadssituation bör kravet på uttag fastställas till 0%. Andelen bör prövas på nytt så att hänsyn kan tas till produktions- och marknadsutvecklingen.

Ett åtagande att ta jordsbruksmark ur produktion bör medföra skälig ersättning. Ersättningen bör motsvara arealersättningen för andra jordbruksgrödor än proteingrödor.

Inget krav på uttag av mark bör ställas på små producenter vars ansökan om arealersättning ligger under en viss nivå. Denna nivå bör fastställas.

För frivilliga uttag bör grundläggande villkor fastställas på gemenskapsnivå.

Arealersättningen bör betalas ut en gång om året för en viss areal. Arealer som inte odlats omedelbart före ikraftträdandet av det system som upprättas genom förordning (EEG) nr 1765/92 bör inte berättiga till ersättning. Med hänsyn till vissa särskilda förhållanden där bestämmelserna är alltför restriktiva måste undantag från denna artikel tillåtas som bör förvaltas av medlemsstaterna.

Det är nödvändigt att fastställa vissa villkor för ansökan om arealersättning och att närmare ange när producenterna skall betalas.

Datum för utbetalning bör fastställas för att garantera en jämn fördelning av försäljningen av jordbruksgrödor under regleringsåret.

Dagarna för sådd bör anpassas till naturvillkoren i de olika produktionsområdena.

Medlemsstaternas utgifter till följd av de skyldigheter som tillämpningen av denna förordning medför bör finansieras av gemenskapen i enlighet med artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EEG) nr . . . / . . om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.

Det är nödvändigt att fastställa övergångsåtgärder och att ge kommissionen möjlighet att om nödvändigt besluta om ytterligare övergångsåtgärder.

Anpassningarna av stödsystemet för jordbruksgrödor bör införas från och med regleringsåret 2000/2001.

Mot bakgrund av de aktuella anpassningarna av det gällande stödsystemet och av tidigare ändringar, bör, för tydlighetens skull, förordning (EEG) nr 1765/92 ersättas med en ny förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

- (1) Genom denna förordning upprättas ett system med arealersättning till producenter av jordbruksgrödor.
- (2) I denna förordning
 - omfattas regleringsåret perioden 1 juli–30 juni,
 - avses med "jordbruksgrödor" de produkter som förtecknas i bilaga I.

KAPITEL I

Arealersättning

Artikel 2

- (1) Gemenskapens producenter av jordbruksgrödor får ansöka om arealersättning enligt de villkor som fastställs i detta kapitel.
- (2) Arealersättningen skall fastställas per hektar och differentieras regionalt.

Arealersättningen skall beviljas för den areal där jordbruksgrödor odlas eller som tas ur produktion i enlighet med artikel 6, och som inte överstiger en regional basareal. Denna fastställs som det genomsnittliga antal hektar inom en region där jordbruksgrödor odlas eller, i tillämpliga fall, som låg i träda enligt ett offentligt finansierat program under 1989, 1990 och 1991. Med en

region avses i detta sammanhang en medlemsstat eller en region inom en medlemsstat, alltefter den berörda medlemsstatens eget val.

(3) Producenter som ansöker om arealersättning är skyldiga att ta en del av den areal som deras jordbruksföretag omfattar ur produktion och skall få ersättning för detta åtagande.

(4) När den sammanlagda areal för vilken ansökan om ersättning görs enligt programmet för producenter av jordbruksgrödor, inklusive det uttag av mark som föreskrivs enligt detta program, överskrider basarealen skall den stödberättigande arealen per jordbrukare minskas proportionellt, för all ersättning som beviljats enligt detta kapitel i regionen i fråga under samma regleringsår.

Arealer som inte är föremål för en ansökan om ersättning enligt denna förordning, men som ligger till grund för en ansökan om stöd enligt förordning (EG) nr . . . / . . . , skall beaktas i beräkningen av de arealer som avses i ansökan om ersättning.

Artikel 3

(1) För att fastställa den genomsnittsavkastning som skall användas vid beräkning av arealersättningen skall varje medlemsstat upprätta en regionaliseringsplan med relevanta objektiva kriterier för fastställandet av enskilda produktionsregioner för att uppnå specifika homogena områden.

Medlemsstaterna skall ta hänsyn till särskilda förhållanden vid upprättandet av regionaliseringsplanerna. De kan i synnerhet anpassa genomsnittsavkastningen till eventuella strukturella skillnader mellan produktionsregionerna.

Medlemsstaterna kan i sina regionaliseringsplaner fastställa olika avkastning för bevattnad ock icke-bevattnad mark. I så fall skall medlemsstaterna upprätta en separat basareal för arealer med bevattnade grödor.

Den bevattnade basarealen skall motsvara genomsnittet för bevattnade arealer under åren 1989 till 1991 för skörd av jordbruksgrödor, inklusive de ökning som gjorts enligt artikel 3.1 fjärde stycket sista meningen i förordning (EEG) nr 1765/92. Upprättandet av den bevattnade basarealen får inte leda till en ökning av den sammanlagda basarealen i den berörda medlemsstaten. Om denna basareal överskrids skall artikel 2.4 tillämpas.

Regionaliseringsplanen skall under alla omständigheter säkerställa att genomsnittsavkastningen beaktas för den berörda medlemsstaten som fastställts för perioden i enlighet med de kriterier som avses i punkt 2.

(2) För varje produktionsregion skall medlemsstaten lämna närmare upplysningar om arealer med och avkastning för jordbruksgrödor i regionen under femårsperioden 1986/87-1990/91. Genomsnittsavkastningen för spannmål skall beräknas separat för varje region, varvid året med den högsta och året med den lägsta avkastningen utsluts.

Detta åtagande får dock när det gäller portugisisk spannmål fullgöras genom att de upplysningar lämnas som lämnats med stöd av rådets förordning (EEG) nr 3653/90 av den 11 december 1990 om fastställande av övergångsbestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål och ris i Portugal⁽¹⁾, och när det gäller de fem nya tyska delstaterna, genom angivande av den genomsnittsavkastning som gäller för de andra tyska delstaterna.

Om en medlemsstat beslutar att behandla bevattnade arealer separat i förhållande till icke-bevattnade arealer, skall motsvarande genomsnittsavkastning, som inte skall ändras, anges särskilt för båda dessa arealkategorier.

(3) Medlemsstaterna skall lämna in sin regionaliseringsplan till kommissionen senast den 1 augusti 1999 tillsammans med all nödvändig bakgrundsdokumentation. För att fullgöra detta åtagande får de hänvisa till den regionaliseringsplan de lämnade till kommissionen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1765/92.

(4) Kommissionen skall granska de regionaliseringsplaner som medlemsstaterna lämnar in och säkerställa att varje plan baseras på relevanta och objektiva kriterier och att den överensstämmer med tillgängliga upplysningar om tidigare år. Kommissionen får invända mot planer som inte är förenliga med ovannämnda kriterier, särskilt vad avser en medlemsstats genomsnittsavkastning. I så fall skall medlemsstaten justera planen efter samråd med kommissionen.

(5) Regionaliseringsplanen får ändras av den berörda medlemsstaten på begäran av kommissionen eller på medlemsstatens eget initiativ enligt det förfarande som anges i punkt 1-4.

(6) Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 väljer att upprätta produktionsregioner vars gränser inte motsvarar gränserna för de regionala basarealerna, skall den förelägga kommissionen en sammanfattning av alla ansökningar om ersättning och de avkastningar som är knutna till dessa. Om det av dessa uppgifter framgår, att den genomsnittsavkastning som följer av regionaliseringsplanen för 1993, eller i fall med nya medlemsstater, genomsnittsavkastningen som följer av planen för 1995 överskrids i en medlemsstat, skall all ersättning som skall

⁽¹⁾ EGT L 362, 27.12.1990, s. 28.

göras i den medlemsstaten under följande regleringsår sänkas i proportion till det konstaterade överskottet. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas om den kvantitet för vilken ansökningarna gjordes, uttryckt i ton spannmål, inte överskrider den kvantitet som utgörs av produkten av medlemsstatens samtliga basarealer och ovannämnda genomsnittsavkastning.

Medlemsstaterna kan välja att få konstaterat eventuella överskridanden av genomsnittsavkastningen för varje basareal. I sådana fall skall bestämmelserna i denna punkt tillämpas på den ersättning som skall betalas ut för varje berörd basareal.

Artikel 4

(1) Arealersättningen skall beräknas genom att grundbeloppet per ton multipliceras med den genomsnittsavkastning som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen.

(2) Grundbeloppet per ton fastställs till:

- 72,5 ecu för proteingrödor och
- 66 ecu för andra jordbruksgrödor.

Artikel 5

Ett tillägg till arealersättningen på 344,5 ecu per hektar skall betalas ut för den areal där durumvete odlas i de traditionella produktionsområden som förtecknas i bilaga II, inom de gränser som fastställs i bilaga III.

Om summan av de arealer, för vilka det ansökts om ett tillägg till arealersättningen under ett regleringsår överstiger ovan angivna gräns, skall den areal per producent för vilken tillägget får betalas ut sänkas i proportion därtill.

Medlemsstaterna får, med iakttagande av de gränser som fastställs för en medlemsstat i bilaga III, fördela de arealer som anges i nämnda bilaga mellan de produktionsområden som definieras i bilaga II, eller, i förekommande fall, i nivå med det produktionsområde som avses i artikel 3, efter vilken omfattning odlingen av durumvete haft under perioden 1993 till 1997. Om summan av de arealer, för vilka det inom ett produktionsområde har ansökts om ett tillägg till arealersättningen under ett regleringsår överskrider motsvarande regionala gräns, skall den areal per producent till vilken tillägget får betalas minskas proportionellt. Denna minskning skall genomföras sedan det inom en medlemsstat har skett en överföring av arealer från regioner som inte har nått upp till gränsen för sin region till regioner som har överskridit denna gräns.

I andra områden än de som anges i bilaga II och som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 138,9 ecu per hektar införas med de begränsningar när det gäller antal hektar som anges i bilaga IV.

Artikel 6

(1) Åtagandet om arealuttag för varje producent som ansöker om arealersättning skall fastställas till en andel av hans areal med de berörda jordbruksgrödorna för vilken en ansökan lämnats in, och som tagits ur produktion, i enlighet med denna förordning.

Åtagandet om arealuttag skall för närvarande vara 0 %.

(2) Medlemsstaterna skall vidta de miljöåtgärder som är lämpliga med hänsyn till den uttagna markens särskilda beskaffenhet.

(3) Den uttagna marken får användas för produktion av material för framställning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda som livsmedel eller djurfoder, förutsatt att effektiva kontrollsystem används.

Medlemsstaterna får bevilja producenter nationellt stöd för att hjälpa dem att täcka kostnaderna för plantering av fleråriga grödor för produktion av biomassa. Stödet får dock inte överstiga räntan på ett lån som skall återbetalas i fem lika stora årliga delbetalningar och som har tagits ut till ett belopp som inte överstiger fem års arealersättningar för marken i fråga.

(4) Ersättningen för åtagandet om uttag av mark skall beräknas som arealersättningen enligt artikel 4.1 och 4.2 andra strecksatsen. När olika avkastningar är fastställda för bevattnad och icke-bevattnad mark, skall de för icke-bevattnad mark tillämpas. För Portugal skall det vid utbetalning av ersättning tas hänsyn till det stöd som beviljats enligt förordning (EEG) nr 3653/90.

(5) Producenter kan beviljas ersättning för uttag när det gäller mark som tagits ur produktion utöver åtagandet. I sådana fall får den uttagna arealen inte överstiga en areal som medlemsstaterna skall fastställa med hänsyn till särskilda situationer och till att en tillräckligt stor del av jordbruksmarken utnyttjas. Den areal som tas ur produktion bör åtminstone utgöra 10 % av arealen med jordbruksgrödor för vilken en ansökan om ersättning lämnats in, och som tagits ur produktion, i enlighet med denna förordning. Ersättningen för uttag får beviljas på flera år, dock högst fem år.

(6) Producenter som ansöker om ersättning för en areal som inte överstiger den areal som behövs för att

producera 92 ton spannmål, på grundval av den avkastning som fastställts för deras region, är inte bundna av åtagandet om uttag.

Artikel 7

Ansökningar om ersättning får inte lämnas för mark som den 31 december 1991 utnyttjades för permanent bete, fleråriga grödor, var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna får, på villkor som skall fastställas, avvika från dessa bestämmelser, under vissa särskilda omständigheter, särskilt för arealer som ingår i omstruktureringensprogram eller för arealer med normal växtföljd för fleråriga jordbruksgrödor med de grödor som finns förtecknade i bilaga I. I sådana fall skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att förhindra betydande ökning av den totala stödberättigande jordbruksarealen. Dessa åtgärder kan utgöras av en möjlighet att låta arealer som tidigare var berättigade till kompensation förlora denna rättighet.

Medlemsstaterna får också avvika från bestämmelserna i första stycket under vissa särskilda omständigheter i samband med olika former av offentliga åtgärder, när en jordbrukare på grund av sådana åtgärder börjar odla mark som tidigare inte gav rätt till kompensation för att fortsätta sin normala jordbruksverksamhet, och om den aktuella åtgärden innebär att mark som ursprungligen gav rätt till kompensation inte längre gör detta så att den samlade mängden stödberättigad mark inte ökar betydligt.

Medlemsstaterna kan vidare, i vissa fall som inte omfattas av de två föregående styckena, avvika från det första stycket om de kan förelägga bevis i en plan som lämnas till kommissionen på att den samlade mängden stödberättigad mark är oförändrad.

Artikel 8

(1) Utbetalning skall göras mellan den 1 januari och den 31 mars efter skörden.

(2) För att få rätt till arealersättning skall en producent senast den 31 maj före skörden i fråga, så utsädet och senast den 15 maj lämna in ansökan.

(3) Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att påminna de sökande om att miljölagstiftningen skall iakttas.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92⁽¹⁾, särskilt:

- sådana som avser upprättande och förvaltning av basarealer,
- sådana som avser upprättandet av regionaliseringsplaner för produktionen,
- sådana som avser beviljandet av arealersättning,
- sådana föreskrifter som rör den minimiareal som berättigar till ersättning; i dessa föreskrifter skall särskild hänsyn tas till kraven vad avser övervakning och det aktuella programmets önskade effektivitet,
- sådana som för durumvete fastställer berättigandet till tillägget till den ersättning som avses i artikel 5 och kraven för berättigande till det särskilda stöd som avses i den artikeln, och särskilt fastställandet av de regioner som skall beaktas,
- sådana som avser uttag, särskilt de som hänför sig till artikel 6.3; dessa villkor får inbegripa odling av produkter utan ersättning,
- sådana som avser villkoren för tillämpning av artikel 7; dessa villkor skall fastställa under vilka omständigheter artikel 7 kan åsidosättas samt medlemsstaternas plikt att förelägga kommissionens planerade åtgärder för godkännande.

Enligt samma förfarande får kommissionen:

- antingen uppställa vissa villkor för beviljandet av ersättning, som användandet av särskilt utsäde, certifierat utsäde när det gäller durumvete, vissa sorter när det gäller oljefrö, durumvete och linfrö eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljandet av ersättning,
- göra det möjligt att ändra de datum som avses i artikel 8.2 för vissa områden där klimatförhållandena gör att de normala tidpunkterna inte kan tillämpas,
- göra det möjligt, med förbehåll för budgetsituationen, att, genom undantag från artikel 8.1, tillåta utbetalningar före den 1 januari i vissa regioner på högst 50 % av arealersättningen och av ersättningen för

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

uttaget under år då extrema klimatförhållandena har medfört en sådan minskning av skördarna att producenterna råkar i svårigheter.

Artikel 10

De åtgärder som anges i detta kapitel skall betraktas som intervention för stabilisering av jordbruksmarknaderna enligt artikel ... i förordning (EG) nr .../...

KAPITEL II

Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 11

Storleken på arealersättningen och på ersättningen för åtagandet om uttag av mark samt den procentuella arealandel som skall tas ur produktion, vilka fastställs i denna förordning, får ändras mot bakgrund av produktions-, produktivitets- och marknadsutvecklingen enligt det förfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Bryssel den ...

Artikel 12

Skulle särskilda åtgärder bli nödvändiga för att underlätta övergången från det gällande systemet till det som upprättas genom denna förordning, skall sådana åtgärder antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Artikel 13

Förordning (EEG) nr 1765/92 skall upphöra att gälla.

Artikel 14

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.
3. Förordning (EEG) nr 1765/92 skall fortsätta att tillämpas för regleringsåret 1999/2000.

På rådets vägnar

...

BILAGA I

Produktbeskrivning

KN-nummer	Beskrivning
	I. SPANNMÅL
1001 10 00	Durumvete
1001 90	Annat vete och blandsäd utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs
	II. ÖLJEVÄXTFRÖ
1201 00	Sojaböner
ex 1205 00	Rapsfrön och rybsfrön
ex 1206 00 10	Solrosfrön
	III. PROTEINGRÖDOR
0713 10	Ärter
0713 50	Bondböner och hästböner
1209 29 50	Sötlupiner
	IV. LIN, utom spånadslin
ex 1204 00	Linfrön (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

BILAGA II

Traditionella produktionsområden för durumvete

<p>GREKLAND</p> <p><i>Nomoi i följande regioner</i></p> <p>Centrala Grekland Peloponnes Joniska öarna Thessalien Makedonien Egeiska öarna Thrakien</p>	<p>ÖSTERRIKE</p> <p>Pannonien</p>	<p>SPANIEN</p> <p><i>Provinser</i></p> <p>Almería Badajoz Burgos Cádiz Córdoba Granada Huelva Jaén Málaga Navarra Salamanca Sevilla Toledo Zamora Zaragoza</p>
<p>FRANKRIKE</p> <p><i>Regioner</i></p> <p>Midi-Pyrénées Provence-Alpes-Côte d'Azur Languedoc-Roussillon</p> <p><i>Departement⁽¹⁾</i></p> <p>Ardèche Drôme</p>	<p>ITALIEN</p> <p><i>Regioner</i></p> <p>Abruzzo Basilicata Calabria Campania Lazio Marche Molise Umbrien Apulien Sardinien Sicilien Toscana</p>	<p>PORTUGAL</p> <p><i>Distrikt</i></p> <p>Santarém Lisboa Setúbal Portalegre Evora Beja Faro</p>

⁽¹⁾ Vart och ett av dessa departement kan anknytas till en av regionerna ovan.

BILAGA III

Maximal garantiareal som får tillägg till kompensationsbetalningen för durumvete

	<i>(hektar)</i>
Grekland	617 000
Spanien	594 000
Frankrike	208 000
Italien	1 646 000
Österrike	7 000
Portugal	59 000

BILAGA IV

Maximal garantiareal som får särskilt stöd för durumvete

	<i>(hektar)</i>
Tyskland	10 000
Spanien	4 000
Frankrike	50 000
Italien	4 000
Förenade kungariket	5 000

98/0109 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött

(98/C 170/03)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

- (1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är frågan om.
- (2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 39 i fördraget. För att uppnå marknadsstabilitet och en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen bör det inom nötköttssektorn föreskrivas åtgärder för den inre marknaden vilka särskilt inbegriper direkt utbetalning till nötköttsproducenter och en stödordning för privat lagring.
- (3) I syfte att återbalansera nötköttskonsumtionen i gemenskapen till fördel för nötköttssektorn och för att förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör nivån på marknadsstödet gradvis sänkas. Med tanke på följderna för producenterna bör nivån på det inkomststöd som ges inom organisationen av den gemensamma marknaden anpassas och omformas. I detta syfte bör en övergripande ordning upprättas för direkta utbetalningar för producenter. Beloppen på dessa utbetalningar bör utvecklas parallellt med den gradvisa nedsättningen av marknadsstöd.
- (4) Med tanke på mångfalden av uppfödningföretag bör de direkta utbetalningarna inbegripa ett särskilt bidrag för producenter av tjurar och stutar, ett bidrag för att hålla am- och dikobesättningar och

ett bidrag för mjölkkor. Beviljandet av bidragen bör inte återspeglas av en ökning av den totala produktionen. Därför bör antalet handjur av nötkreatur och mjölkkor som berättigar till bidrag begränsas genom att regionala respektive individuella tak tillämpas och, när det gäller det särskilda bidraget, en begränsning av antalet djur per företag. Vad beträffar mjölkbidraget följer en motsvarande begränsning de berörda producenternas individuella referenskvantiteter som tjänar som grundläggande referens för beräkning av stödnivån. Den nuvarande nivån på det regionala taket för det särskilda bidraget bör bibehållas.

- (5) Villkoren för stutproduktion skiljer sig vanligtvis från dem för tjurproduktion. Det är därför motiverat att fastställa det särskilda bidraget för stutar till en annan nivå per djur än den för tjurar. Det särskilda bidraget för stutar bör delas upp på två utbetalningar för särskilda åldersklasser.
- (6) Slakt av för många stutar under slaktsäsongen i de medlemsstater där denna produktionstyp är särskilt viktig kan störa stabiliteten på marknaden och i synnerhet leda till att marknadspriserna faller. För att uppmuntra slakt av stutar utanför den årliga uppställningsperioden bör ytterligare ett bidrag beviljas, under vissa förutsättningar, utöver det särskilda bidraget för djur som slaktas utanför säsong under de första 23 veckorna av året.
- (7) För att ge mer flexibilitet åt producenterna bör rätten till am- och dikobidrag utvidgas till att omfatta kvigor som uppfyller samma avelskrav som am- och dikor. Antalet stödberättigande kvigor i am- och dikobesättningar bör begränsas till den normala ersättningsnivån.
- (8) Am- och dikobidraget bör huvudsakligen begränsas till producenter som inte levererar mjölk till mejerier inom tilläggsavgiftsordningen som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾. Inkomststöd behövs dock också vad beträffar små och medel-

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 614/97 av den 8.4.1997 (EGT L 94, 9.4.1997, s. 4).

stora företag med en mjölkbesättning och en am- och dikobesättning. Am- och dikobidraget bör därför också beviljas för de blandade företag med en sammanlagd individuell mjölkreferenskvantitet på högst 120 000 kg.

- (9) Vad beträffar am- och dikobidraget bör de individuella taken för producenter behållas. Vissa av de bidragsrättigheter som erbjudits genom de individuella taken har tidigare inte använts. Dessa oanvända rättigheter skulle antagligen kunna uppmuntra produktionen och öka utgifterna, i synnerhet till följd av kvigor som till fullo kommer att berättiga till am- och dikobidraget. För att undvika detta bör det sammanlagda antalet rättigheter till am- och dikobidrag för varje medlemsstat fastställas på grundval av de bidragsutbetalningar som faktiskt gjorts med avseende på historiska referensår, utökat med en viss marginal för att upprätthålla den nationella reserven. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras nationella tak iakttas. De bör vid behov justera de individuella taken för sina producenter utan kompensation och i enlighet med vissa objektiva kriterier. Dessa kriterier bör i synnerhet garantera att berörda producenter behandlas likvärdigt och att legitima förväntningar skyddas.
- (10) En producents produktionsnivå kan variera till följd av förändringar i lager- eller produktionskapacitet. Det är därför lämpligt att föreskriva en möjlighet att på vissa villkor överföra am- och dikobidragsrättigheter som erhållits med avseende på individuella tak till andra producenter, antingen tillsammans med företaget eller utan att sambandet mellan bidragsrättigheter och använd mark bibehålls.
- (11) Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos deras am- och dikobesättningar bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att driva nationella reserver som lagras och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överföring av bidragsrättigheter utan överföring av det anknutna företaget omfattas av regler enligt vilka en del av de överförda rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och fördelas till den nationella reserven.
- (12) Det är lägligt att tillåta att medlemsstaterna upprättar en länk mellan känsliga zoner eller platser och produktion av am- och dikor för att se till att sådan produktion bibehålls särskilt i områden där det inte finns några alternativ.
- (13) Mot bakgrund av trenden mot intensifierad nötköttsproduktion, bör bidragen för boskapsuppfödning begränsas med avseende på varje företags foderkapacitet i förhållande till antalet djur och arter som hålls. För att undvika alltför intensiva produktionstyper bör sådana bidrag beviljas om en högsta tillåten djurtäthet iakttas på företaget. Hänsyn bör emellertid tas till situationen för små producenter.
- (14) För att stärka motivationen att bedriva extensiv produktion i syfte att förbättra dess effektivitet med avseende på miljömål bör ett tilläggsbelopp beviljas till producenter som uppfyller stränga och verkliga krav på djurtäthet. För att undvika stora förändringar i den globala stödnivån och för att säkerställa en rimlig utgiftskontroll, bör möjligheter ges att vid behov justera tilläggsbeloppet.
- (15) På grund av minskningen av marknadsstödet för nötkött bör det också finnas inkomststöd för mjölkproducenter i form av ett mjölkbidrag. Detta stöd bör beviljas på grundval av de berörda producenternas individuella referenskvantiteter och den nationella genomsnittliga mjölkavkastningen i den medlemsstat där deras företag ligger. För enkelhets skull bör mjölkbidraget förvaltas och beviljas tillsammans med motsvarande inkomststöd för mjölkkor inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölkprodukter. Detta stöd tar hänsyn till den genomsnittliga mjölkavkastningen i gemenskapen. Beloppen på mjölkbidraget för varje medlemsstat bör därför beräknas med hänsyn till skillnaderna mellan den genomsnittliga mjölkavkastningen i gemenskapen och i den berörda medlemsstaten.
- (16) Villkoren för nötköttsproduktion och producenternas inkomstsituation varierar betydligt i olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga utbetalningar till alla producenter skulle vara för stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsutbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa belopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras andel i gemenskapens nötköttsproduktion. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare utbetalningar leder till diskriminering samt att full hänsyn

tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna förbinder sig att använda sin diskretionära myndighet enbart på grundval av objektiva kriterier, att säkerställa en jämlik behandling och att undvika snedvriddning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att möjliggöra andra tänkbara former av ytterligare ersättningar. Dessa former bör vara bidrag per djur för vissa kategorier av nötkreatur samt kompensationsbetalning.

- (17) Vad beträffar ytterligare bidrag per djur behövs det vissa kvantitativa begränsningar för att säkerställa en rimlig nivå av produktionskontroll. Det totala stödbelopp som kan ges per djur och eventuellt per år bör också begränsas. Medlemsstaterna bör desutom tillämpa djurtäthetskrav.
- (18) Ytterligare kompensationsbetalningar bör endast beviljas för permanent betesmark som inte omfattas av andra gemenskapsåtgärder för marknadsstöd. Arealersättningarna bör tillämpas inom gränserna för regionala basområden av permanent betesmark som bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med historiska referensuppgifter. Den högsta kompensationsbetalning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare kompensationsbetalningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar inom stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor.
- (19) Vid direkta utbetalningar bör de som håller de berörda djuren uppfylla gemenskapens relevanta regler för identifiering och registrering av nötkreatur. För att ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.
- (20) Användningen av vissa ämnen vid nötköttproduktion är förbjuden enligt gemenskapens lagstiftning. Lämpliga påföljder bör tillämpas om de relevanta bestämmelserna inte iakttas.
- (21) Enligt de bestämmelser för pris- och inkomststöd som föreskrivs i denna förordning är offentlig intervention i form av uppköp av interventionsorgan och offentlig lagring inte längre oundgänglig för att balansera marknaden utan skulle bara orsaka avsevärda utgifter. Den bör därför gradvis avvecklas. I syfte att stabilisera marknadspriserna omkring det grundpris som representerar den önskade nivån på marknadsstöd bör stöd för privat lagring föreskrivas. Kommissionen bör i detta syfte bemyndigas att

besluta om beviljande av privat lagringsstöd när marknadspriset sjunker under 103 % av grundpriset. Det bör föreskrivas att stödordningen för privat lagring genomförs på grundval av den klassificeringskala som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1208/81 av den 28 april 1981 om fastställande av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur⁽¹⁾.

- (22) Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad för nötkött innebär att man inför ett enhetligt handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapens marknad. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom Uruguayrundan av multilaterala handelsförhandlingar.
- (23) För att övervaka nötköttsvolymen i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system för import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs som garanterar att de överföringar för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.
- (24) För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapens marknad vilka skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras bör en tilläggsimporttull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (25) Kommissionen bör, på vissa villkor, bemyndigas att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra radsaker.
- (26) Ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk⁽²⁾, skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella nötköttshandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.
- (27) Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkras när bidragen fastställs genom att

⁽¹⁾ EGT L 123, 7.5.1981, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1026/91 (EGT L 106, 26.4.1991, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

- utbetalningarna övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom obligatorisk förutfastställelse av bidragen medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett förutfastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.
- (28) För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör bidragen beviljas knutna till en exportlicens. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart när det gäller livsmedelsbiståndsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
- (29) Tillsammans med detta system bör det i nödvändig utsträckning för att det skall fungera tillfredsställande finnas möjlighet att reglera användningen av systemen för aktiv förädling eller, om situationen på marknaden så kräver, förbjuda dem.
- (30) Systemt med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.
- (31) För att de instrument som föreskrivs i denna förordning skall fungera tillfredsställande bör kommissionen till fullo informeras om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för nötkött. Ett system för att notera priserna på vuxna nötkreatur och kött från sådana bör därför föreskrivas.
- (32) Åtgärder bör vidtas när en väsentlig prishöjning eller prissänkning stör eller hotar stora gemenskapens marknad.
- (33) Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.
- (34) Upprättandet av en inre marknad skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.
- (35) I takt med att den gemensamma marknaden för nötkött utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.
- (36) För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (37) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena enligt denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr . . . / . . om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.
- (38) Den gemensamma organisationen av nötköttsmarknaden bör ta samtidig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.
- (39) Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽¹⁾, har ändrats flera gånger. På grund av att texterna är så många och att de är spridda i åtskilliga officiella tidningar är de svåra att använda och saknar sålunda den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. Därför bör de konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2634/97 (EGT L 356, 31.12.1997, s. 13).

förordning (EEG) nr 805/68 bör upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 1892/87 av den 2 juli 1987 om notering av marknadspriserna på nötkött⁽¹⁾, vars rättsliga grund utgörs av förordning (EEG) nr 805/68, ersätts med en ny bestämmelse i denna förordning och bör därför upphöra att gälla.

- (40) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 805/68 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- (1) Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall innefatta en inre marknad och ett system för handel med tredje land och gälla följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
a) 0102 90 05 till 0102 90 79	Levande nötkreatur eller andra oxdjur, utom renrasiga avelsdjur
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
0206 10 95	Njurtappar och mellangärden, färska eller kyllda
0206 29 91	Njurtappar och mellangärden, frysta
0210 20	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 90 41	Njurtappar och mellangärden, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
0210 90 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

1602 90 61 Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

b) 0102 10 Levande renrasiga nötkreatur eller andra oxdjur för avel

0206 10 91 Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtappar och mellangärden, färska eller kyllda

0206 10 99 Andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter

0206 21 00 Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtappar och mellangärden, frysta

0206 22 90 Andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter

0206 29 99 Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtappar och mellangärden

ex 1502 00 90 Fetter av nötkreatur eller andra oxdjur, råa eller utsmälta, även utpressade eller extraherade med lösningsmedel

1602 50 31 till 1602 50 80 Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

1602 90 69 Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter”

- (2) I denna förordning avses med

(a) *nötkreatur*: levande husdjur av nötkreatur med undantag för renrasiga avelsdjur enligt undernummer 0102 90 05–0102 90 79 i den kombinerade nomenklaturen,

(b) *vuxna nötkreatur*: nötkreatur med en levande vikt på mer än 300 kg.

⁽¹⁾ EGT L 182, 3.7.1987, s. 29.

KAPITEL I

Den inre marknaden

Artikel 2

För att främja initiativ inom näringslivet som underlättar anpassningen av utbudet till marknads krav får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

- (a) Åtgärder som förbättrar boskapsuppfödningen.
- (b) Åtgärder som gynnar en bättre organisation av produktionen, bearbetningen och saluföringen.
- (c) Åtgärder som förbättrar kvaliteten.
- (d) Åtgärder som gör det möjligt att ställa kort- och långsiktiga prognoser med utgångspunkt från de utnyttjade produktionsmedlen.
- (e) Åtgärder som gör det lättare att notera marknadsprisutvecklingen.

Allmänna föreskrifter för dessa åtgärder skall antas av rådet enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

AVDELNING 1

DIREKTA BETALNINGAR

Artikel 3

I denna avdelning avses med

- (a) *producent*: en enskild jordbrukare, fysisk eller juridisk person eller grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars företag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver nötboskapsuppfödning,
- (b) *företag*: alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,
- (c) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,
- (d) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,
- (e) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur,
- (f) *am- och diko*: en ko som tillhör en kötttras eller som är framavlad genom en korsning med en kötttras, och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,

- (g) *kviga*: ett handjur av nöt som är mer än 8 månader och som ännu inte har kalvat, som tillhör en kötttras eller som är framavlad genom en korsning med en kötttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion.
- (h) *permanent betesmark*: fast land som permanent (fem år eller mer) används för gräsproduktion (sått eller naturligt).

Avsnitt 1

Bidrag

Underavsnitt 1

Särskilt bidrag

Artikel 4

(1) En producent som håller handjur av nötkreatur på sitt företag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersgrupper som anges i punkt 2.

(2) Det särskilda bidraget skall beviljas högst

- (a) en gång under livstiden för varje tjur från 10 månaders ålder, eller
- (b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen
 - första gången vid 10 månaders ålder,
 - andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 22 månader.

(3) För att berättiga till det särskilda bidraget skall

- (a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av producenten för uppfödning under en viss period,
- (b) alla djur fram till slakt omfattas av det djurpass som avses i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 820/97⁽¹⁾ och som innehåller alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ej tillgängligt, ett motsvarande administrativt dokument.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

(4) När det totala antalet tjurar på 10 månader eller mer och stutar på mellan 10 och 22 månader som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget och för vilka bidrag har sökts är större än det regionala tak som anges i bilaga I, skall antalet bidragsberättigande djur i punkt 2 a och 2 b per producent och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

(5) Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tiden för djurens slakt. I detta fall skall för icke-kastrerade handjur det ålderskriterium som avses i stycke 2 a ersättas med en minimivikt på 200 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras vidare till producenterna.

Förenade kungariket skall bemyndigas att i Nordirland tillämpa en ordning för det särskilda bidraget vilken avviker från den som tillämpas i resten av landet.

(6) Bidragsbeloppen skall vara följande:

(a) Per stödberättigande tjur:

- 165 ecu för kalenderåret 2000,
- 195 ecu för kalenderåret 2001,
- 220 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(b) Per stödberättigande stut och åldersklass:

- 130 ecu för kalenderåret 2000,
- 150 ecu för kalenderåret 2001,
- 170 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(7) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39.

Underavsnitt 2

Säsongsutjämningsbidrag

Artikel 5

(1) Om antalet stutar i en medlemsstat

(a) vilka slaktas under ett visst år är större än 60 % av det totala antalet under året slaktade handjur av nötkreatur, och

(b) om det antal som slaktas under perioden 1 september–30 november samma år, är större än 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får producenterna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongsutjämningsbidrag). Om båda de gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

(2) Beloppet på detta bidrag skall vara:

- 72,45 ecu per djur som slaktas under de första 15 veckorna det året,
- 54,34 ecu per djur som slaktas under de sextonde och sjuttonde veckorna det året,
- 36,23 ecu per djur som slaktas under de artonde till tjugoförsta veckorna det året, och
- 18,11 ecu per djur som slaktas under de tjugoa andra och tjugotredje veckorna det året.

(3) Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås kan de medlemsstater i vilka producenterna tidigare erhållit säsongsutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av beloppet enligt punkt 2.

I sådant fall skall varje berörd medlemsstat garantera att åtgärden är finansiellt neutral under det aktuella budgetåret genom att följaktligen minska

- beloppet för det särskilda bidragets andra åldersklass för stutar som medlemsstaten beviljar i enlighet med artikel 4, och/eller
- den ytterligare ersättning som skall göras i enlighet med avsnitt 2,

och den skall informera kommissionen om den tillämpade minskningen.

Vid tillämpning av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 och följaktligen när det fastställs vilka djur som berättigar till bidraget.

(4) För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

Underavsnitt 3

Am- och dikobidrag

Artikel 6

(1) Producenter som håller am- och dikor på sitt företag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för individuella tak.

(2) Am- och dikobidraget skall beviljas till den producent som

- (a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sin gård under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas, dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från företag till konsument,
- (b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg förutsatt att han under minst sex månader i rad räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 80 % och kvigor som motsvarar högst 20 % av det antal för vilket bidraget begärdes.

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket, skall det kontrolleras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkbesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvantitet i enlighet med artikel 15.3 i rådets förordning (EG) nr .../.. (mjölk) och den genomsnittliga mjölkavkastningen i den medlemsstat där företaget ligger.

(3) Producentens rätt till bidraget skall begränsas genom ett individuellt tak i enlighet med artikel 7.

(4) Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall vara

- 155 ecu för kalenderåret 2000,
- 170 ecu för kalenderåret 2001,
- 180 ecu för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39 och, i synnerhet, föreskrifterna gällande definitionen av begreppet am- och diko i artikel 3.

Artikel 7

(1) Den första januari år 2000 skall varje producents individuella tak vara likvärdigt med det antal rättigheter till am- och dikobidrag som han innehade den 31 december 1999 enligt relevanta gemenskapsregler och det skall eventuellt justeras i enlighet med punkt 3.

(2) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter i landet från och med den 1 januari 2000 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga II och att de nationella reserver som anges i artikel 9 kan inrättas.

(3) Om denna justering kräver en minskning av de individuella tak som innehas av producenter skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas om på grundval av objektiva kriterier, innefattande, särskilt,

- den tak i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren för år 2000, enligt medlemsstaternas val,
- genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttsektorn,
- särskilda naturliga omständigheter eller tillämpning av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt betalning av bidraget under åtminstone ett referensår,
- ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

(4) Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 8

(1) Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt företag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som tar över företaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra producenter utan att överlåta sitt företag.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheterna utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte skall vara större än 15 %, överföras utan ersättning till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

(2) Medlemsstaterna

Underavsnitt 4

(a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överläts till områden utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

Djurtäthetsfaktorn

(b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan producenterna eller via den nationella reserven.

Artikel 10

(3) Medlemsstaterna får, före en dag som senare skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som innehar dem inte själv tänker använda.

(1) Det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och am- och dikobidraget skall begränsas genom att man tillämpar en djurtäthetsfaktor inom företaget på 2 djurenheter per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall uttryckas som djurenheter (DE) per enhet av den grovfoderareal som används till foder till företagets djur. En producent skall medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans företag som skall användas vid beräkningen av djurtätheten är högst 15 DE.

(4) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39.

(2) Vid fastställandet av djurtäthetsfaktorn på företaget skall följande ingå i beräkningen:

Dessa föreskrifter får särskilt avse

— möjligheter för medlemsstaterna att lösa problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överläts av producenter som inte äger den mark som nyttjas av deras företag, och

(a) Handdjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har tilldelats producenten. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III.

— särskilda föreskrifter för det minsta antal som får utgöra en delöverlåtelse.

(b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

Artikel 9

(1) Varje medlemsstat skall upprätthålla en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

(2) Alla bidrag som har dragits tillbaka enligt artikel 8.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4.

(3) Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom reservernas gränser tilldela bidragsrättigheter särskilt till nykomlingar, unga jordbrukare och andra prioriterade producenter.

— byggnader, skog, dammar, vägar, eller

— arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till fleråriga grödor eller trädgårdsgroddor, utom permanent betesmark för vilken kompensationsbetalning beviljas i enlighet med artikel 15 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EG) nr .../.. (mjölk), eller

— arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för producenter av vissa jordbruksgrödor, och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

(4) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 39, särskilt

Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

— de bestämmelser som skall tillämpas om den nationella reserven i en medlemsstat inte används,

(3) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 39 och särskilt sådana föreskrifter. Dessa föreskrifter skall särskilt avse de:

— de åtgärder som rör outnyttjade bidragsrättigheter som förts tillbaka till den nationella reserven.

— som avser arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling, samt de

— som gör det möjligt att förhindra att djurtäthetsfaktorn tillämpas felaktigt.

Underavsnitt 5

Extensifieringsbetalning

Artikel 11

(1) Producenter som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget kan erhålla en ytterligare betalning på 100 ecu per beviljat bidrag, förutsatt att det under det berörda kalenderåret förhåller sig så

- att djurtätheten på deras företag är mindre än 1,4 DE per hektar, och
- att deras djur faktiskt föds upp på betesmark under odlingssäsongen.

(2) I denna artikel skall

- trots vad som sägs i artikel 10.2 a, djurtätheten på företaget fastställas med hänsyn till de handjur av nötkreatur, am- och dikor, mjölkkor och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till djurenheter med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III,
- trots vad som sägs i artikel 10.2 b, endast företagets tillfälliga och permanenta betesmark som finns tillgänglig hela kalenderåret för uppfödning av nötkreatur och får och/eller getter anses vara "grovfoderareal".

(3) I enlighet med det förfarande som avses i artikel 39 skall kommissionen

- fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel,
- vid behov justera det belopp som anges i punkt 1 med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till den ytterligare betalningen för föregående kalenderår.

Underavsnitt 6

Mjölkbidrag

Artikel 12

(1) Det belopp per mjölkbidragsenhet som avses i artikel 15.2 i förordning (EG) nr .../.. (mejeri) skall ökas med de belopp per bidragsenhet som anges i bilaga IV.

(2) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 39.

Avsnitt 2

Ytterligare ersättningar

Artikel 13

(1) Medlemsstaterna skall, inom gränserna för de totala belopp som anges i bilaga V och på årsbasis, betala ytterligare ersättningar till de producenter som finns på deras territorium. Sådana ersättningar skall betalas i enlighet med objektiva kriterier som framförallt innefattar relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av producenterna säkerställs, och att störningar på marknaden och konkurrensstörningar undviks. Sådana ersättningar får inte heller kopplas samman med variationer i marknadspriserna.

(2) Ytterligare ersättningar kan betalas i form av ersättningar per djur (artikel 14) och/eller kompensationsbetalningar (artikel 15).

Artikel 14

(1) Ersättning per djur får beviljas för

- (a) handjur av nötkreatur,
- (b) am- och dikor,
- (c) mjölkkor,
- (d) kvigor.

(2) Beviljandet av ersättning per djur skall vara föremål för

- (a) särskilda villkor som anges i bilaga VI,
- (b) särskilda krav på djurtäthet, vilka skall upprättas av medlemsstaterna.

(3) De särskilda kraven på djurtäthet skall upprättas

- på grundval av den grovfoderareal som anges i artikel 10.2 b, och
- med särskild hänsyn till de konsekvenser produktions-typen i fråga har för miljön, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljö-situationen för marken.

Artikel 15

(1) Arealersättningarna skall beviljas per hektar permanent betesmark

- (a) som är tillgänglig för en producent under det aktuella kalenderåret,

- (b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 14.3, och
- (c) för vilket ingen ersättning begärs för samma år enligt det stödssystem som fastställs för producenter av vissa jordbruksgrödor enligt stödssystemet för torkat foder och enligt gemenskapens stödprogram för andra fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor.

(2) Den areal permanent betesmark i en region för vilken kompensationsbetalningar får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basarealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997.

(3) Den maximala kompensationsbetalning per hektar som får beviljas, inklusive kompensationsbetalningarna enligt artikel 18 i förordning (EG) nr . . . / . . (mjölk), får inte överstiga

- 210 ecu för kalenderåret 2000,
- 280 ecu för kalenderåret 2001,
- 350 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande åren.

Artikel 16

Före den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna förse kommissionen med detaljerade uppgifter om sina nationella tillvägagångssätt vid beviljandet av ytterligare utbetalningar. Alla förändringar av dessa system skall meddelas till kommissionen senast en månad efter det att de antagits.

Artikel 17

Före den 1 april 2004 skall medlemsstaterna överlämna detaljerade rapporter om genomförandet av detta avsnitt till kommissionen.

Före den 1 januari 2005 skall kommissionen utvärdera genomförandet av detta avsnitt och undersöka fördelningen av gemenskapsfonderna mellan medlemsstaterna i enlighet med vad som anges i bilaga V, med beaktande av framför allt utvecklingen av medlemsstaternas andelar av gemenskapens nötköttsproduktion. Om så är nödvändigt skall kommissionen överlämna lämpliga förslag till rådet.

Artikel 18

Tillämpningsföreskrifter för detta avsnitt skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 39.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 19

För att berättiga till de direkta utbetalningarna i denna avdelning, utom de arealbetalningar som anges i artikel 15, skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 20

(1) Direkta utbetalningar under denna avdelning, utom säsongsutjämningsbidrag, skall betalas ut så snart inspektionerna har genomförts, men tidigast den 16 oktober det kalenderår ansökan avser.

(2) Utom i vederbörligen grundade undantagsfall skall direkta utbetalningar verkställas senast den 30 juni det år som följer på det kalenderår ansökan om utbetalning avser.

Säsongsutjämningsbidraget skall emellertid betalas ut så snart som inspektionerna har genomförts och inte senare än den 15 oktober det kalenderår ansökan avser.

Artikel 21

(1) När rests substanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG⁽¹⁾, eller när rests substanser av ämnen som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används illegalt uppdagas, enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG⁽²⁾ i ett djur från en producentens nötkreatursbestånd eller när ett tillåtet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehåller illegalt, upptäcks på producentens företag i någon som helst form skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta avsnitt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får uteslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

(2) Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av rests substanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG, skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 tillämpas.

(3) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 22

Beloppen av de direkta utbetalningar som anges i avsnitt 1 och 2 får ändras mot bakgrund av utvecklingen av produktion, produktivitet och marknader, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i Fördraget.

Artikel 23

Utgifterna i samband med beviljandet av de direkta utbetalningar som anges i detta avsnitt skall betraktas som interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr . . . / . . . (GJP finansiering).

DEL 2

PRIVAT LAGRING

Artikel 24

(1) Från och med den 1 juli 2002 får beslut fattas om beviljande av stöd för privat lagring, förutsatt att det genomsnittliga marknadspris som noterats i gemenskapen, på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81, ligger under 103 % av baspriset och troligtvis kommer att förbli därunder.

(2) Baspriset skall fastställas till 1 950 ecu per ton.

(3) Privat lagringsstöd får beviljas för färskt eller kylt kött av vuxna handjur av nötkreatur i form av sklaktkroppar, halva sklaktkroppar, kompenserade kvartsparter, framkvartsparter eller bakkvartsparter, klassificerade i enlighet med den gemenskapsskala för klassificering som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81.

(4) Rådet får, när det agerar i enlighet med det tillvägångssätt som fastställs i artikel 43.2 i fördraget

– förändra baspriset med hänsyn till framför allt behovet av att fastställa detta pris på en nivå som bidrar till att stabilisera marknadspriserna, dock utan att detta leder till att strukturella överskott bildas i gemenskapen,

– ändra förteckningen i punkt tre över produkter som kan bli föremål för privat lagringsstöd.

(5) Tillämpningsföreskrifter skall antas för denna artikel och beslut skall fattas av kommissionen, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 39, om beviljandet av stöd för privat lagring.

KAPITEL II

Handel med tredje land

Artikel 25

(1) Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a skall en importlicens framläggas.

Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 b kan framläggande av en importlicens krävas och vid export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b kan framläggande av en import- eller exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 28 och 29.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

(2) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39. Dessa föreskrifter får särskilt avse

(a) licensernas giltighetstid, och

(b) förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser begärs under punkt 1 andra stycket.

Artikel 26

Om inte annat föreskrivs i förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 27

(1) För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 26, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguay-runden har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

(2) De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

(3) De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

(4) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. följande anges:

- (a) De produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet.
- (b) De övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 28

(1) De tullkvoter för de produkter som anges i artikel 1 vilka följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget skall öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med de föreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som anges i artikel 39.

När det gäller den importkvot om 50 000 ton fryst kött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91

som är avsett för bearbetning, får rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet fastställa att hela eller del av kvoten skall omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.

(2) Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden "stamgäster/nyanlända").

Andra lämpliga metoder får antas.

De skall inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

(3) Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguay-rundan.

(4) De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

- (a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,
- (b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och
- (c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 29

(1) I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal

som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

(2) Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

(a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskaps-exportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

(b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

(c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

(3) Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39. Exportbidrag får fastställas

(a) med regelbundna intervaller, och

(b) för begränsade kvantiteter även genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande förefaller lämpligt.

Om inte fastställandet sker genom anbuds förfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas liksom bidragsbeloppet fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

(4) Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

(a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på nötköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på nötköttsprodukter på världsmarknaden,

(b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som är att säkerställa en balanserad situation och en naturlig utveckling av priserna och handeln på dessa marknader,

(c) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,

(d) nödvändigheten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

(e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen i förädlade varor som exporteras till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

(5) Priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,

— gällande priser vid export.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på marknader i tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

— de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

(6) Exportbidrag beviljas endast efter ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

(7) Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

(a) för den destination som anges i licensen, eller

(b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

(8) När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39.

(9) Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

- produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen,
- produkterna har exporterats från gemenskapen, och
- när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 3 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Dessutom skall utbetalningen av exportbidrag av levande djur ske på villkor att bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om djurens välfärd iakttas, särskilt skydd av djur under transport.

(10) Utan att det påverkar tillämpningen av första strecksatsen i punkt 9, och om undantag inte har beviljats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importerats från tredje land och återutförs till tredje land.

(11) Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av skyldigheterna inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

(12) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39.

Vad gäller punkt 9 sista stycket får tillämpningsföreskrifterna även inbegripa villkor om import till tredje land.

Artikel 30

(1) I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt får rådet, efter ett beslut med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

(3) En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen om detta. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 31

(1) De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

(2) Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.
- Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 32

(1) Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och genom kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller

på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

(3) En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

(4) Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 33

Medlemsstaterna skall registrera priserna på fullvuxna handjur av nötkreatur samt för kött från sådana på grundval av bestämmelser som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 34

(1) Om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall nödvändiga åtgärder vidtas.

(2) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 35

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittspridning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder vidtas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 39 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får endast vidtas i den utsträckning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja den marknaden.

Artikel 36

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på produktio-

nen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 37

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning. Innehållet i denna information skall fastställas enligt förfarandet i artikel 39. Föreskrifter för informationsutbytet och spridningen av informationen skall antas enligt samma förfarande.

Artikel 38

En förvaltningskommitté för nötkött (nedan kallad "kommittén") skall upprättas, och den skall vara sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och ledas av en företrädare för kommissionen.

Artikel 39

(1) När det förfarande som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

(2) Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Detta yttrande skall göras av den majoritet som fastställs i artikel 148.2 i fördraget när det gäller beslut som rådet måste fatta på förslag från kommissionen. Rösterna som representanterna för medlemsstaterna i kommittén har skall vägas i enlighet med den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

(3) Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en period som inte överstiger en månad från den dag då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad med kvalificerad majoritet fatta ett avvikande beslut.

Artikel 40

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 41

Förordning (EG) nr . . . / . . . (GJP finansiering) och de bestämmelser som har fastställts vid dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 42

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

KAPITEL IV**Övergångsbestämmelser och slutliga bestämmelser***Artikel 43*

(1) I enlighet med bestämmelserna i denna artikel och fram till den 30 juni år 2002 får sådana produkter som åsyftas i punkt 2 jämförd med artikel 24.1 köpas upp av interventionsorgan i syfte att förhindra eller mildra ett omfattande prisfall.

(2) Om de villkor som fastställs i punkt 3 är uppfyllda kan det beslutas att interventionsorganen i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat vid offentliga anbudsförfaranden skall köpa upp en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött enligt KN-nummer 0201 10 00 och 0201 20 20–0201 20 50 med ursprung i gemenskapen för att garantera ett rimligt stöd till marknaden med hänsyn tagen till säsongsvariationer vad gäller slakt.

Uppköpen får inte överskrida 350 000 ton per år för hela gemenskapen.

Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen ändra denna kvantitet.

(3) För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som får köpas upp får anbudsförfarandet inledas enligt bestämmelserna i punkt 8 när följande två villkor båda uppfylls under två veckor i följd i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat:

- det genomsnittliga marknadspris inom gemenskapen som är noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av fullvuxna nötkreatur är lägre än 84 % av interventionspriset.
- det genomsnittliga marknadspris som är noterat på grundval av ovannämnda skala i en eller flera medlemsstater eller regioner i en medlemsstat är lägre än 80 % av interventionspriset.

Interventionspriset skall fastställas till:

- 3 475 ecu per ton för perioden från den 1 januari till den 30 juni år 2000,
- 3 127,5 ecu per ton för perioden från den 1 juli år 2000 till den 30 juni år 2001,
- 2 780 ecu per ton för perioden från den 1 juli år 2001 till den 30 juni år 2002.

(4) Anbudsörfarandet skall tillfälligt upphöra för en eller flera kvaliteter eller kvalitetsgrupper om något av följande gäller:

- Under två veckor i följd uppfylls inte längre båda villkoren i punkt 3.
- Interventionsuppköp är inte längre lämpligt med hänsyn till kriterierna i punkt 2.

(5) Interventionen skall också inledas om genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, vilket noteras på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, under två på varandra följande veckor faller under 78 % av interventionspriset och om det genomsnittliga marknadspriset för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, vilket noteras på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, i en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat faller under 60 % av interventionspriset. I detta fall skall uppköpen av de berörda kategorierna ske i de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där prisnivån ligger under denna gräns.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 6 skall alla anbud antas i samband med dessa uppköp.

De kvantiteter som har köpts upp i enlighet med denna punkt skall inte beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i punkt 2.

(6) Endast de anbud som är lika med eller lägre än det genomsnittliga marknadspris som har noterats i en medlemsstat eller region i en medlemsstat plus ett belopp som senare skall fastställas på grundval av objektiva kriterier, får antas under den uppköpsordning som avses i punkt 2 och 5.

(7) För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som kan komma i fråga för interventionsuppköp skall man enligt ett anbudsörfarande fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som kan omfattas av interventionsuppköpet. Priserna och kvantiteterna får under vissa omständigheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av de genomsnittliga marknadspriser som

har noterats. Alla som berörs skall garanteras lika tillgång till dessa anbudsförfaranden. Uppköpen skall inledas på grundval av betingelser som i nödvändig utsträckning skall fastställas närmare med hänsyn till strukturen på handeln.

(8) Enligt förfarandet i artikel 39 skall man

- fastställa de kategorier, kvaliteter eller grupper av kvaliteter av produkter som kan komma i fråga för interventionsuppköp,
- besluta om inledning och återupptagande av anbuds-förfaranden och om tillfälligt uppehåll i anbuds-förfaranden i det fall som avses i punkt 4, sista strecksatsen,
- fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som skall gälla för interventionen,
- fastställa beloppet för det tillägg som anges i punkt 6,
- fastställa genomförandebestämmelser för denna artikel, särskilt sådana som förhindrar en nedåtgående prisspiral,
- fastställa övergångsbestämmelser i nödvändig utsträckning för att denna ordning skall kunna genomföras.

Kommissionen skall fatta beslut om

- inledning av interventionsuppköp enligt punkt 5 och om tillfälligt uppehåll i dessa om något eller några av de förhållanden som anges i samma punkt inte längre gäller,
- tillfälligt uppehåll i uppköp enligt punkt 4 första strecksatsen.

Artikel 44

(1) Avyttringen av de produkter som har köpts upp av interventionsorganen enligt bestämmelserna i artikel 43 i denna förordning samt i artiklarna 5 och 6 i förordning (EEG) nr 805/68 skall ske på ett sådant sätt att störningar på marknaden helt undviks och att lika tillgång till varorna och likabehandling av köparna säkerställs.

(2) Rådet skall på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

(3) Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om försäljningspriser, villkor för uttag

från lager och, i förekommande fall, bearbetning av produkter som har köpts upp av interventionsorgan, skall antas enligt det förfarande som anges i artikel 39.

Artikel 45

(1) Till och med den 30 juni år 2002 får stöd till privat lagring av produkter enligt artikel 24.3 beviljas.

(2) Tillämpningsföreskrifter för privat lagring skall antas och stöd till privat lagring skall beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 39.

Artikel 46

(1) Förordningarna (EEG) nr 805/68 och nr 1892/87 upphör att gälla.

(2) Hänvisningar till förordning (EEG) nr 805/68 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning och bör läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 47

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 39 anta

- de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EEG) nr 805/68 till dem som införs genom denna förordning,
- de åtgärder som krävs för att lösa vissa praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen bestyrkta får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 48

Denna förordning skall träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari år 2000, utom artikel 16 som skall tillämpas från och med det att denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

På rådets vägnar

. . .

BILAGA I

BILAGA II

SÄRSKILT BIDRAG

AM- OCH DIKOBIDRAG

Regionala tak i medlemsstaterna som avses artikel 4.4		Nationella tak som avses i artikel 7.2 och som är tillämpliga från och med den 1.1.2000	
Belgien	235 149	Belgien	391 034
Danmark	277 110	Danmark	111 044
Tyskland	1 782 700	Tyskland	547 690
Grekland	140 130	Grekland	131 856
Spanien	649 896	Spanien	1 347 486
Frankrike	1 754 732 ⁽¹⁾	Frankrike ⁽¹⁾	3 739 106
Irland	1 002 458	Irland	1 020 606
Italien	598 746	Italien	578 418
Luxemburg	18 962	Luxemburg	13 978
Nederländerna	157 932	Nederländerna	61 366
Österrike	423 400	Österrike	283 010
Portugal	166 483 ⁽²⁾	Portugal ⁽²⁾	269 765
Finland	241 553	Finland	28 332
Sverige	226 328	Sverige	132 510
Förenade kungariket	1 419 811	Förenade kungariket	1 629 268

⁽¹⁾ Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3763/91 (EGT L 356, 24.12.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 (EGT L 267, 9.11.1995, s. 1).

⁽²⁾ Med undantag av det extensifieringsprogram som avses i rådets förordning (EG) nr 1017/94 (EGT L 112, 3.5.1994, s. 2). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 (EGT L 144, 28.6.1995, s. 4).

⁽¹⁾ Med undantag av det särskilda tak som fastställs i artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 3763/91.

⁽²⁾ Med undantag av den särskilda reserv som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EG) nr 1017/94.

BILAGA III

Omräkningstabell för djurenheter som avses i artikel 10

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6 och 24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

BILAGA IV

MJÖLKKOBIDRAG

Tilläggsbelopp som avses i artikel 12

(i ecu)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	12,9	24,8	37,7
Danmark	9,8	18,9	28,7
Tyskland	11,9	22,7	34,6
Grekland	15,4	29,5	45,4
Spanien	14,4	27,5	41,9
Frankrike	12,1	23,1	35,2
Irland	15,4	29,5	44,9
Italien	13,4	25,7	39,2
Luxemburg	11,0	21,0	31,9
Nederländerna	10,0	19,1	29,0
Österrike	13,5	26,0	39,5
Portugal	14,3	27,4	41,7
Finland	10,4	20,0	30,5
Sverige	9,5	18,1	27,6
Förenade kungariket	11,2	21,5	32,3

BILAGA V

YTTERLIGARE ERSÄTTNINGAR

Totala belopp som avses i artikel 13

(i miljoner ecu)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	26,8	52,5	80,9
Danmark	16,3	31,9	49,2
Tyskland	122,1	239,2	368,8
Grekland	5,3	10,3	15,9
Spanien	45,7	89,6	138,2
Frankrike	129,1	252,9	390,0
Irland	43,5	85,2	131,3
Italien	90,6	177,5	273,7
Luxemburg	0,6	1,3	1,9
Nederländerna	35,0	68,5	105,7
Österrike	16,6	32,5	50,2
Portugal	8,6	16,8	25,9
Finland	8,6	16,8	25,9
Sverige	12,7	24,9	38,4
Förenade kungariket	88,1	172,7	266,3

BILAGA VI

SÄRSKILDA VILLKOR FÖR BEVILJANDE AV SÅDANA BIDRAG PER DJUR SOM AVSES
I ARTIKEL 14

I. Handjur av nötkreatur

1. Bidrag per djur får beviljas per kalenderår för högst
 - a) ett antal djur per företag, vilket skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis, med hjälp av historiska referensuppgifter, och
 - b) ett antal djur i en medlemsstat
 - som motsvarar det regionala taket i den berörda medlemsstaten, vilket anges i bilaga I eller
 - som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade nötkreatur av hankön under åren 1997, 1998 och 1999 enligt Eurostats statistik eller någon annan offentliggjord officiell statistik för dessa år som godtas av kommissionen.

Endast nötkreatur av hankön som är äldre än 8 månader skall omfattas.
2. Det totala belopp för bidraget per djur och det särskilda bidrag som får beviljas under ett djurs levnad får
 - a) per stödberättigande tjur inte överskrida
 - 210 ecu för kalenderåret 2000,
 - 280 ecu för kalenderåret 2001,
 - 355 ecu för kalenderåret 2002 och det därpå följande kalenderåret.
 - b) per stödberättigande stut inte överskrida
 - 320 ecu för kalenderåret 2000,
 - 420 ecu för kalenderåret 2001,
 - 530 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.

II. Am- och dikor

1. Bidrag per djur får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per am- och dikobidragsenhet som avses i artikel 6.4.
2. Det totala belopp för bidrag per djur och am- och dikobidrag som får beviljas per stödberättigande djur och kalenderår får inte överskrida
 - 175 ecu för kalenderåret 2000,
 - 205 ecu för kalenderåret 2001,
 - 235 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.

III. Mjölkkor

1. Bidrag per djur får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per mjölkkobidragseenhet som avses i bilaga IV.
2. Det totala belopp för mjölkkobidraget och bidraget per djur, inklusive all annan betalning för mjölkkor som avses i förordning (EG) nr . . . / . . . (mjölk), som får beviljas per bidragseenhet och kalenderår får inte överskrida de belopp som anges i artikel 17.2 i den förordningen.
3. Artikel 15.2 b skall inte tillämpas.

IV. Kvigor

1. Bidrag per djur får per medlemsstat och kalenderår endast beviljas för ett antal djur som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under åren 1997, 1998 och 1999 enligt Eurostats statistik för dessa år eller enligt någon annan offentliggjord officiell statistik för dessa år som godtas av kommissionen.
 2. Det totala beloppet för bidrag per djur som får beviljas under ett djurs levnad får inte överskrida
 - 100 ecu för kalenderåret 2000,
 - 150 ecu för kalenderåret 2001,
 - 225 ecu för kalenderåret 2002 och de därpå följande kalenderåren.
-

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a första och andra strecksatsen	Artikel 3 första och andra strecksatsen
Artikel 4b.1	Artikel 4.1
Artikel 4b.2 första stycket	Artikel 4.2
Artikel 4b.2 andra stycket	Artikel 4.3a
Artikel 4b.3 punkt a i tredje stycket	Artikel 3 tredje strecksatsen
Artikel 4b.3a	—
Artikel 4b.4	—
Artikel 4b.5	Artikel 4.5
Artikel 4b.7a	—
Artikel 4b.8	Artikel 4.7
Artikel 4c.1 andra stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.1 tredje stycket	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 4c.2 andra stycket	Artikel 5.2
Artikel 4c.2 tredje stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.3 tredje stycket	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4c.4	Artikel 5.5
Artikel 4d.1 första meningen	Artikel 6.1 första meningen
Artikel 4d.1a	—
Artikel 4d.2 första meningen	Artikel 6.3
Artikel 4d.3a	—
Artikel 4d.5	Artikel 6.2a
Artikel 4d.6 första stycket	Artikel 6.2b
Artikel 4d.6 andra till fjärde stycket	—
Artikel 4d.6 femte stycket	Artikel 6.2 andra stycket
Artikel 4d.8 andra strecksatsen	Artikel 6.5
Artikel 4e.1 första meningen i första stycket	Artikel 8.1 första stycket
Artikel 4e.1 andra meningen i första stycket	Artikel 8.4 andra strecksatsen i andra stycket
Artikel 4e.1 andra stycket	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 4e.2	Artikel 8.2
Artikel 4e.3	Artikel 8.3
Artikel 4e.4	—
Artikel 4e.5	Artikel 8.4 första stycket och första strecksatsen i andra stycket

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 4f.4 första och andra strecksatsen i andra stycket	Artikel 9.4 första och andra stycket
Artikel 4g.3	Artikel 10.2
Artikel 4g.4a	—
Artikel 4g.5	Artikel 10.3
Artikel 4h.2	Artikel 11.3 första strecksatsen
Artikel 4i	—
Artikel 4j.1–3	Artikel 21.1–3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 23
Artikel 5	—
Artikel 6.1	Artikel 43.2
Artikel 6.2	Artikel 43.3
Artikel 6.3	Artikel 43.4
Artikel 6.4	Artikel 43.5
Artikel 6.5	Artikel 43.6
Artikel 6.6	Artikel 43.7
Artikel 6.7	Artikel 43.8
Artikel 6a	—
Artikel 7	Artikel 44
Artikel 8	Artikel 45
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10	Artikel 26
Artikel 11	Artikel 27
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 28.1 andra stycket
Artikel 12.2–4	Artikel 28.2–4
Artikel 13.1–3	Artikel 29.1–3
Artikel 13.4 första och andra stycket	Artikel 29.4 första och andra stycket
Artikel 13.5–12	Artikel 29.5–12
Artikel 14	Artikel 30
Artikel 15	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 32
Artikel 22	—
Artikel 22a.1	Artikel 34.1
Artikel 22a.2	—
Artikel 22a.3	Artikel 34.2
Artikel 23	Artikel 35

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 24	Artikel 36
Artikel 25	Artikel 37
Artikel 26.1	Artikel 38
Artikel 26.2	—
Artikel 27	Artikel 39
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34 första stycket	Artikel 48 första stycket
Bilaga	—
Bilaga II	—

98/0110 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

(98/C 170/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

- (1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.
- (2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 39 i fördraget. För att uppnå marknadsstabilitet inom mjölksektorn och en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen är det nödvändigt att interventionsorganen på grundval av ett enhetligt prissystem får vidta interventionsåtgärder på marknaden, bland annat genom att köpa upp smör och skummjölkspulver samt genom att bevilja stöd för privat lagring av dessa produkter. Dessa åtgärder skall emellertid vara standardiserade för att inte hindra de aktuella produkternas fria rörlighet inom gemenskapen.
- (3) Genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992⁽¹⁾ infördes en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter för att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och de därmed sammanhängande strukturella överskotten. Detta system kommer att tillämpas under ytterligare sex på varandra följande tolv månadersperioder som börjar löpa den 1 april 2000.
- (4) I syfte att främja konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i gemenskapen och förbättra dessa pro-

dukters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör marknadsstödet minskas, främst genom en gradvis sänkning av riktpiserna och interventionspriserna för smör och skummjölkspulver.

- (5) Ett interventionssystem för smör bör innebära att produktens konkurrensläge på marknaden bibehålls och att lagringen blir så effektiv som möjligt. De kvalitetskrav som smör skall uppfylla är en avgörande faktor för att uppnå dessa mål. Interventionsköp bör ske när detta krävs för att upprätthålla marknadsstabiliteten med hänsyn till marknadspriset på smör i medlemsstaterna och bör ske genom anbudsinfordran.
- (6) Stöd för privat lagring av smör bör uteslutande beviljas för smör framställt från grädde och mjölk med ursprung i gemenskapen. Sådant stöd bör beviljas endast under förutsättning att de nationella kvalitetsklasserna anges.
- (7) Förutom interventionsköp av smör och färsk grädde krävs andra interventionsåtgärder för att ge så god avkastning som möjligt på mjölkproteinerna och för att stödja priserna på produkter som är särskilt viktiga för producentpriserna på mjölk. Dessa åtgärder bör vara att köpa upp skummjölkspulver och bevilja stöd för privat lagring av denna produkt. Det normala interventionsköpet av skummjölkspulver får dock avbrytas när en viss kvantitet har köpts in och får ersättas av inköp genom anbudsinfordran.
- (8) För att undvika snedvridning mellan de aktörer som bjuder ut varor för offentlig intervention och för att främja en god förvaltning av gemenskapsmedlen är det lämpligt att fastställa ett minimikrav vad gäller proteinhalten i skummjölkspulver som köps upp vid intervention. Denna halt bör fastställas med hänsyn till handelsbruket och på så sätt att den inte får funktionen av kriterium som utestänger vissa aktörer från intervention.
- (9) För att främja marknadsbalansen på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och för att stabilisera marknadspriserna på dessa produkter bör det vara möjligt att vidta kompletterande åtgärder som ökar

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 614/97 (EGT L 94, 9.4.1997, s. 4).

möjligheten att avyttra mjölkprodukter. Dessa åtgärder bör omfatta dels beviljande av stöd för privat lagring av vissa typer av ost, dels beviljande av stöd för försäljning av vissa mjölkprodukter för särskilda användningsområden och bestämmelseorter.

- (10) För att främja konsumtionen av mjölk bland yngre bör bestämmelser fastställas som gör det möjligt för gemenskapen att bidra med en del av kostnaden för stöd för leveranser av mjölk till skolelever.
- (11) På grund av minskningen av marknadsstödet inom mjölksektorn bör åtgärder för inkomststöd till mjölkproducenter införas. Detta stöd bör vara i form av ett mjölkbidrag vars utveckling bör följa den gradvisa minskningen av marknadsstödet. Detta individuella inkomststöd bör beräknas på grundval av de berörda producenternas individuella referenskvantiteter och den genomsnittliga mjölkavkastningen i gemenskapen. För att garantera att systemet tillämpas på rätt sätt bör hänsyn tas till gemenskapens multilaterala åtaganden, och för budgetkontrollens skull bör bestämmelser fastställas för att hålla summan av inkomststödet på samma nivå som medlemsstaternas totala referenskvantiteter vid den tidpunkt då systemet med tilläggsbidrag träder i kraft.
- (12) För enkelhets skull bör mjölkbidraget förvaltas och beviljas tillsammans med motsvarande inkomststöd för mjölk i inom den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.
- (13) Villkoren för mjölkproduktion och inkomstsituationen för producenterna varierar kraftigt mellan olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga mjölkbidrag till alla producenter skulle vara alltför stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsutbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa belopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras totala referenskvantitet för mjölk. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare ersättning leder till diskriminering och att se till att full hänsyn tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna förbinder sig att använda sin diskretionära myndighet enbart på grundval av objektiva kriterier, att säkerställa en jämlik behandling och att undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att möjliggöra andra tänkbara former av ytterligare ersättning. Dessa former bör vara tilläggsbidrag samt kompensationsbetalning.
- (14) Tilläggsbidrag bör beviljas utöver mjölkbidraget. Det är också nödvändigt att begränsa det totala bidragsbelopp som kan beviljas per bidragsenhet och år.
- (15) Ytterligare kompensationsbetalning bör endast beviljas för permanent betesmark för vilken ingen annan typ av marknadsstödjande åtgärder från gemenskapens sida har beviljats. Kompensationsbetalningen bör tillämpas inom ramen för de regionala basarealer för permanent betesmark som skall fastställas av medlemsstaterna i enlighet med historiska referensuppgifter. Den högsta kompensationsbetalning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare kompensationsbetalning enligt den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar enligt systemet med stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor.
- (16) För att önskad ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.
- (17) Om det enligt gemenskapslagstiftningen skulle bli förbjudet att ge mjölk i bovint somatotropin bör kommissionen fastställa sanktioner motsvarande dem som föreskrivs enligt den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött vad gäller vissa ämnen vars användning är förbjuden vid nötköttsproduktion.
- (18) Upprättandet av en inre marknad för gemenskapen för mjölk och mjölkprodukter innebär att ett enhetligt system införs för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Detta handelssystem vilar på åtagandena inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan.
- (19) För att övervaka volymen på mjölk och mjölkprodukter i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system med import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs för att garantera att de transaktioner för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.

- (20) För att förebygga eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras bör en tilläggsimporttull betalas vid import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (21) Kommissionen bör, på vissa villkor, bemyndigas att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra radsakter. Kommissionen bör även ha ett jämförbart bemyndigande för vissa tullkvoter som har öppnats av tredje land.
- (22) Ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk⁽¹⁾, skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella handeln med mjölk och mjölkprodukter. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.
- (23) Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkras när bidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom obligatorisk förutfastställelse av bidragen medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett förutfastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.
- (24) För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör bidragen beviljas knutna till en exportlicens. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart för de bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga II till fördraget, för vilka inga kvantitetsbegränsningar gäller, och när det gäller livsmedelsbistandsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
- (25) Tillsammans med detta system bör det i den utsträckning som krävs för att systemet skall fungera tillfredsställande finnas möjlighet att reglera användningen av systemen för aktiv förädling eller, om situationen på marknaden så kräver, förbjuda dem.
- (26) En möjlighet bör föreskrivas att vidta åtgärder om en kraftig ökning eller sänkning av priserna stör eller hotar att störa gemenskapsmarknaden.
- (27) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.
- (28) Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.
- (29) Upprättandet av en inre marknad skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.
- (30) I takt med att den gemensamma marknaden för mjölk och mjölkprodukter utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.
- (31) För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (32) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena enligt denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EG) nr . . . / . . . av den . . . om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

	<i>KN-nummer</i>	<i>Varuslag</i>
(33) Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör ta samtidig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.	a) 0401	Mjölk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
(34) Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 ⁽¹⁾ , har ändrats flera gånger. På grund av att texterna är många och komplicerade, och att de är spridda i flera nummer av <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> , är de svåra att använda och saknar därmed den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. De bör därför konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda förordning (EEG) nr 804/68 bör upphöra att gälla. De centrala reglerna i rådets förordningar (EEG) nr 986/68 ⁽²⁾ , (EEG) nr 987/68 ⁽³⁾ , (EEG) nr 508/71 ⁽⁴⁾ , (EEG) nr 1723/81 ⁽⁵⁾ , (EEG) nr 2990/82 ⁽⁶⁾ , (EEG) nr 1842/83 ⁽⁷⁾ och (EEG) nr 777/87 ⁽⁸⁾ ingår i den här förordningen och bör därför upphöra att gälla.	b) 0402
c) 0403 10 11–39
0403 90 11–69
d) 0404	Mjölk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, varken smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
(35) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 804/68 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.	e) ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men högst 80 viktprocent

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall omfatta följande produkter:

- ⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 21).
- ⁽²⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95 (EGT L 174, 26.7.1995, s. 31).
- ⁽³⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1435/90 (EGT L 138, 31.5.1990, s. 8).
- ⁽⁴⁾ EGT L 58, 11.3.1971, s. 1.
- ⁽⁵⁾ EGT L 172, 30.6.1981, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 863/84 (EGT L 90, 1.4.1984, s. 23).
- ⁽⁶⁾ EGT L 314, 10.11.1982, s. 26. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2442/96 (EGT L 333, 21.12.1996, s. 1).
- ⁽⁷⁾ EGT L 183, 7.7.1983, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1958/97 (EGT L 277, 10.10.1997, s. 1).
- ⁽⁸⁾ EGT L 78, 20.3.1987, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1634/91 (EGT L 150, 15.6.1991, s. 26).

f) 0406	Ost och ostmassa
g) 1702 19 00	Mjölksocker (inbegripet kemiskt ren laktos) samt sirap och andra lösningar av mjölksocker utan tillsats av aromämnen eller färgämnen, innehållande minst 99 viktprocent laktos beräknat på torrsubstansen
h) 2106 90 51	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av laktos
j) ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:

— Beredningar och foder som innehåller produkter för vilka denna förordning skal tillämpas, direkt eller genom rådets förordning (EEG) nr 2730/75 ⁽⁹⁾ , med undantag av beredningar och foder för vilka rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽¹⁰⁾ skall tillämpas. |

⁽⁹⁾ EGT L 281, 1.11.1975, s. 20. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2931/95 (EGT L 307, 20.12.1995, s. 10).

⁽¹⁰⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

KAPITEL I

Den inre marknaden

AVDELNING I

Priser

Artikel 2

Regleringsåret för mjölk för alla produkter som anges i artikel 1 skall börja löpa den 1 juli och sluta den 30 juni följande år.

Artikel 3

(1) Riktpriset uttryckt i ecu per 100 kg för mjölk som innehåller 3,7% fett, fritt levererad till mejerierna, skall för gemenskapen fastställas till:

- 29,66 ecu för perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2001.
- 28,35 ecu för perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002.
- 27,04 ecu för perioden från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2003.
- 25,72 ecu från och med den 1 juli 2003.

Riktpriset skall anses vara det pris som avses att uppnås för all mjölk som säljs av producenterna på gemenskapsmarknaden och de externa marknaderna.

(2) Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget ändra riktpriset.

Artikel 4

(1) Interventionspriset uttryckt i ecu per 100 kg skall för gemenskapen fastställas till följande

a) för smör:

- 315,89 ecu för perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2001.
- 303,59 ecu för perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002.
- 291,28 ecu för perioden från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2003.
- 278,97 ecu från och med den 1 juli 2003.

b) för skummjörkspulver:

- 197,81 ecu för perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2001.
- 190,11 ecu för perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002.

– 182,40 ecu för perioden från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2003.

– 174,69 ecu från och med den 1 juli 2003.

(2) Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget ändra interventionspriserna.

Artikel 5

Prissystemet fastställs utan att detta påverkar tillämpningen av systemet med tilläggsavgifter.

AVDELNING II

Interventionssystem

Artikel 6

(1) Om marknadspriserna på smör i mer än en medlemsstat sjunker till en nivå som är lägre än 92 % av interventionspriset under en representativ period skall interventionsorganens inköp i de berörda medlemsstaterna genomföras genom anbudsinfordran med öppet förfarande på grundval av specifikationer som skall fastställas.

Det inköpspris som kommissionen fastställer skall inte vara lägre än 90 % av interventionspriset.

Om marknadspriserna i de berörda medlemsstaterna uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset under en representativ period skall inköpen genom anbudsinfordran avbrytas.

(2) Interventionsorganen får enligt punkt 1 endast köpa upp smör som direkt och uteslutande är framställt av pastöriserad grädde i ett godkänt företag i gemenskapen och

a) som

- har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,
- vid uppköpstillfället har en högsta ålder som skall fastställas,
- uppfyller villkor som skall fastställas vad avser lägsta kvantitet och förpackning,

b) som uppfyller vissa krav som skall fastställas i fråga om bl.a.

- hållbarhet, ytterligare krav får fastställas av interventionsorganen,
- innehåll av fria fettsyror,
- peroxidtal,
- mikrobiologisk kvalitet,
- organoleptiska egenskaper (utseende, konsistens, smak och lukt).

Nationella kvalitetsklasser som skall fastställas av medlemsstaterna får anges på förpackningen för smör som uppfyller nationella kvalitetskrav.

Interventionsorganet skall bära transportkostnaderna till ett fast belopp, enligt villkor som skall fastställas, om smöret levereras till ett fryshus som är beläget längre bort än ett visst avstånd, som skall fastställas, från den plats där smöret lagrades.

(3) Stöd till privat lagring skall beviljas för

- grädde,
- osaltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen med en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,
- saltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen med en lägsta smörfetthalt av 80 viktprocent, en högsta vattenhalt av 16 viktprocent och en högsta salthalt av 2 viktprocent.

Smöret skall vara klassificerat enligt nationella kvalitetsklasser som skall fastställas och skall vara märkt på motsvarande sätt.

Stödet skall fastställas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av priserna på färskt smör och lagrat smör. Om marknaden har utvecklats ogynnsamt, och denna utveckling inte kunde förutses vid tiden för inlagringen, får stödet ökas.

Stöd till privat lagring skall beviljas på villkor att interventionsorganet i den medlemsstat på vars territorium den grädde eller det smör som berättigar till stöd är lagrat ingår ett lagringskontrakt enligt villkor som skall fastställas.

Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet grädde eller smör som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

(4) Smör som köpts upp av interventionsorganen skall avyttras till ett minimipris och enligt sådana villkor som skall fastställas, så att marknadsbalansen inte äventyras och att köparna får lika behandling och lika tillgång till det smör som säljs. Om det smör som säljs är avsett för export, får särskilda villkor fastställas för att säkerställa att produktens bestämmelseort inte ändras och för att ta hänsyn till de särskilda kraven i samband med sådan försäljning.

Särskilda åtgärder får vidtas för smör som hålls i offentliga lager och som under ett regleringsår för mjölk inte

kan saluföras på normala villkor. I den mån det är motiverat med hänsyn till arten av dessa åtgärder, skall särskilda åtgärder även vidtas så att de produkter för vilka det stöd som avses i punkt 3 utbetalas förblir säljbara.

(5) Interventionssystemet skall tillämpas på ett sådant sätt att

- smöret behåller sin konkurrenskraft på marknaden,
- den ursprungliga smörkvaliteten i möjligaste mån bevaras,
- lagerhållningen sker så rationellt som möjligt.

(6) I denna artikel avses med

- *mjölk*: komjölk som producerats i gemenskapen,
- *grädde*: grädde som direkt och uteslutande är framställd av komjölk som producerats i gemenskapen.

Artikel 7

(1) Enligt villkor som skall fastställas skall det interventionsorgan som utsetts av varje medlemsstat till interventionspris köpa upp skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts genom spraytorkning och som, i ett företag som är godkänt av gemenskapen, direkt och uteslutande har framställts av skummjölk, som erbjuds interventionsorganet under perioden 1 mars till 31 augusti och som

- har en lägsta proteinhalt på 35,6 % av fettfri torrsubstans,
- med avseende på hållbarhet uppfyller vissa krav som skall fastställas, och
- med avseende på lägsta kvantitet och förpackning uppfyller vissa villkor som skall fastställas.

Interventionsorganen skall emellertid även köpa upp skummjölkspulver med en proteinhalt på minst 31,4 % men är lägre än 35,6 %, av fettfri torrsubstans, under förutsättning att de övriga villkoren i första stycket är uppfyllda. I sådana fall skall uppköpspriset motsvara interventionspriset minskat med 1,75 % för varje procentenhet med vilken halten på 35,6 % underskrids.

Interventionspriset skall vara det pris som gäller den dag skummjölkspulvret tillverkas och skall tillämpas på skummjölkspulver som levereras till den lagerlokal som utsetts av interventionsorganet. Interventionsorganet skall bära transportkostnaderna till ett fast belopp, enligt villkor som skall fastställas, om skummjölkspulvret levereras till en lagerlokal som är belägen längre bort än ett visst avstånd, som skall fastställas, från den plats där skummjölkspulvret lagrades.

Skummjölkspulvret får endast lagras i lagerlokaler som uppfyller vissa villkor som skall fastställas.

(2) Kommissionen får tillfälligt upphöra med inköpen av skummjölkspulver enligt punkt 1 så snart de kvantiteter som erbjuds för interventionsköp under perioden från och med den 1 mars till och med den 31 augusti varje år överstiger 109 000 ton.

Interventionsorganen får i detta fall göra inköp genom öppen stående anbudsinfordran på grundval av specifikationer som skall fastställas.

(3) Stöd får beviljas till privat lagring av skummjölkspulver av högsta kvalitet som direkt och uteslutande är framställt av skummjolk i ett företag som är godkänt av gemenskapen, särskilt om pris- och lagerutvecklingen för denna produkt visar en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring. För att berättiga till stöd skall skummjölkspulvret uppfylla vissa villkor som skall fastställas.

Stödbeloppet skall bestämmas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av priserna på skummjölkspulver.

Stöd till privat lagring skall beviljas på villkor att interventionsorganet i den medlemsstat på vars territorium det skummjölkspulver som berättigar till stöd är lagrat ingår ett lagringskontrakt enligt villkor som skall fastställas. Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen enligt förfarandet i artikel 41 besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet skummjölkspulver som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

(4) Skummjölkspulver som köpts upp av interventionsorganen skall avyttras till ett minimipris och enligt sådana villkor som skall fastställas, att marknadsbalansen inte äventyras och att köparna får lika behandling och lika tillgång till det skummjölkspulver som säljs.

Om det skummjölkspulver som säljs är avsett för export, får särskilda villkor fastställas för att säkerställa att produktens bestämmelseort inte ändras och för att ta hänsyn till de särskilda kraven i samband med sådan försäljning.

Särskilda åtgärder får vidtas för skummjölkspulver som hålls i offentliga lager och som under ett regleringsår för mjölk inte kan saluföras på normala villkor.

(5) I denna artikel avses med *skummjolk*: skummjolk som direkt och uteslutande har framställts av komjolk som har producerats i gemenskapen.

Artikel 8

(1) På vissa villkor, som skall fastställas, skall stöd beviljas för privat lagring av

- a) osten Grana Padano som är minst nio månader gammal,
- b) osten Parmigiano Reggiano som är minst femton månader gammal,
- c) osten Provolone som är minst tre månader gammal

om nämnda ostar uppfyller vissa normer.

(2) Stöd till privat lagring skall fastställas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av marknadspriserna.

(3) De åtgärder som fastställs enligt punkt 1 skall vidtas av det interventionsorgan som har utsetts av den medlemsstat där nämnda ostar är framställda och får märkas med ursprungsbeteckningen.

Stöd till privat lagring skall beviljas på villkor att ett lagringskontrakt har ingåtts med interventionsorganet. Kontraktet skall upprättas på vissa villkor, som skall fastställas.

Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att interventionsorganet åter får släppa ut en del av eller hela den kvantitet ost som är lagrad på marknaden.

Artikel 9

(1) Privat lagring får tillåtas av lagringsbeständig ost och av ost som är tillverkad av får- eller getmjölk och som kräver minst 6 månaders lagring om prisutvecklingen och lagringssituationen för dessa ostar visar en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring.

(2) Stödbeloppet skall bestämmas med hänsyn till lagringskostnaderna och den balans som skall upprätthållas mellan ostar för vilka stöd beviljas och andra marknadsförda ostar.

(3) Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet ost som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

(4) Om nivån på marknadspriserna för de ostar som lagras är högre när lagringskontrakten löper ut än när kontrakten undertecknades får ett beslut fattas om att justera stödbeloppet i enlighet med detta.

Artikel 10

Enligt förfarandet i artikel 41 skall följande fastställas:

- a) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de för fastställandet av marknadspriserna för smör.
- b) Stödbeloppen för privat lagring som avses i denna avdelning.
- c) Andra beslut och åtgärder som kommissionen får vidta enligt denna avdelning.

AVDELNING III

Saluföringsåtgärder*Artikel 11*

(1) Stöd skall beviljas för skummjolk och skummjölkspulver avsett att användas som foder, om dessa produkter uppfyller vissa normer.

Vid tillämpningen av denna artikel skall kärnmjolk och kärnmjölkspulver betraktas som skummjolk och skummjölkspulver.

- (2) Stödbeloppen skall fastställas med hänsyn till
- interventionspriset för skummjölkspulver,
 - utvecklingen av tillgången på skummjolk och skummjölkspulver samt utvecklingen av deras användning som foder,
 - utvecklingen av priset på kalvar,
 - utvecklingen av marknadspriserna för konkurrerande proteinkällor jämfört med skummjölkspulver.

(3) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de villkor som skall gälla för att ett sådant stöd skall få beviljas och det stödbelopp som skall utgå, skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

Artikel 12

(1) På de villkor som fastställts i enlighet med punkterna 2 och 3 skall stöd beviljas för skummjolk som producerats i gemenskapen och förädlats till kasein och kaseinater, om sådan mjolk och det framställda kaseinet eller kaseinaterna uppfyller vissa normer.

(2) Stödet kan variera beroende på om skummjölken förädlas till kasein eller kaseinater och beroende på dessa produkters kvalitet.

Stödet skall fastställas med hänsyn till

- interventionspriset för skummjölkspulver eller marknadspriset för skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts genom spraytorkning, om detta är högre än interventionspriset,
- marknadspriserna för kasein och kaseinater i gemenskapen och på världsmarknaden.

(3) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de villkor som skall gälla för att ett sådant stöd skall få beviljas och det stödbelopp som skall utgå, skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

Artikel 13

(1) Om överskott av mjolkprodukter byggs upp, eller sannolikt kommer att byggas upp, får kommissionen besluta att stöd skall beviljas för att möjliggöra försäljning av smör och koncentrerat smör till lägre priser till

- a) ideella institutioner och organisationer,
- b) militärstyrkor och enheter med likvärdig status i medlemsstaterna,
- c) producenter av bakverk och glass,
- d) producenter av andra livsmedel som skall fastställas.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna artikel och tillämpningsföreskrifter för den, som särskilt skall gälla stödbeloppet och fastställandet av produkterna i punkt 1 d, skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

Artikel 14

(1) Om inte annat följer av de villkor som fastställs i punkterna 3 och 4 och enligt punkt 5 skall gemenskapsstöd beviljas för leveranser till skolelever av vissa förädlade mjolkprodukter med KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.

(2) Utöver gemenskapsstöd får medlemsstaterna bevilja nationellt stöd för leveranser till skolelever av sådana produkter som anges i punkt 1.

(3) För helmjolk skall gemenskapsstödet motsvara 95 % av riktpriiset för mjolk. För andra mjolkprodukter

skall stödbeloppen fastställas med hänsyn till produkternas mjölkkinnehåll.

(4) Det stöd som avses i punkt 1 skall beviljas för högst 0,25 l mjölkekivalent per elev och dag.

(5) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel och det stödbelopp som skall utgå skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

AVDELNING IV

Direkta utbetalningar

Artikel 15

(1) Producenterna skall ha rätt till ett bidrag för mjölkkor. Det skall beviljas per kalenderår och per företag.

(2) Beloppet per bidragsenhet skall fastställas till

- 25 ecu för kalenderåret 2000,
- 50 ecu för kalenderåret 2001,
- 75 ecu för kalenderåret 2002,
- 100 ecu för kalenderåret 2003 och efterföljande kalenderår.

Det skall kompletteras med det belopp per bidragsenhet som anges i bilaga IV till förordning (EG) nr .../.. (nötkött) för den berörda medlemsstaten och det berörda året.

(3) Antalet bidragsenheter en producent har rätt till skall fastställas genom att den individuella referenskvantiteten för mjölk, uttryckt i ton, som finns tillgänglig på företaget den 31 mars det berörda kalenderåret divideras med värdet 5,8, vilket motsvarar den genomsnittliga mjölkproduktionen i gemenskapen.

I föregående stycke skall de individuella referenskvantiteter för mjölk som har godkänts för tillfällig upplåtelse enligt artikel 6 i förordning (EEG) nr 3950/92 den 31 mars det berörda kalenderåret anses finnas tillgängliga på det företag för vilken upplåtelsen har godkänts för det kalenderåret.

Om summan av alla individuella referenskvantiteter i en medlemsstat den 31 mars ett kalenderår överstiger summan av motsvarande totala kvantiteter som har fastställts för medlemsstaten för tolv månadersperioden 1999/2000, skall den berörda medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier vidta nödvändiga åtgärder för att proportionellt minska det totala antalet bidragsenheter på sitt territorium för kalenderåret i fråga.

(4) I denna avdelning används beteckningarna ”producent” och ”företag” med de betydelse som anges i artikel 9 i förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 16

(1) Medlemsstaterna skall årsvis betala ytterligare ersättning till producenter inom sitt territorium inom ramen för de totala belopp som anges i bilaga I. Dessa utbetalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier vilket särskilt innefattar relevanta produktionsstrukturer och förutsättningar och på ett sådant sätt att producenterna behandlas lika och att marknadsbalansen och konkurrensvillkoren inte påverkas. Dessa utbetalningar får inte vara kopplade till marknadsprisernas variation.

(2) Ytterligare ersättning får betalas i form av tilläggsbidrag (artikel 17) eller kompensationsbetalning (artikel 18).

Artikel 17

(1) Tilläggsbidrag får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per enhet för mjölkbidrag enligt artikel 15.2.

(2) Det sammanlagda beloppet för mjölkbidrag och tilläggsbidrag, inbegripet alla andra mjölkbidrag enligt förordning (EG) nr .../.. (nötkött), skall per bidragsenhet och kalenderår inte överstiga

- 90 ecu för kalenderåret 2000,
- 180 ecu för kalenderåret 2001,
- 270 ecu för kalenderåret 2002,
- 330 ecu för kalenderåret 2003 och efterföljande kalenderår.

Artikel 18

(1) Kompensationsbetalning skall beviljas per hektar för permanent betesmark

- a) som finns tillgänglig för producenten under de berörda kalenderåren,
- b) som inte används för att uppfylla de särskilda krav på djurtäthet som avses i artikel 14.3 i förordning (EG) nr .../.. (nötkött) och
- c) för vilken inga utbetalningar begärs för samma år enligt det stödsystem som har fastställts för producenter av vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder och under gemenskapens stödsystem för andra permanenta grödor eller trädgårdsväxter.

Arealen permanent betesmark i en region där kompensationsbetalning får beviljas skall inte överstiga den relevanta regionala basarealen.

(2) De regionala basarealerna skall fastställas av medlemsstaterna enligt artikel 15 i förordning (EG) nr . . . / . . (nötkött).

(3) Det maximala beloppet per hektar som får beviljas i kompensationsbetalning, inbegripet kompensationsbetalning enligt artikel 15 i förordning (EG) nr . . . / . . (nötkött) skall inte överstiga

- 210 ecu för kalenderåret 2000,
- 280 ecu för kalenderåret 2001,
- 350 ecu för kalenderåret 2002 och efterföljande kalenderår.

(4) I denna artikel används beteckningen ”permanent betesmark” med betydelsen arealer (sådda eller naturliga) som inte ingår i växtföljden och som varaktigt (i minst fem år) används till gräsproduktion.

Artikel 19

(1) Före den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna lämna kommissionen utförlig information om sina nationella arrangemang för beviljandet av ytterligare ersättning. Alla ändringar av dessa arrangemang skall anmälas till kommissionen inom en månad från det att de har antagits.

(2) Före den 1 april 2004 skall medlemsstaterna överlämna utförliga rapporter till kommissionen om genomförandet av artiklarna 16, 17 och 18.

Före den 1 januari 2005 skall kommissionen utvärdera genomförandet av artiklarna 16–18 och granska fördelningen av gemenskapsmedel mellan medlemsstaterna enligt bilaga I. Om så är nödvändigt skall kommissionen föreslå rådet lämpliga åtgärder.

Artikel 20

I denna avdelning skall direkta utbetalningar göras från och med den 16 oktober det berörda kalenderåret så snart de kontroller som krävs enligt lag har genomförts och senast den 30 juli påföljande år, utom i berättigade undantagsfall.

Artikel 21

Beloppen för direkta utbetalningar i denna avdelning får ändras med hänsyn till utvecklingen av produktionen, produktiviteten och marknaden enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 22

Där det inte genom eller på grundval av gemenskapslagstiftningen är tillåtet att ge mjölkkor bovint somatotropin eller om jordbruksföretagens tillgång till detta ämne regleras på annat sätt, skall kommissionen enligt förfarandet i artikel 41 anta bestämmelser som skall motsvara dem som föreskrivs i artikel 21 i förordning (EG) nr . . . / . . (nötkött).

Artikel 23

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

Artikel 24

De utgifter som uppstår genom att direkt utbetalning enligt denna avdelning beviljas skall anses avse interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr . . . / . . (EUGFJ).

KAPITEL II

Handel med tredje land

Artikel 25

(1) Import till gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1 skall endast ske mot uppvisande av en importlicens. För export från gemenskapen av någon av dessa produkter får en exportlicens krävas.

(2) Medlemsstater skall utfärda licenser till en sökande oavsett dennes etableringsort i gemenskapen och utan att detta påverkar de åtgärder som gäller tillämpningen av artiklarna 28, 29 och 30.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

(3) Enligt förfarandet i artikel 41 skall följande fastställas av kommissionen:

- a) Förteckningen över produkter för vilka exportlicens krävs.
- b) Licensernas giltighetstid.
- c) Övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 26

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 27

(1) För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa av de jordbruksprodukter som anges i artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som avses i artikel 26, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

(2) De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

(3) De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

(4) Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 41. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl.a. anges

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,
- b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 28

(1) De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget eller av någon annan av rådets akter skall

öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 41.

(2) Förvaltningen av tullkvoterna får ske genom tillämpning av en enda eller en kombination av flera av följande metoder:

- En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella impotörer/nykomlingar").

Andra lämpliga metoder får antas.

All diskriminering av berörda aktörer skall undvikas.

(3) Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra denna marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

(4) De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vid behov lämpligt fördelning över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt i förekommande fall bestämmelser om

- a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,
- b) erkännande av de dokument som används för att verifiera de garantier som avses i a, och
- c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt deras giltighetstid.

Artikel 29

(1) Om ett avtal som slutits enligt artikel 228 i fördraget innehåller bestämmelser om förvaltning (helt eller delvis) av den tullkvot som öppnats av ett tredje land för produkter som anges i artikel 1, skall den förvaltningsmetod som skall tillämpas och därtill hörande villkor fastställas enligt förfarandet i artikel 41.

(2) Förvaltningen av tullkvoterna får ske genom tillämpning av en enda eller en kombination av flera av följande metoder:

- En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod grundad på traditionella (metoden "traditionella/nya mönster").

Andra lämpliga metoder får antas, i synnerhet om de säkerställer att de möjligheter den berörda kvoten ger utnyttjas fullständigt.

All diskriminering av berörda aktörer skall undvikas.

Artikel 30

(1) I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av de varor som förtecknas i bilaga II, om de är produkter enligt artikel 1 a, 1 b, 1 c, 1 d, 1 e och 1 g exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna i gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga II får inte vara högre än de exportbidrag som gäller för sådana produkter som exporteras utan vidare förädling.

(2) Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod.

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,
- b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

(3) Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på bestämmelseort, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41. Exportbidrag får fastställas

- a) med regelbundna intervaller,
- b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbelopp får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än fyra veckor och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet. Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II får fastställas enligt en annan tidtabell som fastställs enligt förfarandet i artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 3448/93⁽¹⁾.

(4) Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall fastställas med beaktande av

- a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser
 - priserna och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden,
 - priserna på mjölk och mjölkprodukter på världsmarknaden,
- b) de fördelaktigaste saluförings- och transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till gemenskapshamnar eller andra utförelorter samt transportkostnaderna till bestämmelseländerna, samt med beaktande av efterfrågan på gemenskapsmarknaden,
- c) målen med den gemensamma organisationen av marknaderna för mjölk och mjölkprodukter, som är att säkerställa en balanserad situation och naturlig utveckling av priser och handeln på dessa marknader,
- d) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,
- e) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,
- f) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 31.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet av att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

(5) För de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras som sådana

a) skall priserna i gemenskapen enligt punkt 1 fastställas på grundval av de gällande priser som visar sig vara mest fördelaktiga med avseende på export,

b) skall priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 fastställas på grundval av bl.a.

— priserna på marknader i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

— de producentpriser som har noterats i exportlande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gränsen.

(6) Exportbidrag för de produkter som avses i punkt 1 och som exporteras i det tillståndet skall beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

(7) Det exportbidrag som gäller för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras som sådana skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den bestämmelseort som anges i licensen eller, i förekommande fall,

b) för den verkliga bestämmelseorten om de inte är samma bestämmelseort som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

(8) Enligt förfarandet i artikel 16, i förordning (EG) nr 3448/93 får tillämpningsområdet för punkterna 6 och 7 utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II.

(9) När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd

får det göras undantag från punkterna 6 och 7 enligt förfarandet i artikel 41.

(10) Exportbidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis om att

— produkterna har sitt ursprung i gemenskapen,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den bestämmelseort som anges i licensen eller annan bestämmelseort för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges enligt förfarandet i artikel 41, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

(11) Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 10 första strecksatsen skall exportbidrag inte beviljas produkter som importeras från tredje land och exporteras till tredje land, såvida inte undantag har beviljats enligt förfarandet i artikel 41.

(12) När det gäller produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II, skall punkterna 10 och 11 tillämpas på varor enligt följande KN-nummer med ett högt innehåll av mjölkprodukter:

— 0405 20 30 (bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av minst 60 viktprocent men högst 75 viktprocent),

— 1806 90 60–1806 90 90 (vissa produkter innehållande kakao),

— 1901 (vissa livsmedelsberedningar av mjöl m.m.),

— 2106 90 98 (vissa livsmedelsberedningar som inte nämns på annan plats).

(13) Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpanget av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

(14) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelas eller utnyttjats, skall antas

av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41. Föreskrifter för tillämpningen av punkterna 8, 10, 11 och 12 på de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga II skall emellertid antas enligt förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 31

(1) I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall fungera korrekt får rådet, med kvalificerad majoritet, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet för aktiv förädling i samband med de produkter som anges i artikel 1 och som är avsedda för framställning av produkter enligt nämnda artikel eller varor enligt bilaga II.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaten skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut om denna begäran inom en vecka från det att den har mottagits.

(3) En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader, skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 32

(1) De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

(2) Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.
- Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 33

(1) Om priserna fritt gränsen för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 väsentligt överstiger gemenskapspriserna och om den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa gemenskapsmarknaden, får de åtgärder som avses i punkt 5 vidtas.

(2) Väsentligt högre priser fritt gränsen i den bemärkelse som avses i punkt 1 skall anses föreligga när priset fritt gränsen överstiger det interventionspris som fastställts för den aktuella produkten, höjt med 15 %, eller, när det gäller produkter för vilka inget interventionspris har fastställts, ett pris som har beräknats på grundval av interventionspriset, som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 41 med beaktande av den aktuella produktens art och sammansättning.

(3) Den situation i vilken priset fritt gränsen väsentligt överstiger prisnivån kommer sannolikt att bestå om det råder obalans mellan tillgång och efterfrågan och mot bakgrund av förutsebara trender för produktionen och marknadspriserna finns det risk för att den obalansen kommer att kvarstå.

(4) Gemenskapsmarknaden skall anses vara störd eller hotad av störningar till följd av den situation som avses i denna artikel om de höga prisnivåerna inom den internationella handeln

- hämmar importen av mjölkprodukter till gemenskapen, eller
- leder till att mjölkprodukter exporteras från gemenskapen,

så att försörjningsbehoven inte längre är tryggade eller det finns risk för att de inte längre kan tryggas i gemenskapen.

(5) Om de villkor som anges i stycke 1–4 är uppfyllda får beslut fattas om hel eller delvis befrielse från importtullarna och/eller uttag av exportavgifter enligt förfarandet i artikel 41. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall om så krävs antas av kommissionen enligt samma förfarande.

Artikel 34

(1) Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller

export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall, med kvalificerad majoritet, på kommissionens förslag anta allmänna bestämmelser för tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt och skall ange i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

(2) Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut om denna begäran inom tre arbetsdagar från och med det att den har mottagits.

(3) En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärden ifråga inom en månad efter den dag frågan hänsköts till rådet.

(4) Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits enligt artikel 228.2 i fördraget.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 35

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittspridning av djursjukdomar, får extraordinära åtgärder vidtas enligt förfarandet i artikel 41 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får endast vidtas i den utsträckning och under den tid som det är absolut nödvändigt för att stödja den marknaden.

Artikel 36

Om inte annat följer av denna förordning skall artikel 92–94 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 37

(1) Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 92.2 i fördraget skall det vara förbjudet med sådana stöd vars belopp fastställs på grundval av priset på eller kvantiteten av de produkter som anges i artikel 1.

(2) Det skall även vara förbjudet med nationella åtgärder som medger en utjämning mellan priserna på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 38

I syfte att finansiera åtgärderna för främjande av konsumtionen av mjölk i gemenskapen, utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter och förbättra mjölk kvaliteten får en medlemsstat, utan att de påverkar tillämpningen av artikel 92–94 i fördraget, införa en avgift för saluförda kvantiteter av mjölk eller mjölkekvivalenter som skall betalas av mjölkproducenterna i den berörda medlemsstaten.

Artikel 39

Medlemsstaterna och kommissionen skall underrätta varandra om de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra denna förordning. Bestämmelser om underrättande och spridning av sådana uppgifter skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.

Artikel 40

En förvaltningskommitté för mjölk och mjölkprodukter, nedan kallad "kommittén", skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 41

(1) När förfarandet enligt denna artikel tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

(2) Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådslande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta

på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt vad som anges i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

(3) Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 42

Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 43

Denna förordning skall tillämpas på ett sådant sätt att samtidigt hänsyn tas till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 44

Förordning (EG) nr . . . / . . . (finansieringen av GJP) och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

KAPITEL IV

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 45

(1) Förordningarna (EEG) nr 804/68, (EEG) nr 986/68, (EEG) nr 987/68, (EEG) nr 508/71, (EEG) nr 1723/81, (EEG) nr 2990/82, (EEG) nr 1842/83 och (EEG) nr 777/87 skall upphöra att gälla.

(2) Hänvisningar till förordning (EEG) nr 804/68 skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 46

Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 41 vidta de åtgärder som krävs för att

- underlätta övergången från de arrangemang som föreskrivs i förordning (EEG) nr 804/68 till dem som föreskrivs i den här förordningen,
- lösa särskilda praktiska problem. Sådana åtgärder får, om de är berättigade, avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 47

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari år 2000, med undantag av artikel 19.1, som skall tillämpas från och med förordningens ikraftträdande.

På rådets vägnar

...

BILAGA I

YTTERLIGARE ERSÄTTNING

totala belopp enligt artikel 16 (miljoner ecu)

	2000	2001	2002	2003 och efterföljande kalenderår
Belgien	6,4	12,8	19,3	25,7
Danmark	8,7	17,3	25,9	34,5
Tyskland	54,2	108,0	162,2	216,0
Grekland	1,2	2,4	3,7	4,9
Spanien	10,8	21,6	32,4	43,1
Frankrike	47,2	93,9	141,1	187,9
Irland	10,2	20,3	30,5	40,7
Italien	19,3	38,5	57,8	77,0
Luxemburg	0,5	1,0	1,6	2,1
Nederländerna	21,6	42,9	64,5	85,8
Österrike	5,4	10,7	16,0	21,3
Portugal	3,6	7,3	10,9	14,5
Finland	4,7	9,3	13,9	18,6
Sverige	6,4	12,8	19,2	25,6
Förenade kungariket	28,4	56,5	84,9	113,1

BILAGA II

KN-nummer	Varuslag
0403 10 51-99 och 0403 90 71-99	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och gräde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjök; bredbara smörfettsprodukter:
0405 20	– Bredbara smörfettsprodukter
0405 20 10	– – med en fetthalt av mer än 39 viktprocent men högst 60 viktprocent
0405 20 30	– – med en fetthalt av mer än 60 viktprocent men mindre än 75 viktprocent
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt KN-nr 1516:
1517 10	– Margarin med undantag av flytande margarin:
1517 10 10	– – Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1517 90	– Annat:
1517 90 10	– – Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
ex 1702	Mjöksocker (inbegripet kemiskt ren laktos) samt sirap och andra lösningar av mjöksocker:
1702 11 00	– – innehållande minst 99 viktprocent laktos beräknat på torrsubstansen
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao:
ex 1704 90	– Andra slag, utom lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao utom kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel enligt nr 1806 10
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt KN-nr 0401-0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt KN-nr 1905
1901 90	– Andra slag:
	– – Annat:
1901 90 91	– – – Utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt KN-nr 0401-0404
1901 90 99	– – – Andra

KN-nummer	Varuslag
ex 1902	<p>Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda:
1902 19	<ul style="list-style-type: none"> - - Andra
1902 20	<ul style="list-style-type: none"> - Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda: - - Andra:
1902 20 91	<ul style="list-style-type: none"> - - - Kokta
1902 20 99	<ul style="list-style-type: none"> - - - Andra
1902 30	<ul style="list-style-type: none"> - Andra pastaprodukter
1902 40	<ul style="list-style-type: none"> - Couscous
1902 40 90	<ul style="list-style-type: none"> - - Andra
1904	<p>Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans</p>
1905	<p>Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:</p>
1905 10 00	<ul style="list-style-type: none"> - Knäckebröd
1905 20	<ul style="list-style-type: none"> - Pepparkakor o.d.
1905 30	<ul style="list-style-type: none"> - Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)
1905 40	<ul style="list-style-type: none"> - Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter
1905 90	<ul style="list-style-type: none"> - Andra: - - Andra slag:
1905 90 40	<ul style="list-style-type: none"> - - - Våfflor och wafers med en vattenhalt av mer än 10 viktprocent
1905 90 45	<ul style="list-style-type: none"> - - - Kex
1905 90 55	<ul style="list-style-type: none"> - - - Extruderade eller expanderade varor, kryddade eller saltade
1905 90 60	<ul style="list-style-type: none"> - - - - Med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	<ul style="list-style-type: none"> - - - - Andra
ex 2004	<p>Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:</p>
2004 10	<ul style="list-style-type: none"> - Potatis: - - Annan:
2004 10 91	<ul style="list-style-type: none"> - - - I form av mjöl eller flingor
ex 2005	<p>Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:</p>
2005 20	<ul style="list-style-type: none"> - Potatis:
2005 20 10	<ul style="list-style-type: none"> - - I form av mjöl eller flingor
ex 2008	<p>Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:</p>
2008 11	<ul style="list-style-type: none"> - Nötter, jordnötter och andra frön, även blandade med varandra: - - Jordnötter:

KN-nummer	Varuslag
2008 11 10	– – – Jordnötssmör
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, utom sammansatta alkoholhaltiga beredningar enligt KN-nr 2106 90 20 och aromatiserade eller färgade sockerlösningar enligt KN-nr 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 och 2106 90 59
ex 2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt KN-nr 2009:
2202 90	– Andra slag: – – Andra, innehållande fett av varor enligt KN-nr 0401–0404:
2202 90 91	– – – Mindre än 0,2 viktprocent
2202 90 95	– – – Minst 0,2 men mindre än 2 viktprocent
2202 90 99	– – – Minst 2 viktprocent
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 70	– Likör
ex 2208 90	– Annan: – – Annan sprit och andra spritdrycker på kärl rymmande: – – – högst 2 liter: – – – – andra slag:
2208 90 69	– – – – – Andra spritdrycker – – – På kärl rymmande mer än 2 liter:
2208 90 78	– – – – Andra spritdrycker
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används som råvaror inom industrin: – – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
3302 10 29	– – – – – Andra
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim
ex 3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat:
3502 20	– mjölkalbumin (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner): – – annat:
3502 20 91	– – – torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)
3502 20 99	– – – annat

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 804/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artiklarna 3.1 och 2	Artikel 3.1
Artikel 3.3	—
Artikel 3.4	Artikel 3.2
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 4.1
Artikel 5a	—
Artikel 5c	Artikel 5
Artikel 6.2	Artikel 6.3
Artikel 6.3	Artikel 6.4
Artikel 6.4	Artikel 6.5
Artikel 6.6	Artikel 10
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.3
Artikel 7.3 första stycket	Artikel 7.4 första stycket
Artikel 7.3 fjärde stycket	Artikel 7.4 andra stycket
Artikel 7.4	Artikel 7.5
Artikel 7.5	Artikel 10
Artikel 7a	—
Artikel 8.1–8.3	Artikel 8.1–8.3
Artikel 8.4	Artikel 10
Artikel 9.3	Artikel 10
Artikel 10.1	Artikel 11.1
Artikel 10.2	—
Artikel 10.3	Artikel 11.3
Artikel 11.1	Artikel 12.1
Artikel 11.2	—
Artikel 11.3	Artikel 12.3
Artikel 12.3	Artikel 13.2
Artikel 13	Artikel 25
Artikel 14	Artikel 26
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 28
Artikel 16a	Artikel 29

Förordning (EEG) nr 804/68	Denna förordning
Artikel 17	Artikel 30
Artikel 18	Artikel 31
Artikel 19	Artikel 32
Artikel 20	Artikel 33
Artikel 21	Artikel 34
Artikel 22	—
Artikel 22a	Artikel 35
Artikel 23	Artikel 36
Artikel 24	Artikel 37
Artikel 24a	Artikel 38
Artikel 25	—
Artikel 26.1 och 26.2	Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 26.4	Artikel 14.5
Artikel 26.5	—
Artikel 28	Artikel 39
Artikel 29.1	Artikel 40
Artikel 29.2	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	Artikel 43
Artikel 34	Artikel 44
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37.1	Artikel 47
Bilaga	Bilaga II

98/0111 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

(98/C 170/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 infördes en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, vilket förlängde systemet med tilläggsavgift, som ursprungligen infördes på området ifråga från och med den 2 april 1984, med ytterligare sju tolv månadersperioder. Avsikten med systemet var att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och de därmed sammanhängande strukturella överskotten. Systemet kommer även i framtiden att behövas för att uppnå en bättre balans på marknaden. Det bör därför förlängas med ytterligare sex tolv månadersperioder från och med den 1 april år 2000.

Prisstödets nivå på området mejeriprodukter kommer successivt att minskas med totalt 15 % under de fyra försäljningsåren från och med den 1 juli år 2000. Denna åtgärds effekter på den inre konsumtionen och exporten av mjölk och mjölkprodukter motiverar en 2%-ig höjning i fyra steg av den totala referenskvantiteten för mjölk inom gemenskapen efter respektive prissänkning.

Den individuella referenskvantiteten bör oberoende av de kvantiteter som temporärt kan ha överförts definieras

som tillgänglig kvantitet den 31 mars år 2000, vilket är slutdatum för de sju periodernas tillämpning av tilläggs-systemet, efter beslutet att förlänga detta år 1992.

De kompletterande referenskvantiteterna bör fördelas så att de förbättrar situationen för de kategorier av jordbrukare, som har behov av särskilt stöd. Det är därför lämpligt att ålägga medlemsstaterna att vid fördelningen av dessa kvantiteter prioritera unga jordbrukare, som avser att börja med mjölkproduktion eller utveckla denna, samt producenter i bergsområden. Försiktighetsåtgärder bör vidtas för att förhindra att nämnda fördelningskriterier kringgås. Vad gäller producenter i bergsområden skall åtgärderna ifråga utformas så att de eliminerar effekterna av att kompletterande referenskvantiteter flyttas från bergsområden under de första två tolv månadersperioderna efter fördelningen.

Erfarenheterna från systemet med den kompletterande tilläggsavgiften har visat att ett överförande av referenskvantiteter genom juridiska instrument såsom utarrendering, som inte automatiskt leder till att referenskvantiteten permanent överlåtes på den övertagande parten, kan öka mjölkproduktionens kostnader och hämma förbättrandet av produktionsstrukturerna. För att stärka referenskvantitetens karaktär av regleringsåtgärd på marknaden för mjölk och mjölkprodukter, är det lämpligt att vid icke permanenta överföringar delar av referenskvantiteten får återgå till den nationella reserven för att omfördelas på aktiva producenter. Mot bakgrund av olika intressen och eftersträvande mål skall medlemsstaterna ha möjlighet att undanta vissa kategorier av personer eller fall från tillämpningen av nämnda åtgärd. Det åligger medlemsstaterna att fastställa aktuella procentsatser i enlighet med sina specifika förhållanden. Om referenskvantiteten dessutom går tillbaka till personer, som under en given referensperiod inte aktivt producerar mjölk eller mjölkprodukter, skall medlemsstaterna ha möjlighet att låta de relevanta delarna av referenskvantiteten återgå till den nationella reserven, såvida de inte inom en viss tidsperiod permanent överlåtits på en aktiv producent. Emellertid bör personer, som inom viss tid återupptar mjölkproduktionen, ha möjlighet att ansöka om en omfördelning av referenskvantiteter.

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 614/97 av den 8 april 1997 (EGT L 94, 9.4.1997, s. 4).

Vissa bestämmelser i förordning (EEG) nr 3950/92 har blivit föråldrade och bör därför utgå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

4. Artikel 4 skall ersättas med följande:

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3950/92 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 första stycket skall ersättas med följande:

”Med början den 1 april år 2000 skall under sex tolv månadsperioder i följd en tilläggsavgift uttas av komjölkproducenter avseende mjölk och mjölkprodukter, som levereras till återförsäljare eller för direkt konsumtion under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger en senare fastställd kvantitet.”

2. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”(2) De totala kvantiteter som anges bilaga I och II, inklusive de kompletterande referenskvantiteter som avses i artikel 4.3 och 4.4, skall fastställas utan att det påverkar eventuella revideringar beroende på det allmänna marknadsläget eller specifika förhållanden i vissa medlemsstater.

För att kompensera de österrikiska ’SLOM’-producenterna får Österrikes totala produktionskvot höjas till högst 180 000 ton, som skall fördelas i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Denna reserv får inte överföras och får enbart användas för producenter, vars rätt att återuppta sin produktion kommer att påverkas av anslutningen.

För att kompensera de finska ’SLOM’-producenterna får Finlands totala produktionskvot höjas till högst 200 000 ton, som skall fördelas i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Denna reserv får inte överföras och får enbart användas för producenter, vars rätt att återuppta sin produktion kommer att påverkas av anslutningen.

Besked om ökningen av totala kvantiteter och villkoren för att bevilja de individuella referenskvantiteter, som föreskrivs i de två föregående styckena, skall fattas i enlighet med det i artikel 11 avsedda förfarandet.”

3. Artikel 3.3 skall utgå.

”Artikel 4

(1) Produktionsenhetens individuella referenskvantitet skall motsvara befintlig kvantitet den 31 mars år 2000. Den skall

— där så är befogat höjas, i enlighet med artikel 4.3 och 4.4, och

— där så är befogat justeras för respektive period, så att summan av individuella referenskvantiteter av samma produkttyp inte överstiger de totala kvantiteter, som anges i artikel 3, hänsyn tagen till eventuella minskningar som gjorts för överföringar till den nationella reserv, som föreskrivs i artikel 5.

(2) Individuella referenskvantiteter skall höjas eller fastställas på befogad begäran av producenterna, för att ta hänsyn till förändringar som påverkar dessas leveranser och/eller direktförsäljning. Höjning eller fastställande av sådan referenskvantitet skall åtföljas av motsvarande minskning eller slopande av övrig egen individuell referenskvantitet. Sådana justeringar får ej leda till en höjning av medlemsstatens totala leveranser och/eller direktförsäljning, som anges i artikel 3.

När de individuella referenskvantiteterna ändras definitivt skall de kvantiteter, som anges i artikel 3, justeras i enlighet med förfarandet i artikel 11.

(3) Medlemsstaterna skall

(a) företrädesvis fördela de kompletterande individuella referenskvantiteterna i kolumn (c) i bilaga II:s tabeller till unga jordbrukare, som avser att börja med eller utveckla mjölkproduktion,

(b) vidta nödvändiga åtgärder så att fördelningen av dessa kompletterande referenskvantiteter uppnår sitt syfte och i synnerhet vidta åtgärder om fördelade individuella referenskvantiteter inte har använts i avsett syfte.

(4) Medlemsstaterna skall fördela de kompletterande individuella referenskvantiteterna i kolumn (d) i bilaga II:s tabeller till producenter, vars jordbruksföretag i sin helhet ligger i bergsområden enligt vad som avses i artikel 17 i förordning (EG) nr . . . / . . . (landsbygdens utveckling).

Under två tolv månadersperioder efter den fördelning som avses i första stycket skall följande gälla:

(a) Medlemsstaterna får inte tillåta producenter som erhållit sådan fördelning att i enlighet med ar-

tikel 6.1 göra temporära överföringar till andra producenter än dem som avses i första stycket.

- (b) Om ett jordbruksföretag, som erhållit sådana medel, helt eller delvis säljs eller utarrenderas till annan producent än som avses i första stycket, skall den kompletterande referenskvantiteten återgå till den nationella reserven, motsvarande den sålda eller utarrenderade marken.
- (c) Om producenter som erhållit sådan tilldelning med tillstånd i enlighet med artikel 8 d eller e överför referenskvantiteter till andra producenter än som avses i första stycket, skall en del av den kompletterande tilldelade referenskvantiteten, som skall vara lika stor som den överförda kvantiteten, överförs till den nationella reserven.
- (d) Om producenter som erhållit sådan tilldelning deltar i en åtgärd för definitivt friställande av referenskvantiteter, skall den kompletterande referenskvantiteten återgå till den nationella reserven och kompensation skall utgå för överförda kvantiteter, med avdrag för nämnd kompletterande kvantitet.

De kompletterande referenskvantiteter som överförs till den nationella reserven enligt punkterna b, c och d skall omfördelas till andra producenter som avses i första stycket.

(5) Medlemsstaterna skall fördela de kompletterande referenskvantiteter som avses i punkt 3 och 4 med hänsyn till de krav som ställs i gemenskapens lagstiftning på miljöområdet.”

5. Andra meningarna i artikel 6.1 första stycket skall utgå.

6. Artikel 7.1 andra stycket skall ersättas med följande:

”Om mark överförs till offentlig myndighet och/eller övergår till att användas av allmänheten, eller där överföringen sker i annat syfte än för jordbruk, skall emellertid medlemsstaterna tillse att bägge parter legitima intressen beaktas och i synnerhet att den producent som upphör med sin produktion får tillfälle att återuppta denna om han så önskar.”

7. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

För att förbättra miljön eller i syfte att fullborda omstruktureringen av mjölkproduktionen får med-

lemsstaterna vidta en eller flera av följande åtgärder enligt detaljerade föreskrifter, som beaktar parternas legitima intressen:

- a) Bevilja kompensationer genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som helt eller delvis definitivt upphör med sin mjölkproduktion och överföra de friställda referenskvantiteterna till den nationella reserven.
- b) Utifrån objektiva kriterier fastställa villkoren för att producenter i början av en tolv månadersperiod av ansvarig myndighet eller av denna utsett organ mot ersättning kan få tillgång till en omfördelning av referenskvantiteter, som andra producenter ovillkorligen friställt i slutet av föregående tolv månadersperiod i utbyte mot kompensation i en eller flera årliga utbetalningar motsvarande ovan nämnda ersättning.
- c) Om mark överförs i miljöförbättrande syfte tillse att den referenskvantitet som är tillgänglig på jordbruksföretaget i fråga tilldelas den producent som lämnar företaget om han önskar återuppta mjölkproduktionen.
- d) I syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur utifrån objektiva kriterier fastställa inom vilka regioner eller uppsamlingsområden referenskvantiteter får överförs mellan olika producentkategorier, utan att samtidigt motsvarande mark får överlåtas.
- e) Sedan en producent lämnat in ansökan till behörig myndighet eller av denna utsett organ och i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på enhetsnivå eller införa en mer extensiv produktion medgiva överföring av referenskvantiteter utan att samtidigt tillåta att motsvarande mark överlåts eller vice versa.”

8. Efter artikel 8 skall följande läggas till:

”Artikel 8a

(1) Om referenskvantiteter med eller utan åtföljande marköverlåtelse överförs genom utarrendering eller på sätt med motsvarande juridiska konsekvenser, skall en del av de överförda referenskvantiteterna, vars storlek skall fastställas av medlemsstaterna utifrån objektiva kriterier, återgå till den nationella reserven för att omfördelas på producenter.

Första stycket skall inte gälla för de fall där referenskvantiteter, som överförs med eller utan åtföljande marköverlåtelse, återgår till följd av utlöst utarrendering eller på annat sätt med motsvarande juridiska konsekvenser.

Medlemsstaterna får utifrån objektiva kriterier besluta att inte tillämpa första stycket på vissa kategorier av personer eller fall, där med hänsyn tagen till olika intressen ett icke-tillämpande inte äventyrar att målsättningen i första stycket kan förverkligas.

(2) Vid utlöpt utarrendering eller vid förhållanden med motsvarande juridiska konsekvenser får medlemsstaterna låta referenskvantiteter, som överförs med eller utan åtföljande marköverlåtelse, och som återgår till person som inte salufört mjölk eller mjölkprodukter under vare sig den tolv månadersperiod, som föregick den period under vilken överföringen ägde rum, eller under innevarande tolv månader fram till överföringen, återgå till den nationella reserven för att omfördelas till producenter enligt av dem fastställda detaljerade regler, såvida inte ifrågavarande person permanent överlåter dessa referenskvantiteter på annan producent, med eller utan åtföljande överlåtelse av ifrågavarande mark.

När första stycket tillämpas och personen ifråga återupptar produktionen av mjölk eller andra mjölkprodukter inom viss av medlemsstaten fastställd tid, skall denne senast den 1 april efter sin ansökan därom beviljas en referenskvantitet i enlighet med artikel 4.1. Under två på varandra följande tolv månadersperioder efter omfördelningen får referenskvantiteter, som omfördelats i enlighet med detta stycke, med eller utan åtföljande marköverlåtelse inte överföras genom

utarrendering eller på sätt med motsvarande juridiska konsekvenser.

(3) Punkt 1 och punkt 2 första stycket skall inte tillämpas på temporära överföranden enligt artikel 6.”

9. Bilagorna i bilagan skall läggas till förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 2

Där övergångsbestämmelser krävs för att underlätta genomförande av ändringarna i artikel 1, skall de antas i enlighet med förfarandet i artikel 11 i förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april år 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

På rådets vägnar

. . .

BILAGA

"BILAGA I

ANFÖRDA TOTALA REFERENSKVANTITETER ENLIGT ARTIKEL 3.1, GÄLLANDE FRÅN DEN
1 APRIL ÅR 2000 TILL DEN 31 MARS 2001*(i ton)*

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
	Totala referenskvantiteter	Totala referenskvantiteter
Belgien	3 109 639	200 792
Danmark	4 454 639	709
Tyskland	27 764 778	100 038
Grekland	629 817	696
Spanien	5 438 118	128 832
Frankrike	23 749 650	486 148
Irland	5 235 723	10 041
Italien	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 988 039	86 653
Österrike	2 382 377	367 000
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 384 327	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade kungariket	14 338 375	251 672

BILAGA II

TOTALA REFERENSKVANTITETER ENLIGT ARTIKEL 3.1, INKLUSIVE KOMPLETTERADE REFERENSKVANTITETER ENLIGT ARTIKEL 4.3 OCH 4.4

a) gällande från den 1 april 2001 till den 31 mars 2002

(i ton)

Medlemsstater	Leveranser			Direktförsäljning
	Totala referenskvantiteter	Kompletterande referenskvantiteter för 'unga jordbrukare' ⁽¹⁾	Kompletterande referenskvantiteter för bergsområden ⁽¹⁾	Totala referenskvantiteter
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 117 915	8 276		200 792
Danmark	4 465 777	11 138		709
Tyskland	27 855 754	69 662	21 314	100 038
Grekland	634 435	1 576	3 042	696
Spanien	5 493 458	13 917	41 423	128 832
Frankrike	23 886 636	60 589	76 397	486 148
Irland	5 248 837	13 114		10 041
Italien	9 770 989	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	268 771	673		951
Nederländerna	11 015 726	27 687		86 653
Österrike	2 429 221	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 848 882	4 681	8 740	37 000
Finland	2 434 316	5 986	44 003	10 000
Sverige	3 319 336	8 258	11 078	3 000
Förenade kungariket	14 374 850	36 475		251 672

⁽¹⁾ Inkluderade i totala referenskvantiteter för leveranser.

b) gällande från den 1 april 2002 till den 31 mars 2003

Medlemsstater	Leveranser			Direktförsäljning
	Totala referenskvantiteter	Kompletterande referenskvantiteter för 'unga jordbrukare' ⁽¹⁾	Kompletterande referenskvantiteter för bergsområden ⁽¹⁾	Totala referenskvantiteter
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 126 191	8 276		200 792
Danmark	4 476 915	11 138		709
Tyskland	27 946 730	69 662	21 314	100 038
Grekland	639 053	1 576	3 042	696
Spanien	5 548 798	13 917	41 423	128 832
Frankrike	24 023 622	60 589	76 397	486 148
Irland	5 261 951	13 114		10 041
Italien	9 843 579	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	269 444	673		951
Nederländerna	11 043 413	27 687		86 653
Österrike	2 476 065	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 862 303	4 681	8 740	37 000
Finland	2 484 305	5 986	44 003	10 000
Sverige	3 338 672	8 258	11 078	3 000
Förenade kungariket	14 411 325	36 475		251 672

⁽¹⁾ Inkluderade i totala referenskvantiteter för leveranser.

c) gällande från den 1 april 2003 till den 31 mars 2004

Medlemsstater	Leveranser			Direktförsäljning
	Totala referenskvantiteter	Kompletterande referenskvantiteter för 'unga jordbrukare' ⁽¹⁾	Kompletterande referenskvantiteter för bergsområden ⁽¹⁾	Totala referenskvantiteter
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 134 467	8 276		200 792
Danmark	4 488 053	11 138		709
Tyskland	28 037 706	69 662	21 314	100 038
Grekland	643 671	1 576	3 042	696
Spanien	5 604 138	13 917	41 423	128 832
Frankrike	24 160 608	60 589	76 397	486 148
Irland	5 275 065	13 114		10 041
Italien	9 916 169	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	270 117	673		951
Nederländerna	11 071 100	27 687		86 653
Österrike	2 522 909	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 875 724	4 681	8 740	37 000
Finland	2 534 294	5 986	44 003	10 000
Sverige	3 358 008	8 258	11 078	3 000
Förenade kungariket	14 447 800	36 475		251 672

⁽¹⁾ Inkluderade i totala referenskvantiteter för leveranser.

d) gällande från den 1 april 2004

Medlemsstater	Leveranser			Direktförsäljning
	Totala referenskvantiteter	Kompletterande referenskvantiteter för 'unga jordbrukare' ⁽¹⁾	Kompletterande referenskvantiteter för bergsområden ⁽¹⁾	Totala referenskvantiteter
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 142 743	8 276		200 792
Danmark	4 499 191	11 138		709
Tyskland	28 128 682	69 662	21 314	100 038
Grekland	648 289	1 576	3 042	696
Spanien	5 659 478	13 917	41 423	128 832
Frankrike	24 297 594	60 589	76 397	486 148
Irland	5 288 179	13 114		10 041
Italien	9 988 759	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	270 790	673		951
Nederländerna	11 098 787	27 687		86 653
Österrike	2 569 753	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 889 145	4 681	8 740	37 000
Finland	2 584 283	5 986	44 003	10 000
Sverige	3 377 344	8 258	11 078	3 000
Förenade kungariket	14 484 275	36 475		251 672

⁽¹⁾ Inkluderade i totala referenskvantiteter för leveranser.”

98/0102 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till landsbygdens utveckling

(98/C 170/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

met beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

En gemensam politik för landsbygdens utveckling bör åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitikerna och på så sätt bidra till att uppnå de mål för denna politik som föreskrivs i artikel 39.1 i fördraget.

Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitikerna och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall enligt artikel 39.2 a i fördraget hänsyn tas till jordbrukets särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner.

Vid utformningen och genomförandet av gemenskapens politik skall enligt artikel 130b i fördraget målen för gemenskapens politik för ekonomisk och social sammanhållning i artikel 130a och 130c beaktas och den skall bidra till att dessa mål uppnås. Åtgärder för landsbygdens utveckling bör därför bidra till denna politik i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1) och i regioner som står inför strukturella svårigheter (mål 2) enligt definitionerna i rådets förordning (EG) nr .../.. (Allmänna strukturfondsförordningen).

Åtgärder till stöd för förbättringar av jordbruksstrukturen blev en del av den gemensamma jordbrukspolitikerna redan 1972. Under nästan två decennier har försök gjorts att få strukturpolitiken på jordbruksområdet att ingå i en

bredare helhetsyn på landsbygdsområdenas ekonomiska och sociala situation. Eftersom jordbruket är den näring som är den största markanvändaren betonas dess miljödimension i 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitikerna.

Åtgärder för landsbygdsutveckling genomförs för närvarande med en serie komplexa instrument och utan något samlat grepp.

Under de kommande åren måste jordbruket anpassa sig till nya förutsättningar och ytterligare förändringar beträffande marknadsutveckling, marknadsåtgärder och handelsregler, konsumenternas krav och val och gemenskapens kommande utvidgning. Dessa förändringar kommer inte bara att påverka jordbruksmarknaderna utan även hela den lokala ekonomin i landsbygdsområdena. Landsbygds utvecklingspolitiken bör ha som mål att återställa och höja landsbygdsområdets konkurrenskraft och därigenom bidra till att bevara och skapa sysselsättning.

En sådan utveckling bör uppmuntras och stödjas genom att man omorganiserar och förenklar instrumenten i landsbygdsutvecklingspolitiken.

I denna omorganisering bör hänsyn tas till de erfarenheter som vunnits genom att de nuvarande instrumenten används, och grunden i denna omorganisering bör vara de instrument som införts under de nuvarande prioriterade målen, nämligen de som främjar landsbygdens utveckling genom att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna, de som underlättar utvecklingen och strukturanpassningen i landsbygdsområden (mål 5a och 5b) i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och övriga befintliga finansieringsorgans verksamhet⁽¹⁾, instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om genomförandebestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden

⁽¹⁾ EGT L 185, 15.7.1988, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3193/94 (EGT L 337, 24.12.1994, s. 11).

för jordbruket (EUGFJ)⁽¹⁾, de instrument som i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven⁽²⁾ införs som kompletterande åtgärder till 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 2079/92 av den 30 juni 1992 om införande av en stödordning i gemenskapen för förtidspensionering från jordbruk⁽³⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 2080/92 av den 30 juni 1992 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket⁽⁴⁾.

En reformerad landsbygdsutvecklingspolitik bör omfatta alla landsbygdsområden i gemenskapen.

De tre kompletterande åtgärder som infördes genom 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken (miljöåtgärder inom jordbruket, förtidspensionering och beskogning) bör kompletteras med stödordningen för mindre gynnade områden.

Andra åtgärder för landsbygdsutveckling bör ingå i integrerade utvecklingsplaner för mål 1- och mål 2-områden.

I landsbygdsområden utanför mål 1 och mål 2 bör åtgärderna för landsbygdsutveckling komplettera marknadsåtgärderna.

Stöd från EUGFJ till landsbygdens utveckling bör ha en enda rättsliga grund där det föreskrivs vilka åtgärder som är stödberättigande och vilka mål och kriterier som gäller för detta.

Eftersom det finns skillnader mellan gemenskapens landsbygdsområden bör landsbygdsutvecklingspolitiken utgå från subsidiaritetsprincipen. Den bör därför vara så decentraliserad som möjligt och tyngdpunkten bör ligga på delaktighet och ett *bottom up* -synsätt. I linje med detta bör kriterierna för att bevilja stöd till landsbygdens utveckling inte sträcka sig längre än till vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna politik.

En samverkan med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och med gemenskapens politik på andra områden kräver emellertid att de grundläggande kriterierna för att bevilja stöd föreskrivs på gemenskapsnivå. I synnerhet bör omotiverade snedvridningar av konkurrensen till följd av åtgärder för landsbygdens utveckling undvikas.

För att garantera flexibilitet och förenkla lagstiftningen bör rådet i enlighet med artikel 155 i fördraget ge kommissionen alla nödvändiga befogenheter för att genomföra de regler som fastställs av rådet.

Gemenskapens jordbruksstruktur kännetecknas av att det finns ett stort antal jordbruksföretag som saknar de strukturella förutsättningar som kan garantera en rimlig inkomst och skäliga levnadsvillkor för jordbrukarna och deras familjer.

Målet för gemenskapens investeringsstöd är att modernisera jordbruksföretagen och därigenom förbättra deras livskraft.

Gemenskapens villkor för att vara berättigad till investeringsstöd bör förenklas jämfört med de nuvarande i rådets förordning (EG) nr 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽⁵⁾.

Särskilda förmåner till unga jordbrukare kan underlätta inte bara deras etablering utan även strukturanpassningen av deras företag efter det att de har etablerat sig.

Utvecklingen och specialiseringen av jordbruket kräver en allmän, teknisk och ekonomisk utbildningsnivå hos den aktiva jordbruksbefolkningen, särskilt vad gäller nya metoder inom företagsledning, produktion och saluföring.

Särskilda insatser behövs för att utbilda och informera jordbrukare om miljövänliga produktionsmetoder inom jordbruket.

Förtidspensionering från jordbruket bör uppmuntras i syfte att förbättra jordbruksföretags ekonomiska livskraft med beaktande av de erfarenheter som vunnits i genomförandet av förordning (EEG) nr 2079/92.

Stöd till mindre gynnade områden bör bidra till att mark fortsätter att brukas som jordbruksmark, till att naturen bevaras, produktionsmetoder bibehålls och utvecklas, och till att kraven på miljöskydd uppfylls.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1988, s. 25. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽²⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 85. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2272/95 (EGT L 288, 1.12.1995, s. 35). Rättad genom kommissionens förordning (EG) nr 1962/96 (EGT L 259, 12.10.1996, s. 7).

⁽³⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 91. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2773/95 (EGT L 288, 1.12.1995, s. 37).

⁽⁴⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 96. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 231/96 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 33).

⁽⁵⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.

Stödordningen för mindre gynnade områden bör vara ett grundläggande instrument för att bevara och främja ett resurssnålt jordbruk.

Mindre gynnade områden bör klassificeras på grundval av gemensamma kriterier. De nuvarande kriterierna bör ändras så att nya områden kan klassificeras, i synnerhet områden som står inför särskilda svårigheter av miljökaraktär.

Någon ytterligare klassificering av mindre gynnade områden behöver inte göras på gemenskapsnivå.

För att garantera effektiviteten i denna stödordning och att dess mål med säkerhet kan uppnås bör villkor för att vara berättigad till kompensationsbidrag föreskrivas.

För att stödja en hållbar utveckling i landsbygdsområdena och tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet bör miljöåtgärder inom jordbruket spela en framträdande roll under de kommande åren.

Av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2078/92 framgår att det nuvarande stödet till miljöåtgärder inom jordbruket i enlighet med förordning (EEG) nr 2078/92, med beaktande av de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, bör finnas kvar för riktade miljöåtgärder.

Stödordningen för miljöåtgärder inom jordbruket bör fortsätta att uppmuntra jordbrukare till att göra en samhällsnyttig insats genom att införa eller fortsätta att använda produktionsmetoder som är förenliga med det ökande behovet av att skydda miljön och naturresurserna och av att bevara naturen och landskapet.

Förbättringar när det gäller bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter bör uppmuntras genom att investeringsstöd beviljas för detta.

Ett sådant stöd kan till stora delar bygga på de nuvarande villkoren i rådets förordning (EG) nr 951/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽¹⁾.

Investeringarnas bärkraft måste garanteras, liksom att jordbrukarna får del i de ekonomiska fördelar som åtgärden ger.

Skogsbruket ingår som en oskiljaktig del i landsbygdens utveckling och därför bör åtgärder till förmån för skogsbruket ingå i stödordningen för landsbygdens utveckling.

Åtgärder till förmån för skogsbruket bör antas mot bakgrund av gemenskapen och medlemsstaternas åtaganden på internationell nivå och bör utgå från medlemsstaternas skogsplaner. I dessa åtgärder bör även de särskilda problemen i samband med klimatförändring beaktas.

Åtgärder till förmån för skogsbruket bör fortsätta att genomföras i linje med de nuvarande stödordningar som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1610/89 av den 29 maj 1989 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 4256/88 i fråga om programmet för att utveckla och på bästa sätt tillvarata skogen i gemenskapens glesbygdsområden⁽²⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 867/90 av den 29 mars 1990 om förbättring av villkoren för bearbetning och avsättning av skogsbruksprodukter⁽³⁾.

Beskogning av jordbruksmark är särskilt betydelsefull ur markanvändnings- och miljösynpunkt och som ett bidrag till att öka tillgången på vissa skogsbruksprodukter. Det nuvarande stödet till beskogning i enlighet med förordning (EEG) nr 2080/92 bör därför finnas kvar med hänsyn tagen till de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, vilket framgår av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EEG) nr 2080/92.

Kompensationsbidrag bör beviljas så att ett hållbart skogsbruk kan bevaras i områden där naturförhållanden innebär stora svårigheter.

Stöd bör beviljas till andra åtgärder i samband med verksamheter inom jordbruket och omställningen av dessa. Förteckningen över åtgärder som berättigar stöd bör upprättas på grundval av den erfarenhet som vunnits och med beaktande av att landsbygdens utveckling även måste bygga på icke-jordbruksverksamhet och på tjänster, så att en utveckling mot ekonomisk och social tillbakagång och avfolkning kan vändas. Åtgärder för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika möjligheter mellan män och kvinnor bör stödjas.

Stödberättigande åtgärder till förmån för landsbygdens utveckling måste vara förenliga med gemenskapens lagstiftning och samverka såväl med gemenskapens politik

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 165, 15.6.1989, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 91, 6.4.1990, s. 7.

på andra områden som med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken.

Stöd bör inte utgå till vissa åtgärder som är stödberättigande genom andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt inte till de åtgärder som faller under stödordningen för den gemensamma organisationen av marknaderna.

Med tanke på det stöd som i flera fall nu utgår till producentgrupper och sammanslutningar av dessa där det finns en gemensam organisation av marknaden, förefaller ett särskilt stöd till producentgrupper inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken inte längre vara nödvändigt. Därför bör den nuvarande stödordningen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 952/97 av den 20 maj 1997 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa⁽¹⁾ inte finnas kvar.

Gemenskapens stöd till kompletterande åtgärder och andra åtgärder inom landsbygdsutvecklingspolitiken i områden som inte omfattas av mål 1 bör finansieras av garantisektionen inom EUGFJ. De grundläggande finansieringsreglerna i rådets förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) har därför anpassats i enlighet med detta.

Gemenskapens stöd till åtgärder för landsbygdsutveckling i mål 1-områdena bör även i fortsättningen finansieras av utvecklingssektionen inom EUGFJ, utom när det gäller de tre befintliga kompletterande åtgärderna och stödet till mindre gynnade områden.

Med tanke på det stöd som utgår till åtgärder inom landsbygdsutvecklingspolitiken som omfattas av programplanering under mål 1 och mål 2, bör förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) tillämpas, särskilt när det gäller integrerad programplanering av dessa åtgärder. I finansieringsreglerna bör emellertid hänsyn tas till garantisektionens finansiering av åtgärder i mål 2-områdena.

Åtgärder inom landsbygdsutvecklingspolitiken som inte omfattas av programplanering under mål 1 eller mål 2 bör omfattas av en programplanering för landsbygdsutveckling enligt särskilda regler. Stödsatsen för dessa åtgärder bör differentieras i enlighet med de allmänna riktlinjerna i artikel 28.1 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) med tillräcklig hänsyn tagen till kraven på social och ekonomisk sammanhållning och som en följd av att stödsatser i princip bör differentieras mellan mål 1- och mål 2-områden och andra områden. De stödsatser som föreskrivs i denna förordning är de högst tillåtna för stöd från gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

Trots vad som sägs i det landsbygdsutvecklingsinitiativ som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen), bör kommissionen, utöver program för landsbygdsutveckling, ges möjlighet att på eget initiativ utfärda bestämmelser för studier kring landsbygdsutvecklingsfrågor.

Erforderliga regler bör fastställas för övervakning och utvärdering av det stöd som beviljas till landsbygdsutveckling, och härvid bör sådana väl definierade referensmått användas som man kommit överens om och fastställt innan ett program genomförs.

Statligt stöd bör kunna beviljas till åtgärder för landsbygdsutveckling som inte medfinansieras av gemenskapen. För att garantera en samverkan med andra åtgärder för vilka stöd beviljas från gemenskapen för att förenkla förfarandena bör, med tanke på de betydande ekonomiska följderna ett sådant stöd får, särskilda regler för statligt stöd fastställas.

För att underlätta övergången från den nuvarande stödordningen till den nya stödordningen för landsbygdsutveckling bör det vara möjligt att anta övergångsregler.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Räckvidd och mål

Artikel 1

- (1) I denna förordning fastställs ramarna för gemenskapens stöd till en hållbar landsbygdsutveckling.
- (2) Åtgärder för landsbygdsutveckling skall åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och på så sätt bidra till att uppnå målen i artikel 39 i fördraget.
- (3) Åtgärder för landsbygdsutveckling skall
 - integreras med åtgärder som främjar utvecklingen och den strukturella anpassningen i områden med eftersläpande utveckling (mål 1), och
 - åtfölja åtgärder till stöd för ekonomisk och social omställning i områden som ställs inför strukturella svårigheter (mål 2)

i de berörda områdena, varvid såväl de särskilda syftena med gemenskapens stöd under dessa mål enligt artikel 130a och 130c i fördraget och enligt förordning (EG) nr (Allmänna strukturfondsförordningen) som de villkor som föreskrivs i denna förordning skall beaktas.

Artikel 2

Stöd till landsbygdens utveckling får när det gäller jordbruksverksamheter och omställning av dessa ges för att

- förbättra strukturen i jordbruksföretag samt för att bearbeta och saluföra jordbruksprodukter,
- ställa om och ändra inriktningen på produktionspotentialen inom jordbruket, införa ny teknik samt förbättra produktkvaliteten,
- uppnå en hållbar utveckling på skogsbruksområdet,
- diversifiera verksamheterna i syfte att få fram kompletterande eller alternativa verksamheter,
- bevara och förstärka livskraftiga sociala nätverk i landsbygdsområdena,
- utveckla ekonomiska verksamheter samt att bevara eller skapa arbetstillfällen i syfte att garantera ett bättre utnyttjande av de egna befintliga möjligheterna,
- förbättra arbets- och levnadsvillkoren,
- bevara och främja resurssnåla jordbruksmetoder i mindre gynnade områden,
- bevara och främja stora naturvärden och ett hållbart jordbruk som uppfyller kraven på miljöskydd,
- undanröja ojämlikheter och främja lika rättigheter för män och kvinnor, i synnerhet genom att stödja projekt som initieras och genomförs av kvinnor.

Artikel 3

Stöd skall beviljas för de åtgärder för landsbygdens utveckling som beskrivs och på de villkor som föreskrivs i avdelning II.

AVDELNING II

Åtgärder för landsbygdens utveckling

KAPITEL I

INVESTERINGAR I JORDBRUKSFÖRETAG

Artikel 4

Stöd för investeringar i jordbruksföretag skall bidra till att höja inkomsterna och till att förbättra levnads-, arbets- och produktionsvillkoren.

Stöd skall bidra till att ett eller flera av följande mål uppnås:

- Minska produktionskostnaderna.
- Förbättra och ställa om produktionen.
- Höja kvaliteten.
- Bevara och förbättra miljön, de hygieniska förhållandena och djurens välbefinnande.
- Främja en diversifiering av verksamheterna inom jordbruket.

Artikel 5

Stöd för investeringar skall beviljas jordbruksföretag

- som med säkerhet kan sägas vara ekonomiskt livskraftiga,
- som uppfyller minimikraven för miljö, hygien och djurens välbefinnande,
- som drivs av jordbrukare med tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet.

Artikel 6

Stöd får inte beviljas för investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall fastställa högsta tillåtna stödbelopp för investeringar.

KAPITEL II

STARTSTÖD TILL LANTBRUKARE

Artikel 8

(1) Startstöd till unga jordbrukare skall beviljas under förutsättning att

- jordbrukaren är under 40 år gammal,
- jordbrukaren har tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet,
- det är jordbrukarens första etablering,
- jordbruksföretaget
 - (i) kan med säkerhet sägas vara ekonomiskt livskraftigt och
 - (ii) uppfyller minimikraven för miljö, hygien och djurens välbefinnande,
- jordbrukaren etablerar sig som ledare av företaget.

Särskilda villkor får gälla om en ung jordbrukare inte etablerar sig som ensam ledare av företaget. Dessa villkor skall vara likvärdiga med de som gäller för en ung jordbrukare som etablerar sig som ensam ledare för ett företag.

(2) Startstödet får omfatta

- ett engångsbidrag som inte överskrider det högsta belopp som anges i bilagan,
- en räntesubvention på lån som har tagits för att täcka kostnaderna för etableringen; räntebidragets kapitaliserade värde får inte överskrida värdet på engångsbidraget.

KAPITEL III

YRKESUTBILDNING

Artikel 9

Stöd till yrkesutbildning skall bidra till att höja nivån på yrkesutbildningen och yrkesskickligheten för jordbrukare och andra personer som är involverade i jordbruksverksamhet och omställning av denna.

Yrkesutbildningen skall särskilt syfta till att förbereda unga jordbrukare för en kvalitativ omställning av produktionen och en användning av produktionsmetoder som är förenliga med att landskapet bevaras, med miljöskydd och med normer för hygien och djurens välbefin-

nande, samt ge dem den kompetens som erfordras för att driva ett ekonomiskt livskraftigt jordbruksföretag.

KAPITEL IV

FÖRTIDSPENSIONERING

Artikel 10

(1) Stöd till förtidspensionering från jordbruk skall bidra till

- att garantera en inkomst för äldre jordbrukare som bestämmer sig för att upphöra med jordbruksverksamhet,
- att uppmuntra äldre jordbrukare till att lämna över till jordbrukare som kan förbättra de återstående jordbruksföretagens ekonomiska livskraft,
- att den jordbruksmark som inte kan brukas med tillfredsställande lönsamhet ställs om till andra ändamål.

(2) Stöd till förtidspensionering får även omfatta åtgärder för att garantera en inkomst för arbetstagare.

Artikel 11

(1) En överlåtande part skall

- slutgiltigt upphöra med allt kommersiellt jordbruk, men får fortsättningsvis bedriva ickekommersiellt jordbruk och ha rätt att nyttja de byggnader där han bor kvar,
- vid överlåtandet vara minst 55 år gammal men får ännu inte ha uppnått den normala pensionsåldern,
- ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen.

(2) En övertagande part inom jordbruket skall

- efterträda den överlåtande parten som ledare för jordbruksföretaget, eller helt eller delvis ta över den mark som överläts. Den ekonomiska livskraften i den övertagande partens företag måste förbättras inom en tidsfrist och i enlighet med krav som beroende på region och typ av produktion kommer att fastställas med särskilt beaktande av såväl den övertagande partens yrkesskicklighet som areal, arbetsvolym och inkomstnivå,
- inneha tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet,
- åta sig att bedriva jordbruk i jordbruksföretaget under minst fem år i enlighet med minimikraven för miljö, hygien och djurens välbefinnande.

- (3) En arbetstagare skall
- slutgiltigt upphöra med allt jordbruksarbete,
 - vara minst 55 år men får ännu inte ha uppnått normal pensionsålder,
 - som medhjälpare inom familjen eller som lantarbetare ha arbetat minst halvtid med jordbruksarbete under de föregående fem åren,
 - ha arbetat på den överlåtande partens jordbruksföretag under en period som minst motsvarar två års heltidssysselsättning under den fyraårsperiod som föregår den överlåtande partens förtidspensionering,
 - vara ansluten till ett socialförsäkringssystem.

(4) En övertagande part utanför jordbruket är en annan person eller ett organ som övertar överlåten mark för att använda den för andra ändamål än jordbruk, för skogsbruk eller för att skapa ett ekologiskt skyddsområde på ett sätt som är förenligt med skydd för eller förbättringar av miljön och naturen.

(5) De villkor som fastställs i denna artikel skall gälla under hela den period som den överlåtande parten erhåller stöd till förtidspensionering.

Artikel 12

(1) Det stöd till förtidspensionering som beviljas en överlåtande part får inte överskrida det sammanlagda belopp per år som fastställs i bilagan.

(2) Stöd till förtidspensionering skall utgå i högst tio år och får fortsättningsvis inte utgå efter det att den överlåtande parten eller arbetstagaren har uppnått normal pensionsålder, och under inga omständigheter efter det att han eller hon har fyllt sjuttio år. Om en normal ålderspension betalas av medlemsstaten skall stödet till förtidspension beviljas som ett tillägg till denna och beräknas utifrån det belopp som utgår i form av nationell ålderspension.

KAPITEL V

MINDRE GYNNADE OMRÅDEN

Artikel 13

Stöd till mindre gynnade områden skall bidra till:

- att garantera att mark fortsätter att användas som jordbruksmark och på så sätt bidrar till att bevara en livskraftig landsbygd,

- att bevara naturen,
- att behålla och främja hållbara jordbruksmetoder,
- att garantera att kraven på miljöskydd uppfylls.

Artikel 14

(1) Jordbrukare i mindre gynnade områden kan beviljas kompensationsbidrag.

(2) Kompensationsbidraget skall utgå per hektar och beviljas jordbrukare

- som brukar den minsta areal som kommer att fastställas,
- som åtar sig att fortsätta med jordbruksverksamhet i ett mindre gynnat område i minst fem år efter den första utbetalningen av kompensationsbidraget,
- som använder sig av jordbruksmetoder som är förenliga med miljöskydd och bevarande av naturen, särskilt ett hållbart jordbruk, för vilka kriterierna kommer att fastställas beroende på område.

(3) Om rests substanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG⁽¹⁾ eller rests substanser av ämnen som är tillåtna enligt det direktivet men används på ett olagligt sätt, upptäcks i djur som tillhör en producents besättning när bestämmelserna om övervakning i rådets direktiv 96/23/EG⁽²⁾ om kontrollåtgärder tillämpas, eller om ett tillåtet ämne eller tillåten produkt, eller ett ämne eller en produkt som tillåts enligt direktiv 96/22/EG men innehas på ett olagligt sätt, i någon form påträffas på en producents jordbruksföretag, skall producenten under det kalenderår som upptäckten görs uteslutas från att erhålla kompensationsbidrag.

Vid upprepade överträdelser får perioden för uteslutning, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, föreläggas till fem år från och med det år då de upprepade överträdelserna uppdagades.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EG om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EG om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

Om ägaren till djuren, eller den som bedriver skötseln, hindrar de inspektioner eller provtagningar som är nödvändiga i tillämpningen av nationella planer för kontrollåtgärder avseende restsubstanser eller de undersökningar och kontroller som föreskrivs i direktiv 96/23/EG som avses i första stycket, skall de sanktioner som föreskrivs i första stycket tillämpas.

Artikel 15

- (1) Kompensationsbidrag skall utgå med ett belopp
- som är tillräckligt stort för att effektivt bidra till att kompensera nackdelarna i fråga,
 - som inte innebär en överkompensation.

Vid behov får i kompensationen hänsyn tas till kostnader och inkomstbortfall som drabbat en jordbrukare till följd av förpliktelser enligt miljölagstiftningen.

- (2) Kompensationsbidragen skall vara vederbörligen differentierade och hänsyn skall tas till

- en regions särskilda situation och utvecklingsmål,
- hur allvarliga de svårigheter är som jordbruksverksamheter ställs inför på grund av naturförhållanden,
- de särskilda miljöproblem som måste lösas,
- den typ av produktion som jordbruksföretaget har, företagets ekonomiska situation och jordbrukarens inkomst.

- (3) Kompensationsbidraget skall utgå med ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan. Ett kompensationsbidrag som är högre än det högsta beloppet får beviljas under förutsättning att genomsnittet av samtliga kompensationsbidrag som beviljas i en region där en programplanering förekommer inte överskrider det högsta beloppet.

Artikel 16

Mindre gynnade områden skall omfatta

- bergsområden,
- andra mindre gynnade områden,
- områden med särskilda svårigheter.

Artikel 17

- (1) Bergsområden skall kännetecknas av en betydande begränsning av möjligheterna att använda marken och en märkbar ökning av arbetskostnaderna till följd av

- att det på grund av höjden över havet råder mycket svåra klimatförhållanden, vilket gör vegetationsperioden avsevärt kortare,
- att det på en lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är alltför branta för användning av maskinell utrustning eller som kräver användning av mycket kostsam specialutrustning, eller
- en kombination av dessa båda faktorer, där den nackdel som var och en av dem ger upphov till är mindre betydelsefull, men där kombinationen leder till en lika allvarlig nackdel.

- (2) Områden norr den 62:a breddgraden och vissa närliggande områden skall likställas med bergsområden.

Artikel 18

Mindre gynnade områden där det föreligger en fara att marken upphör att brukas och där det är nödvändigt att bevara naturen, skall bestå av jordbruksområden som är homogena såvitt avser naturbetingade produktionsförhållanden och skall samtidigt uppvisa samtliga följande särdrag:

- Förekomst av lågproduktiv mark som är svår att odla, och vilkas begränsade möjligheter inte kan förbättras utan mycket höga kostnader, och vilka huvudsakligen kan utnyttjas för extensiv boskapsskötsel.
- På grund av denna av naturen betingade låga produktivitet uppnås resultat som är avsevärt mycket lägre än genomsnittet när det gäller de viktigaste måtten på ekonomisk avkastning inom jordbruket.
- En låg eller minskande befolkningstäthet och en befolkning som till största delen är beroende av jordbruket, och där en allt snabbare befolkningsminskning skulle innebära en fara för områdets livskraft och invånarnas möjligheter att bo kvar.

Artikel 19

Mindre gynnade områden kan omfatta andra områden som är utsatta för speciella svårigheter, i synnerhet genom särskilda krav på miljöområdet, och där jordbruk, när det är nödvändigt och på vissa villkor, bör fortsätta att bedrivas för att skydda eller förbättra miljön, bevara naturen och möjligheterna till turistverksamhet i området, eller för att skydda kusterna.

Dessa områdens totala yta får inte i någon medlemsstat överstiga 10 % av medlemsstatens yta.

KAPITEL VI

MILJÖVÄNLIGT JORDBRUK

Artikel 20

Stöd för produktionsmetoder inom jordbruket som innebär att miljön skyddas och naturen bevaras (miljövänligt jordbruk) skall bidra till att målen i gemenskapens politik på jordbruks- och miljöområdet uppnås.

Detta stöd skall bidra till

- att jordbruksmark används på ett sätt som är förenligt med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden,
- att miljövänligt gynnsamma metoder för extensivering av jordbruk och förvaltning av lågintensiva betessystem används,
- att stora hotade naturvärden i olika jordbruksmiljöer kan bevaras,
- att typiska och historiska drag i jordbrukslandskapet kan hållas intakta,
- att det finns en miljöplanering i jordbruksverksamheterna.

Artikel 21

(1) Stöd skall beviljas till jordbrukare som åtar sig att under minst fem år bedriva ett miljövänligt jordbruk. Om det visar sig nödvändigt får en längre period fastställas för särskilda åtaganden, varvid hänsyn skall tas till de miljöeffekter som dessa åtaganden får.

(2) Ett åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk skall innebära mer än att använda sig av vad som normalt avses med goda produktionsmetoder.

Detta innebär att ytterligare stöd kan beviljas, så som marknadsstöd eller kompensationsbidrag, utöver vad som kan beviljas genom andra stödåtgärder.

Artikel 22

(1) Stöd till åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk skall beviljas per år och skall beräknas på grundval av

- inkomstbortfall,
- extra kostnader till följd av åtagandet,
- behovet av stimulansåtgärder.

Kostnader för investeringar som inte ger direkt ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att uppfylla åtagandet får också tas med i beräkningen när det årliga stödbeloppet fastställs.

(2) De högsta stödbelopp per år som gemenskapen kan bevilja anges i bilagan. Beloppen skall beräknas på grundval av den areal inom jordbruksföretagen som åtagandena gäller.

KAPITEL VII

FÖRBÄTTRAD BEARBETNING OCH SALUFÖRING AV JORDBRUKSPRODUKTER

Artikel 23

(1) Investeringsstöd skall underlätta en förbättrad och rationaliserad bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och därigenom bidra till att öka konkurrenskraften och mervärdet för jordbruksprodukter.

(2) Stödet skall bidra till att ett eller flera av följande mål uppnås:

- Styra produktionen i förhållande till den förväntade marknadsutvecklingen eller främja nya avsättningsmöjligheter för jordbruksprodukter.
- Förbättra eller rationalisera försäljningskanaler eller bearbetningsmetoder.
- Förbättra produkternas presentation eller förpackning, eller uppmuntra till en bättre användning eller eliminering av biprodukter.
- Använda ny teknik.
- Främja nyskapande investeringar.
- Förbättra och kontrollera kvalitets- och hälsovillkoren.
- Skydda miljön.

Artikel 24

(1) Stöd skall beviljas till de personer som ytterst ansvarar för att finansiera investeringar i företag

- som med säkerhet kan sägas ha ekonomisk livskraft,
- som uppfyller minimikraven när det gäller miljö, hygien och djurens välbefinnande.

(2) Investeringarna skall bidra till att förbättra förhållandena inom den berörda råvarusektorn inom jordbruket. De skall garantera att råvaruproducenterna får tillräcklig del i de ekonomiska vinster som dessa medför.

(3) Tillräckliga garantier skall ges för att det finns normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkten i fråga.

Artikel 25

(1) Investeringarna skall avse bearbetning och saluföring av de produkter som anges i bilaga II till fördraget, med undantag för fiskeprodukter.

(2) Investeringarna skall uppfylla urvalskriterier i vilka prioriteringar och investeringar som inte är stödberättigande anges.

Artikel 26

Följande investeringar skall vara uteslutna från stöd:

- Investeringar i detaljhandelsledet.
- Investeringar i bearbetning eller saluföring av produkter från tredje land.

KAPITEL VIII

SKOGSBRUK

Artikel 27

(1) Stöd till skogsbruket skall bidra till att utveckla dess ekonomiska, ekologiska och sociala roll i landsbygdsområdena.

(2) Stödet skall särskilt främja att ett eller flera av följande mål uppnås:

- En hållbar drift och utveckling inom skogsbruket.
- Att skogsresurserna bevaras.
- En utvidgning av skogsbeklädda områden.

(3) Stödet skall bidra till att gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden på internationell nivå uppfylls. Det skall utgå på grundval av nationella planer för skogen som antagits av den internationella gruppen för skogsfrågor (IPF, *Intergovernmental Panel on Forests*). I områden där risken för skogsbränder betecknas som hög eller medelhög skall det finnas planer för skydd mot

skogsbränder i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2158/92 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder⁽¹⁾.

Artikel 28

(1) Stöd skall beviljas för en eller flera av följande åtgärder:

- Skogsplantering (ny- och återplantering) på mark som inte är jordbruksmark, under förutsättning att den är anpassad till lokala förhållanden och förenlig med miljökraven.
- Investeringar i skogsbruksföretag vars ägare är privatpersoner, sammanslutningar av privata ägare eller kommuner, som syftar till att avsevärt höja det ekonomiska eller ekologiska värdet i företaget.
- Investeringar för att förbättra och rationalisera bearbetning och saluföring av skogsbruksprodukter; investeringar som avser användandet av trä som råvara skall begränsas till de led som föregår en industriell verksamhet.
- Främja nya avsättningsmöjligheter för användning och saluföring av trä och skogsbruksprodukter.
- Bilda sammanslutningar av skogsägare i syfte att hjälpa medlemmarna till ett i ökad utsträckning hållbart och effektivt skogsbruk.
- Återställa en produktionspotential i skogar som skadats av naturkatastrofer och brand samt vidta lämpliga skyddsåtgärder.

(2) De särskilda reglerna i kapitlen I, III och VII skall i motsvarande grad gälla för åtgärder inom skogsbruket.

Artikel 29

(1) Stöd skall beviljas för beskogning av jordbruksmark.

Stödet kan förutom planteringskostnader omfatta

- ett årligt bidrag per beskogad hektar för att täcka underhållskostnader under en period på högst fem år,
- ett årligt bidrag per hektar för att under en period på högst 20 år täcka inkomstbortfall för jordbrukare, deras sammanslutningar som brukade marken innan den beskogades eller annan privat juridisk person.

⁽¹⁾ EGT L 217, 31.7.1992, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 308/97 (EGT L 51, 21.2.1997, s. 11).

(2) Stöd för besogning av jordbruksmark får inte utgå till

- jordbrukare som erhåller stöd till förtidspensionering,
- plantering av julgranar.

För snabbväxande arter som odlas på kort sikt skall stöd endast beviljas under förutsättning att planteringen är anpassad till lokala förhållanden och förenlig med miljökraven.

(3) De högsta årliga bidragsbeloppen för att täcka de inkomstbortfall som berättigar till stöd från gemenskapen anges i bilagan.

Artikel 30

(1) I syfte att

- bevara och förbättra den ekologiska stabiliteten i skogen eller att återställa skog som skadats i områden med stora naturbetingade svårigheter där skogens skyddande och ekologiska roll är av allmänt intresse, och där denna roll inte enbart kan garanteras genom inkomster från skogsbruket, eller att
- upprätthålla brandgator där jordbruksverksamhet bedrivs.

skall stöd beviljas i form av kompensationsbetalning till enskilda eller sammanslutningar av enskilda så att allmänintresset av att dessa skogar bevaras kan garanteras, under förutsättning att dessa skogar med säkerhet kommer att brukas på ett hållbart sätt.

(2) Kompensationsbetalningen skall fastställas till ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan. En kompensationsbetalning som är högre än det högsta beloppet kan beviljas under förutsättning att genomsnittet av alla kompensationsbetalningar som beviljats i den region som omfattas av programmet inte överskrider detta högsta belopp.

KAPITEL IX

FRÄMJA ANPASSNING OCH UTVECKLING I LANDSBYGD SOMRÅDEN

Artikel 31

Stöd skall beviljas för åtgärder avseende jordbruksverksamheter och omställning av dessa samt för andra verksamheter på landsbygden som inte omfattas av någon annan åtgärd i enlighet med denna avdelning.

Dessa åtgärder skall avse att

- förbättra marken och genomföra skiften,

- införa ett system med avbytare och erbjuda olika tjänster i frågor som rör driften av jordbruksföretag,
- saluföra kvalitetsprodukter,
- förbättra levnadsförhållandena,
- restaurera och utveckla byar samt skydda och bevara kulturarvet på landsbygden,
- diversifiera verksamheter så att tillfälle ges till att ha flera olika sysselsättningar eller få alternativa inkomster
- förvalta vattenresurserna inom jordbruket,
- utveckla och förbättra infrastrukturer på landsbygden,
- uppmuntra verksamheter inom turism och hantverk,
- bevara miljön och tillvarata landsbygdsområdena,
- återställa en produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer samt införa erforderliga skyddsåtgärder,
- finna lämpliga finansieringslösningar.

KAPITEL X

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 32

Närmare genomförandebestämmelser för denna avdelning skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 49 i förordning (EG) nr .../... (Allmänna strukturfondsförordningen).

Dessa bestämmelser kan i synnerhet gälla

- villkor för stöd till investeringar i jordbruksföretag (artiklarna 4–7),
- perioden och villkoren för ökad ekonomisk livskraft i ett jordbruksföretag och villkoren för hur överlåten mark används när det gäller förtidspensioneringar (artikel 11.2),
- villkoren för att bevilja och beräkna kompensationsbidrag (artiklarna 14 och 15),
- villkoren för åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk (artiklarna 21 och 22),
- urvalskriterier för investeringar i syfte att förbättra bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (artikel 25.2),
- villkoren för åtgärder inom skogsbruket (artiklarna 27–30).

När det gäller mycket avlägset belägna områden kan kommissionen i enlighet med samma förfarande besluta om undantag från artikel 26 andra strecksatsen, under förutsättning att de bearbetade produkterna är avsedda för området i fråga.

AVDELNING III

Allmänna riktlinjer. Administrativa och finansiella bestämmelser

KAPITEL I

ALLMÄNNA RIKTLINJER

Del I

Stöd från EUGFJ

Artikel 33

(1) Gemenskapens stöd till förtidspensionering (artiklarna 10–12), mindre gynnade områden (artikel 13–19), miljöinsatser inom jordbruket (artiklarna 20–22) och beskogning (artikel 29) skall i hela gemenskapen finansieras av garantisektionen inom EUGFJ.

(2) Gemenskapens stöd till andra åtgärder för landsbygdens utveckling skall finansieras av

- utvecklingssektionen inom EUGFJ när det gäller mål 1-områden,
- garantisektionen inom EUGFJ när det gäller områden som inte omfattas av mål 1.

(3) Stöd till de åtgärder som avses i artikel 31 tredje, sjätte och åttonde strecksatsen skall finansieras av EUGFJ i områden som omfattas av mål 1 och mål 2 i den mån dessa åtgärder inte finansieras av ERUF.

Artikel 34

(1) När det gäller det stöd till åtgärder för landsbygdens utveckling som avses i artikel 33.2

- skall, i områden som omfattas av mål 1, förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen,
- skall, i områden som omfattas av mål 2, förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen och om inte annat sägs i den här förordningen.

(2) När det gäller det stöd till de åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av garantisektionen

inom EUGFJ skall de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr . . . / . . . (om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken) och de bestämmelser som antagits för genomförandet av den förordningen gälla om inte annat sägs i den här förordningen.

Del II

Förenlighet och samverkan

Artikel 35

(1) Stöd till åtgärder för landsbygdens utveckling skall endast beviljas för sådana åtgärder som är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

(2) Åtgärderna skall samverka med gemenskapens politik på andra områden och de åtgärder som vidtas där.

Av särskild vikt är att en åtgärd som faller under den här förordningens räckvidd kan berättiga till stöd enligt en annan av gemenskapens stödordningar endast under förutsättning att den inte är oförenlig med något särskilt villkor som föreskrivs i den här förordningen.

(3) Samverkan skall också garanteras med åtgärder som genomförs via andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta gäller särskilt såväl samverkan mellan å ena sidan åtgärder för landsbygdens utveckling och å andra sidan åtgärder under den gemensamma organisationen av marknaderna och på kvalitets- och hälsoåtgärder inom jordbruket som mellan olika åtgärder för landsbygdens utveckling.

Därför får stöd i enlighet med den här förordningen inte beviljas för

- åtgärder som omfattas av stödordningar under den gemensamma organisationen av marknaderna,
- åtgärder för att stödja forskningsprojekt, saluföra jordbruksprodukter eller utrota djursjukdomar.

(4) Medlemsstaterna kan införa ytterligare eller strängare krav för att bevilja stöd från gemenskapen till landsbygdens utveckling, under förutsättning att de står i överensstämmelse med målen och kraven i den här förordningen.

Artikel 36

(1) För en och samma åtgärd får utbetalningar inte samtidigt göras i enlighet med den här förordningen och under en annan av gemenskapens stödordningar.

(2) Stöd till flera åtgärder i enlighet med den här förordningen får endast kombineras under förutsättning att de samverkar och är förenliga med varandra. Om det visar sig nödvändigt skall stödnivån justeras.

Artikel 37

(1) Medlemsstaterna skall på alla sätt försäkra sig om att åtgärder för landsbygdens utveckling i enlighet med den här förordningen samverkar och är förenliga med andra åtgärder i gemenskapens politik.

(2) I fråga om åtgärder för landsbygdens utveckling skall alla planer som medlemsstaterna överlämnar innehålla en utvärdering som visar att de föreslagna åtgärderna samverkar och är förenliga med andra åtgärder, samt en redogörelse för vad som gjorts för att garantera detta.

(3) En granskning av stödåtgärderna skall därefter göras om det visar sig nödvändigt för att försäkra sig om att de är förenliga med gällande bestämmelser och samverkar med andra åtgärder.

KAPITEL II

PROGRAMPLANERING

Artikel 38

(1) De åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av garantisektionen inom EUGFJ skall ingå i programplaneringen i mål 1-områden i enlighet med förordning (EG) nr .../.. (Allmänna strukturfondsförordningen).

(2) Andra åtgärder för landsbygdens utveckling än de som avses i artikel 33.1 skall ingå i programplaneringen i mål 2-områden i enlighet med förordning (EG) nr .../.. (Allmänna strukturfondsförordningen).

(3) Andra åtgärder för landsbygdens utveckling skall ingå i programplaneringen för landsbygdens utveckling i enlighet med artiklarna 39–42.

Artikel 39

(1) Planer för landsbygdens utveckling skall utarbetas för den geografiska nivå som bedöms vara lämpligast. Detta skall göras av de behöriga myndigheter som utsetts av medlemsstaten och medlemsstaten skall överlämna planerna till kommissionen efter det att samråd har ägt rum med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig nationell nivå.

(2) De stödåtgärder för landsbygdens utveckling som planeras i ett område skall i största möjliga utsträckning

integreras i en och samma plan. Om flera planer behöver utarbetas skall samverkan mellan olika åtgärder i dessa planer anges och det skall med säkerhet framgå att de är förenliga med gällande lagstiftning och att de samverkar med andra åtgärder.

Artikel 40

Planer för landsbygdens utveckling skall omfatta en period av sju år från och med den 1 januari 2000.

Artikel 41

- (1) Planer för landsbygdens utveckling skall innehålla
- en kvantifierad lägesbeskrivning som påvisar skillnader, klyftor och utvecklingspotential, vilka finansiella resurser som satsas och vilka huvudsakliga resultat som nåddes genom åtgärder under den föregående programplaneringsperioden, varvid hänsyn skall tas till tillgängliga uppgifter från utvärderingen,
 - en beskrivning av den strategi som är tänkt att användas, kvantifierade mål för denna och de prioriteringar som gjorts samt det geografiska område som täcks,
 - en förhandsbedömning av förväntade effekter på ekonomi, miljö och samhälle, inklusive på sysselsättningen,
 - en vägledande, finansiell översikt över de samlade finansiella resurser som ställts till förfogande, såväl nationellt som av gemenskapen, för var och en av prioriteringar som gjorts i planen,
 - en redogörelse över planerade åtgärder för att genomföra planerna, särskilt stödordningarna, inklusive nödvändiga uppgifter för en bedömning utifrån konkurrensreglerna,
 - uppgifter, om det anses befogat, om behovet av studier, demonstrationsprojekt, utbildning eller tekniskt stöd för att förbereda, genomföra eller anpassa åtgärderna i fråga,
 - uppgifter om vilka behöriga myndigheter och ansvariga organ som utsetts,
 - bestämmelser som garanterar ett effektivt och korrekt genomförande, inklusive övervakning och utvärdering, med angivande av kvantifierade indikatorer för denna utvärdering, kontrollåtgärder och sanktionsförfaranden samt informationsspridning,
 - resultat från samråd och åtgärder som vidtagits för att på lämplig nivå knyta såväl behöriga myndigheter och organ som ekonomiska aktörer och arbetsmarknadens parter till programmet.

- (2) I planerna skall medlemsstaterna
- utifrån sina särskilda behov föreskriva landsomfattande miljöåtgärder inom jordbruket,
 - försäkra sig om en nödvändig jämvikt mellan de olika åtgärder som skall stödjas.

Artikel 42

(1) Planer för landsbygdens utveckling skall överlämnas senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

(2) Kommissionen skall bedöma de planer som överlämnats och avgöra om de är förenliga med denna förordning. På grundval av planerna skall kommissionen senast sex månader efter det att planerna överlämnats godkänna programplaneringsdokumenten för landsbygdens utveckling i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen).

KAPITEL III

TILLÄGGSBESTÄMMELSER OCH GEMENSKAPSINITIATIV

Artikel 43

(1) I enlighet med artikel 20.2 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) kan kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 51 i den förordningen utvidga räckvidden för stöd från utvecklingssektionen inom EUGFJ utöver vad som föreskrivs i artikel 33.2 i denna förordning i syfte att genomföra gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling.

(2) På kommissionens initiativ kan garantisektionen inom EUGFJ finansiera studier i samband med programplanering för landsbygdens utveckling.

KAPITEL IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 44

(1) Gemenskapen skall genom garantisektionen inom EUGFJ ge stöd till landsbygdens utveckling på villkor att det finns både en finansieringsplan och en redovisning av räkenskaper på årsbasis. Finansieringsplanen skall ingå i programplaneringen för landsbygdens utveckling (artikel 38.3) och i programplaneringen under mål 2.

(2) Kommissionen skall varje år fastställa ursprungliga anslag till medlemsstaterna utifrån objektiva kriterier, varvid hänsyn skall tas till särskilda situationer och behov samt särskilda insatser som skall göras, i synnerhet för miljön, för att skapa arbetstillfällen och för att bevara landskapet.

(3) De ursprungliga anslagen skall justeras med beaktande av verkliga utgifter och på grundval av de reviderade prognoser för utgifter som medlemsstaterna har överlämnat, varvid hänsyn skall tas till programmets mål, till de medel som står till förfogande och i regel till att de skall stå i överensstämmelse med stödsatsen för landsbygdsområden som omfattas av mål 2.

Artikel 45

(1) De finansiella bestämmelserna i artiklarna 30, 31 (utom punkt 1 femte stycket), 33, 37 och 38 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) skall inte tillämpas på stöd till landsbygdens utveckling under mål 2.

Kommissionen skall på alla sätt försäkra sig om att dessa åtgärder genomförs effektivt och samordnat och att detta sker på ett sätt som minst uppfyller kraven i de bestämmelser som avses i första stycket, inklusive principen med en enda ansvarig myndighet.

(2) Åtgärder som ingår i en programplanering för landsbygdens utveckling (artikel 38.3) skall medfinansieras av gemenskapen i enlighet med riktlinjerna i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen). Gemenskapens medfinansiering skall uppgå till högst 50 % av de stödberättigande kostnaderna och i regel till minst 25 % av den offentliga sektorns stödberättigande utgifter i områden som inte omfattas av mål 1 eller mål 2. I dessa områden skall de stödsatser tillämpas som föreskrivs i artikel 28.4 a ii, 28.4 a iii, 28.4 b ii och 28.4 b iii i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen).

I programplaneringen för genomförandet av artikel 20–22 i denna förordning får bestämmelser i undantagsfall fastställas för en medfinansiering som är högst 10 % högre än den högsta procentandel som föreskrivs i första stycket när det gäller särskilda åtgärder som är speciellt värdefulla ur miljösynpunkt.

När utbetalningar för detta görs skall Artikel 31.1 femte stycket i förordning (EG) nr . . . / . . . (Allmänna strukturfondsförordningen) tillämpas.

(3) Utbetalningar av finansiellt stöd från garantisektionen inom EUGFJ kan ske i form av förskott för att genomföra program och i form av utbetalningar för åsamkade utgifter.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 46

(1) Kommissionen och medlemsstaterna skall försäkra sig om att det finns en effektiv övervakning av genomförandet av programplaneringen för landsbygdens utveckling (artikel 38.3).

(2) Övervakningen skall ske på ett sätt som båda parter gemensamt kommit överens om.

Övervakningen skall ske utifrån särskilda fysiska och finansiella indikatorer som parterna i förväg fastställt och kommit överens om.

Medlemsstaterna skall varje år till kommissionen överlämna rapporter om hur programmen fortskrider.

(3) Om skäl föreligger skall övervakningskommittéer inrättas.

Artikel 47

Åtgärder inom en programplanering för landsbygdens utveckling (artikel 38.3) skall utvärderas i enlighet med riktlinjerna i artikel 39–42 i förordning (EG) nr .../... (Allmänna strukturfondsförordningen).

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 48

Detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 49 i förordning (EG) nr .../... (Allmänna strukturfondsförordningen).

I dessa bestämmelser kan mer detaljerade krav ställas beträffande i första hand följande:

- Landsbygdsutvecklingsplanernas innehåll och överlämnande (artiklarna 39–42).
- Granskningen av programplaneringsdokumenten för landsbygdsutveckling.
- Finansieringsplanen, i synnerhet i fråga om att garantera budgetdisciplin (artikel 44) och medfinansiering (artikel 45.2).
- Övervakning och utvärdering (artiklarna 46 och 47).

AVDELNING IV

Statligt stöd

Artikel 49

(1) Om inte annat sägs i denna avdelning skall artiklarna 92–94 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar i fråga om åtgärder för landsbygdsutvecklingen.

Artiklarna 92–94 i fördraget skall emellertid inte tillämpas på de medel som medlemsstaterna i enlighet med artikel 42 i fördraget skjuter till i fråga om åtgärder som berättigar till stöd från gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

(2) Statligt stöd till jordbrukare i mindre gynnade områden skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 13–19 eller om det överskrider de belopp som fastställs i artikel 15.

(3) Statligt stöd till jordbrukare för åtaganden om miljövänligt jordbruk skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 20–22. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med artikel 22.2 kan emellertid beviljas om det faller under punkt 1 i den artikeln.

Artikel 50

I enlighet med artikel 42 i fördraget och som en del i den programplanering som avses i artikel 38, skall statligt stöd, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera åtgärder för landsbygdens utveckling för vilka stöd beviljas från gemenskapen, anmälas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Artikel 93.3 första meningen i fördraget skall inte tillämpas på stöd som har anmälts på detta sätt.

AVDELNING V

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 51

(1) Om särskilda åtgärder visar sig nödvändiga för att underlätta övergången från det nuvarande systemet till det som föreskrivs i den här förordningen skall dessa åtgärder antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 49 i förordning (EG) nr .../... (Allmänna strukturfondsförordningen).

(2) Sådana åtgärder särskilt vidtas för att de av gemenskapens nu pågående stödinsatser som kommissionen har godkänt för en period som löper ut efter den 1 januari år 2000, eller för en obegränsad period, skall kunna integreras

ras i den stödordning för landsbygdsutveckling som föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 52

(1) Artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1696/71 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle⁽¹⁾ skall ersättas med följande:

”Artikel 17

(1) Förordningen om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna skall tillämpas på marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställs i den här förordningen börjar tillämpas.

(2) Det stöd som avses i artikel 8 skall medfinansieras av gemenskapen.

(3) Det stöd som avses i artikel 12 skall medlemsstaterna betala till producenterna mellan den 16 oktober och den 31 december det saluföringsår som stödet utgår.

(4) I enlighet med förfarandet i artikel 20 skall kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.”

(2) Artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽²⁾ skall ersättas med följande:

”Artikel 6

(1) Under fem år från dagen för erkännandet skall medlemsstaterna till erkända producentorganisationer bevilja stöd som främjar bildandet och underlättar den administrativa verksamheten.

(2) Detta stöd

— skall för det första, andra, tredje, fjärde respektive femte året uppgå till 5 %, 5 %, 4 %, 3 % respektive 2 % av värdet av den produktion som saluförs genom producentorganisationen,

— får inte överskrida de verkliga kostnaderna för bildandet och administration av organisationen i fråga,

— skall utbetalas genom årliga delbetalningar under högst sju år från dagen för erkännandet.

Värdet på varje års produktion skall beräknas på grundval av

⁽¹⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1554/97 (EGT L 208, 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

— den volym som verkligen saluförs varje år,

— det genomsnittliga producentpris som erhålls.

(3) Producentorganisationer som bildats av organisationer som redan till stor del uppfyller kraven i denna förordning skall vara berättigade till stöd i enlighet med denna artikel endast under förutsättning att de bildats genom ett samgående som gör det möjligt att på ett effektivare sätt uppnå de mål som avses i artikel 5. I detta fall skall stödet emellertid beviljas endast med hänsyn tagen till kostnaderna för att bilda organisationen (utgifter för det förberedande arbetet och för att utarbeta stiftelseurkund och stadgar).

(4) Det stöd som avses i denna artikel skall anmälas till kommissionen i en rapport som medlemsstaten skall lämna efter varje räkenskapsår.”

(3) Rådets förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽³⁾ ändras på följande sätt:

— Artikel 15.6 skall ersättas med följande:

”(6) I de områden i gemenskapen där producenternas organiseringsgrad är särskilt låg kan medlemsstaterna tillåtas att, på välgrundad begäran, till producentorganisationer betala ut ett nationellt stöd som uppgår till hälften av producenternas finansiella bidrag. Detta är ett tilläggsstöd till driftsfonden.

För de medlemsstater där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionen saluförs av producentorganisationer och där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen kan gemenskapen på medlemsstatens begäran delvis återbetala det stöd som avses i första stycket.”

— Artikel 52 skall ersättas med följande:

”Artikel 52

(1) Utgifter i samband med utbetalning av gemenskapens kompensation för återtagande och för gemenskapens finansiering av driftsfonden, särskilda åtgärder enligt artikel 17 och artiklarna 53–55 samt kontrollåtgärder med hjälp av experter från medlemsstaterna, vilka har ställts till kommissionens förfogande i enlighet med artikel 40.1, skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 1.2 b i förordning (EG) nr . . . / . . . (om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna).

⁽³⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97 (EGT L 346, 17.12.1997, s. 41).

(2) Utgifter i samband med det stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 14 och artikel 15.6 andra stycket skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 1.2 b i förordning (EG) nr . . . / . . . (om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken). Dessa utgifter skall berättiga till medfinansiering från gemenskapen.

(3) Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 46 anta tillämpningsföreskrifter för punkt 2 i denna artikel.

(4) Bestämmelserna i avdelning VI skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 4045/89⁽¹⁾.”

Artikel 53

(1) Följande förordningar skall upphöra att gälla:

- Förordning (EEG) nr 4256/88.
- Förordningarna (EG) nr 950/97, (EG) nr 951/97, (EG) nr 952/97 och (EEG) nr 867/90.
- Förordningarna (EEG) nr 2078/92, (EEG) nr 2079/92 och (EEG) nr 2080/92.
- Förordning (EEG) nr 1610/89.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

(2) Följande bestämmelser skall utgå:

- Artikel 21 i förordning (EEG) nr 3763/91⁽²⁾.
- Artikel 32 i förordning (EEG) nr 1600/92⁽³⁾.
- Artikel 27 i förordning (EEG) nr 1601/92⁽⁴⁾.
- Artikel 13 i förordning (EEG) nr 2019/93⁽⁵⁾.

(3) De förordningar och bestämmelser som upphör att gälla enligt punkterna 1 och 2 skall fortsätta att tillämpas på åtgärder som kommissionen i enlighet med de förordningarna godkände före den 1 januari 2000.

(4) De direktiv som antas av rådet och kommissionen och i vilka förteckningar fastställs över mindre gynnade områden, eller som ändrar dessa förteckningar i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 i förordning (EG) nr 950/97, skall fortsätta att gälla såvida de inte ändras ytterligare inom ramen för ett program.

Artikel 54

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på gemenskapens stöd från och med den 1 januari 2000.

På rådets vägnar

...

⁽¹⁾ Rådets förordning av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG (EGT L 388, 30.12.1989, s. 18). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3235/94 (EGT L 338, 28.12.1994, s. 16).

⁽²⁾ Rådets förordning av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen (EGT L 356, 24.12.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2598/95 (EGT L 267, 9.11.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter (EGT L 173, 27.6.1992, s. 1). Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2348/96 (EGT L 320, 11.12.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter (EGT L 173, 27.6.1992, s. 13). Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2348/96 (EGT L 320, 11.12.1996, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter (EGT L 184, 27.7.1993, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2417/95 (EGT L 248, 14.10.1995, s. 39).

BILAGA

TABELL ÖVER BELOPP

Artikel	Ändamål	ecu	
8.2	startstöd	25 000	—
12.1	förtidspensionering	15 000 3 500	per överlåtande part per arbetstagare
15.3	lägsta kompensationsbidrag högsta kompensationsbidrag	40 200	per hektar per hektar
22.2	ettåriga grödor specialiserade perenna odlingar övrigt markanvändande	600 900 450	per hektar per hektar per hektar
29.3	bidrag för att täcka kostnader för beskogning — för jordbrukare eller sammanslutningar av jord- brukare — för annan privat juridisk person	600 150	per hektar per hektar
30.2	lägsta kompensationsbetalning högsta kompensationsbetalning	40 120	per hektar per hektar

98/0112 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken

(98/C 170/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Genom förordning nr 25 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾ upprättade rådet Europeiska utvecklings- och garantiefonden för jordbruket (EUGFJ), nedan kallad "fonden", som utgör en del av Europeiska unionens allmänna budget. I den förordningen fastställs de principer som skall tillämpas för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Med hänsyn till att den gemensamma marknaden kommer att innebära enhetliga prissystem och en gemensam jordbrukspolitik, bör gemenskapen stå för de ekonomiska följderna. I enlighet med denna princip, som fastställs i artikel 2.2 i förordning nr 25, skall fonden finansiera bidrag vid export till tredje land, intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknader, åtgärder för landsbygdsutveckling, särskilda veterinära åtgärder enligt rådets beslut nr 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽²⁾ och åtgärder som är avsedda att ge information om den gemensamma jordbrukspolitiken för att uppnå de mål som fastställs i fördragets artikel 39.1 a.

Garantisektionen vid fonden bör särskilt finansiera utgifter för den gemensamma organisationen av jordbruks-

marknaderna, de åtgärder för landsbygdsutveckling som följer med marknadsstödet, vissa utgifter inom fiskerisektorn, vissa utgifter inom veterinärsektorn samt åtgärder för information om den gemensamma jordbrukspolitiken.

Utvecklingssektionen vid fonden bör finansiera utgifter för vissa åtgärder för landsbygdsutveckling i regioner med eftersläpande utveckling samt för gemenskapsinitiativet för landsbygdsutveckling.

Kommissionen ansvarar för förvaltningen av fonden, och mellan medlemsstaternas och kommissionen upprättas ett nära samarbete i en kommitté för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

Ansvar för kontrollen av garantisektionens utgifter inom fonden ligger i första hand hos medlemsstaterna, som utser de myndigheter och andra organ som skall verkställa utbetalningar. Medlemsstaterna skall fullt ut och på ett effektivt sätt ta på sig denna uppgift. Kommissionen, som är ansvarig för att verkställa gemenskapens budget, skall kontrollera de sätt på vilka dessa utbetalningar och kontroller har utförts. Kommissionen får finansiera utgifter enbart om detta sker på ett sätt som ger tillräckliga garantier för att gemenskapsreglerna efterlevs. Inom ramen för ett decentraliserat system för förvaltning av gemenskapens utgifter är det av avgörande betydelse att kommissionen, som är ansvarig för finansieringen, är berättigad till och har möjlighet att utföra alla kontroller som den anser nödvändiga, med avseende på utgifterna, samt att öppenheten och det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna och kommissionen är effektiva och fullständiga.

I samband med granskningen av räkenskaperna kan kommissionen inom skälig tid besluta om de totala utgifter som skall införas i räkenskaperna med avseende på fondens garantisektion, endast om den får tillfredsställande garantier för att de nationella kontrollerna är tillräckliga och ger insyn i verksamheten, och att utbetalningsställena försäkras sig om att de utbetalningar som de gör är lagliga och riktiga. Bestämmelser bör därför antas för ackreditering av utbetalningsställena från medlemsstaternas sida, och kommissionen skall dra upp riktlinjer avseende de kriterier som skall tillämpas. Det bör föreskrivas att enbart utbetalningar som görs av utbetal-

⁽¹⁾ EGT 30, 20.4.1962. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 728/70 (EGT L 94, 28.4.1970, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

ningsställen som är ackrediterade av medlemsstaterna får finansieras. De nationella kontrollsystemens öppenhet kräver, särskilt när det gäller förfarandet för godkännande, validering och betalning, i förekommande fall att antalet myndigheter och organ som anförtros detta ansvar begränsas med hänsyn till varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser.

Ett decentraliserat förvaltningssystem för gemenskapens fonder innebär, särskilt efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna, att flera utbetalningsställen kan utses. När en medlemsstat ackrediterar fler än ett utbetalningsställe är det emellertid nödvändigt att ett enda kontaktorgan utses för att på detta sätt främja harmoniseringen av fondernas förvaltning, säkerställa kontakterna mellan kommissionen och de olika ackrediterade utbetalningsställena och för att sådana uppgifter om olika utbetalningsställets transaktioner som kommissionen begär skall kunna göras tillgängliga för denna med kort varsel.

Medlemsstaterna måste tillhandahålla finansiella medel i enlighet med de behov som deras utbetalningsställen har, medan kommissionen utbetalar förskott för utbetalningsställets bokförda utgifter. Inom ramen för åtgärder för landsbygdsutveckling bör äkta förskottsbetalningar göras för genomförande av program. Dessa förskottsbetalningar bör behandlas enligt de finansiella mekanismer som har upprättats för förskott på de utgifter som har verkställts under en referensperiod.

Det är lämpligt att föreskriva två olika slag av beslut, ett som avser granskning och godkännande av räkenskaperna för fondens garantisektion, och ett som lägger fast vilka slutsatser, inbegripet finansiella rättelser, som kan dras av resultaten av granskningen av överensstämmelse mellan utgifterna och gemenskapsbestämmelserna.

Granskningen av överensstämmelse och därpå följande beslut om godkännande är inte knutna till verkställigheten av budgeten för ett visst budgetår. Det är nödvändigt att fastställa den längsta period som de slutsatser som dras av granskningen av överensstämmelse kan avse. Åtgärderna för landsbygdsutveckling är fleråriga vilket gör att det inte är möjligt att för dem tillämpa en sådan längsta period.

Åtgärder måste vidtas för att förhindra eller ingripa mot oegentligheter och för att indriva belopp som förlorats till följd av sådana oegentligheter eller försummelser. Det finansiella ansvaret för sådana oegentligheter eller försummelser måste fastställas.

Gemenskapens utgifter måste noga övervakas. Utöver den övervakning som medlemsstaterna utför på eget initiativ, och som förblir av största vikt, bör kommissionen få genomföra kontroller och ha rätt att kräva hjälp från medlemsstaterna.

Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att få fram den information som skall sändas till kommissionen. När kontroller utförs bör kommissionen omedelbart ha tillgång till alla uppgifter som rör utgifter, både i skriftlig form och i datafil.

Med hänsyn till omfattningen av gemenskapsfinansieringen är det nödvändigt att Europaparlamentet och rådet fortlöpande informeras genom regelbundna finansiella rapporter.

Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽¹⁾ har ändrats i betydande omfattning vid ett flertal tidfällen. Om nya ändringar görs av nämnda förordning, för att förtydliga och förenkla vissa frågor, bör alla bestämmelser i fråga omarbetas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(1) Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (nedan kallad "fonden") skall utgöra del av Europeiska unionens allmänna budget.

Den skall bestå av två sektioner:

– Garantisektionen.

– Utvecklingssektionen.

(2) Garantisektionen skall finansiera

a) bidrag vid export till tredje land,

b) intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna,

c) åtgärder för landsbygdsutveckling utanför mål 1-program utom gemenskapsinitiativet för landsbygdsutveckling,

d) åtgärder i samband med omstruktureringen av fiskeflottor utanför mål 1-områden och alla strukturåtgärder för fiskerisektorn utanför mål 1- och mål 2-områden, enligt lagstiftningen i fiskerisektorn,

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/96 (EGT L 125, 8.6.1995, s. 1).

- e) gemenskapens finansiella bidrag för särskilda veterinära åtgärder, kontrollåtgärder på veterinärområdet och program för bekämpning och övervakning av djursjukdomar (veterinära åtgärder) samt för växtskyddsåtgärder,
- f) åtgärder avsedda att ge information om Gemensamma jordbrukspolitiken.
- (3) Utvecklingssektionen skall finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling som inte omfattas av punkt 2 c.
- (4) Utgifter för administration och personal som belastar medlemsstater och mottagare av stöd från fonden, skall inte finansieras av fonden.

Artikel 2

- (1) Bidrag vid export till tredje land, beviljade i enlighet med gemenskapsbestämmelserna och inom ramen för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, skall finansieras enligt artikel 1.2 a.
- (2) Intervention för att stabilisera jordbruksmarknaderna som görs i enlighet med gemenskapsbestämmelser inom ramen för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, skall finansieras enligt artikel 1.2 b.
- (3) Om det är nödvändigt skall rådet, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa föreskrifter för finansiering av de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 3

- (1) Åtgärder för landsbygdsutveckling utanför mål 1 som vidtas enligt gemenskapens bestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 c.
- (2) Fiskeriåtgärder som vidtas enligt gemenskapens bestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 d.
- (3) Veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapens bestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 e.
- (4) Informationsåtgärder som vidtas enligt gemenskapens bestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 f.
- (5) Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 4

- (1) Varje medlemsstat skall meddela kommissionen följande:
- a) De myndigheter och organ som ges befogenhet att utföra de betalningar som avses i artiklarna 2 och 3, nedan kallade "utbetalningsställen".
- b) Om fler än ett utbetalningsställe har ackrediterats, den myndighet eller det organ, nedan kallat "samordningsorgan", som den ger i uppdrag dels att samla in och överföra de uppgifter som skall ges in till kommissionen, dels att främja en enhetlig tillämpning av gemenskapsreglerna.
- (2) De utbetalningsställena är myndigheter eller organ i medlemsstaterna, som såvitt avser de betalningar som skall göras inom deras område erbjuder tillräckliga garantier för att
- a) ansökningarnas giltighet och överensstämmelse med gemenskapens regler kontrolleras innan betalningarna godkänns,
- b) de gjorda betalningarna redovisas korrekt och fullständigt i räkenskaperna, och
- c) nödvändiga handlingar ges in inom den tid och i den form som föreskrivs i gemenskapsreglerna.
- (3) Utbetalningsställena måste förfoga över verifikationshandlingar avseende de gjorda utbetalningarna och över handlingar som gäller genomförandet av de föreskrivna administrativa och materiella kontrollerna. Om de relevanta dokumenten bevaras hos de organ som har till uppgift att godkänna utgifterna skall dessa organ tillstålla utbetalningsstället rapporter om antalet genomförda kontroller, dessas innehåll och de åtgärder som har vidtagits på grund av resultaten.
- (4) Endast utgifter som betalas av ackrediterade utbetalningsställen skall finansieras av gemenskapen.
- (5) Varje medlemsstat skall, med beaktande av landets konstitutionella bestämmelser och institutionella struktur, begränsa antalet ackrediterade utbetalningsställen till minsta möjliga antal för att de utgifter som avses i artikel 2 och 3 skall kunna betalas under tillfredsställande förvaltnings- och bokföringsförhållanden.
- (6) Varje medlemsstat skall till kommissionen överlämna följande upplysningar om utbetalningsställena:
- a) Namn och stadgar.
- b) Förvaltnings- och bokföringsförhållanden samt interna kontrollförhållanden under vilka betalningar

skall göras i samband med genomförandet av gemenskapsreglerna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

c) Ackrediteringshandlingen.

Kommissionen skall omedelbart underrättas om dessa uppgifter ändras på något sätt.

(7) Om ett eller flera av villkoren för ackreditering inte uppfyllts eller inte längre uppfylls av ett ackrediterat utbetalningsställe skall ackrediteringen återkallas, såvida inte utbetalningsstället genomför nödvändiga anpassningar inom den tid som bestäms utifrån hur allvarligt problemet är. Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om detta.

(8) Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 5

(1) De ekonomiska resurser som krävs för de utgifter som avses i artiklarna 2 och 3 skall göras tillgängliga för medlemsstaterna av kommissionen genom förskott på utgifter som verkställs under en referensperiod.

Förskottsbetalning för genomförande av program inom ramen för de åtgärder för landsbygdsutveckling som avses i artikel 3.1 får beviljas av kommissionen vid godkännandet av programmen i fråga och skall anses som utgifter som verkställts den första dagen i månaden efter beslutet om beviljandet.

(2) Till dess att förskotten på verkställda utgifter har utbetalats skall medlemsstaterna tillhandahålla de medel som är nödvändiga för att täcka utgifterna, i enlighet med de ackrediterade utbetalningsställenas behov.

(3) Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 6

(1) Medlemsstaterna skall med jämna mellanrum tillstålla kommissionen följande uppgifter avseende de ackrediterade utbetalningsställena och samordningsorganen och de transaktioner som finansieras av fondens garantisektion:

a) En redovisning av utgifterna och en bedömning av finansieringsbehoven.

b) Årsredovisningen tillsammans med nödvändiga underlag för granskning och godkännande och ett intyg avseende den vidarebefordrade redovisningens fullständighet, exakthet och sanningsenlighet.

(2) Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de som gäller det redovisningsintyg som avses i punkt 1 b, skall antas enligt förfarandet i artikel 13.

Artikel 7

(1) Efter att ha hört fondkommittén skall kommissionen fatta de beslut som anges i punkterna 2, 3 och 4.

(2) Kommissionen beslutar om månatliga förskott på verkställda utgifter som betalas av de ackrediterade utbetalningsställena.

Utgifterna för oktober skall hänföras till oktober om de betalas mellan den 1 och 15 oktober och till november om de betalas mellan den 16 och 31 oktober. Förskottsbetalningar skall göras till medlemsstaten senast den tredje arbetsdagen den andra månaden efter den när utgifterna betalas.

Ytterligare förskott får betalas om fondkommittén underrättas vid nästa samråd.

(3) Kommissionen skall granska och godkänna årsredovisningen för utbetalningsställena före den 30 april året efter det aktuella budgetåret och på grundval av de uppgifter som avses i artikel 6.1 b.

Beslutet att godkänna årsredovisningen skall omfatta den överlämnade redovisningens fullständighet, exakthet och sanningsenlighet. Beslutet skall inte påverka beslut som fattas senare i enlighet med punkt 4.

(4) Kommissionen skall besluta om vilka utgifter som inte skall omfattas av gemenskapens finansiering enligt artiklarna 2 och 3 när den finner att utgifterna inte har betalats i överensstämmelse med gemenskapsreglerna.

Varje beslut om att vägra finansiering skall föregås av att resultaten av kommissionens undersökningar och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen varefter de två berörda parterna skall sträva efter att nå en överenskommelse om vilka åtgärder som skall vidtas.

Om ingen överenskommelse nås får medlemsstaten begära att ett förfarande inleds, i syfte att medla mellan deras respektive ståndpunkter inom en tid av fyra måna-

der. Resultaten härav skall anges i en rapport, vilken skall överlämnas till och granskas av kommissionen innan ett beslut om att vägra finansiering fattas.

Kommissionen skall fastställa de belopp som skall undantas med beaktande i synnerhet av hur betydande bristen på överensstämmelse är. Kommissionen skall i detta syfte beakta överträdelsens natur och betydelse och den ekonomiska förlust som gemenskapen förorsakats.

En vägran att finansiera får inte inbegripa de utgifter som avses i artikel 2 och som betalats före de tjugofyra månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av undersökningarna.

Bestämmelsen i femte stycket skall inte tillämpas på de ekonomiska följderna.

- a) av oegentligheter eller försummelser enligt artikel 8.2, eller
- b) av statligt stöd eller överträdelse för vilka förfarandena enligt artiklarna 93 och 169 i fördraget har inletts.

(5) Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta de förskottsbetalningar som avses i artikel 5.1 andra stycket enligt punkterna 2, 3 och 4 och förfarandena för de beslut som avses i nämnda punkter.

Artikel 8

(1) Medlemsstaterna skall i enlighet med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att

- a) försäkra sig om att transaktioner som finansieras av fonden verkligen äger rum och att de genomförs korrekt,
- b) förhindra och beivra oegentligheter.
- c) indriva belopp som förlorats till följd av oegentligheter eller försumlighet.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits i dessa syften, och särskilt om i vilket stadium de förvaltningsmässiga och rättsliga förfarandena befinner sig.

(2) Om en fullständig indrivning inte kan åstadkommas skall de ekonomiska följderna av oegentligheter och försummelser bäras av gemenskapen, med undantag för följderna av sådana oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas myndigheter eller andra organ i medlemsstaterna.

De indrivna beloppen skall betalas till de ackrediterade utbetalningsställena, och dessa skall dra av de indrivna beloppen från de utgifter som fonden finansierar. Räntan på de belopp som drivits in eller som betalats för sent skall betalas in till fonden.

(3) Rådet skall, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa de allmänna tillämpningsföreskrifterna för denna artikel.

Artikel 9

(1) Medlemsstaterna skall till kommissionens förfogande ställa alla uppgifter som behövs för att fonden skall fungera väl. De skall även vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta den kontroll som kommissionen kan anse vara nödvändig inom ramen för förvaltningen av gemenskapsfinansieringen, inbegripet kontroller på plats.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla bestämmelser i lagar och andra författningar som de har antagit för tillämpningen av gemenskapens rättsakter avseende den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa akter har ekonomiska följder för fonden.

(2) Utan att det påverkar den kontroll som medlemsstaterna utför i enlighet med nationella bestämmelser i lagar, förordningar och administrativa bestämmelser, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 188 c i fördraget, eller sådana undersökningar som företas med stöd av artikel 209 c i fördraget, skall tjänstemän som kommissionen utsett att genomföra undersökningar på plats ha tillgång till alla de böcker och andra handlingar inklusive uppgifter som upprättas eller lagras i elektronisk form, avseende utgifter som finansieras av fonden.

De skall särskilt kontrollera

- a) om förvaltningsrutinerna är förenliga med gemenskapsreglerna,
- b) om de erforderliga underlagen finns och om dessa överensstämmer med de transaktioner som finansieras av fonden,
- c) under vilka förhållanden transaktioner som finansieras av fonden genomförs och kontrolleras.

Kommissionen skall i god tid före undersökningen underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat inom vars territorium undersökningen skall äga rum. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i undersökningen.

På begäran av kommissionen och efter godkännande av medlemsstaten, skall undersökningar eller utredningar

beträffande de transaktioner som avses i denna förordning utföras av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten. Tjänstemän från kommissionen får också delta.

För att effektivisera kontrollen kan kommissionen, efter godkännande av berörda medlemsstater, ombesörja att myndigheter i dessa stater deltar i vissa undersökningar eller utredningar.

(3) Rådet skall vid behov, på förslag från kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 10

Före den 1 juli varje år skall kommissionen tillstålla Europaparlamentet och rådet en finansiell rapport om förvaltningen av fonden under det föregående räkenskapsåret, särskilt om dess ekonomiska ställning, utvecklingen av beloppen och utgiftsslagen samt om under vilka förhållanden gemenskapsfinansieringen genomförts.

Artikel 11

Kommittén för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (nedan kallad "fondkommittén") skall bistå kommissionen med förvaltningen av fonden i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 12–15.

Artikel 12

Fondkommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen. Varje medlemsstat skall i kommittén företrädas av högst fem tjänstemän.

Ordförande för fondkommittén skall vara en företrädare för kommissionen.

Artikel 13

(1) Om förfarandet i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, hänskjuta ärendet till fondkommittén.

(2) Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta

på förslag av kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med fondkommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut med kvalificerat majoritet.

Artikel 14

(1) Fondkommittén skall höras

- a) i samtliga fall där det är föreskrivet att den skall höras,
- b) angående den beräkning av fondens anslag som skall skrivas in i kommissionens budgetförslag för kommande budgetår och vid behov i ytterligare budgetförslag,
- c) om utkast till rapporter om fonden som skall överlämnas till rådet.

(2) Fondkommittén får undersöka alla andra frågor som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, har hänskjutet till den.

Fondkommittén skall regelbundet informeras om fondens verksamheter.

Artikel 15

Ordföranden skall sammankalla fondkommittén.

Kommissionen skall ställa sekretariatstjänster till fondkommitténs förfogande.

Fondkommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 16

Förordning (EEG) nr 729/70/EEG upphör att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisning till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 17

Artikel 15 tredje stycket och artikel 40 i rådets beslut 90/424/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 18

De bestämmelser som krävs för att underlätta övergången från förordning (EEG) nr 729/70 till denna förordning skall antas enligt förfarandet i artikel 13.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på utgifter som verkställs från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den . . .

På rådets vägnar

. . .

—

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 729/70	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2a och 1.2b	Artikel 1.2a och 1.2b
Artikel 1.4	Artikel 1.4
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.3
Artikel 3.1	Artikel 2.3
Artikel 3.2	Artikel 2.3
Artikel 3.3	—
Artikel 4.1a första stycket	Artikel 4.1a
Artikel 4.1a andra stycket	Artikel 4.2
Artikel 4.1a tredje stycket	Artikel 4.3
Artikel 4.1b första stycket	Artikel 4.1b
Artikel 4.1b andra stycket	Artikel 4.4
Artikel 4.2	Artikel 4.5
Artikel 4.3	Artikel 4.6
Artikel 4.4	Artikel 4.7
Artikel 4.5 första meningen	Artikel 5.1 första stycket
Artikel 4.5 andra meningen	Artikel 5.2
Artikel 4.6	Artikel 4.8 och 5.3
Artikel 5.1	Artikel 6.1
Artikel 5.2a	Artikel 7.2
Artikel 5.2b	Artikel 7.3
Artikel 5.2c	Artikel 7.4
Artikel 5a	—
Artikel 6	—
Artikel 6a	—
Artikel 6b	—
Artikel 6c	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12.1	Artikel 12
Artikel 12.2	—
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—

98/0113 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr ...

av den ...

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direkt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken

(98/C 170/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

jordbruket bör dessa avdrag emellertid inte överstiga 20 % av den totala utbetalningen.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

Föreskrifter för betalningsavdrag av miljömässiga skäl eller på grund av otillräcklig arbetsstyrka bör fastställas av medlemsstaterna på grundval av objektiva kriterier. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att utnyttja belopp som härrör från betalningsavdragen för jordbruks-miljömässiga tilläggsåtgärder inom ramen för det stöd till landsbygdsutveckling som föreskrivs enligt förordning (EG) nr .../..

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

De direkta utbetalningarna bör ges en övergripande begränsning för att ta hänsyn till stordriftsfördelar och undvika överdrivet höga utbetalningar till enskilda stödmottagare. Tillämpningen av sådana begränsningar bör inte innebära ett ifrågasättande av det mål som fastställs i artikel 39.1 i fördraget om att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard och att stabilisera marknaderna. Övergripande begränsningar för direkta utbetalningar bör tillämpas på ett degressivt sätt.

med beaktande av följande:

Vissa villkor bör fastställas för direkta utbetalningar enligt de olika systemen för inkomststöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Gemensamma stödsystem måste anpassas till marknadsutvecklingen, vid behov med kort varsel. Stödmottagarna kan därför inte lita på att stödvillkoren förblir oförändrade och bör förberedas på att systemen eventuellt kan komma att ses över mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

Utbetalningar inom gemenskapens stödsystem bör göras i sin helhet av behöriga nationella myndigheter till stödmottagarna utan att det påverkar avdrag som uttryckligen föreskrivs i denna förordning.

Från stödsystemen enligt den gemensamma jordbrukspolitiken kan direkt inkomststöd betalas ut särskilt i syfte att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard. Detta mål har nära samband med landskapsvård genom att det blir möjligt för jordbrukarna att utöva äkta och seriös jordbruksverksamhet. För att undvika felaktiga utbetalningar av gemenskapsmedel bör medlemsstaterna på ett lämpligt sätt begränsa utbetalningarna av stöd till jordbrukare som på grundval av objektiva och verifierbara uppgifter kan visa att det främsta syftet med den verksamhet för vilken de mottar stöd är att bedriva äkta och seriös jordbruksverksamhet, och att denna inte i första hand bedrivs för stödets skull.

Med hänsyn till en bättre integrering av miljöaspekten med den gemensamma organisationen av marknaderna, bör medlemsstaterna vidta lämpliga miljöåtgärder när det gäller jordbruksmark och jordbruksproduktion. Medlemsstaterna bör besluta om följderna om de obligatoriska miljökraven inte efterlevs och de bör ges rätt att göra avdrag från eller till och med dra in stöd från stödsystem om miljökraven inte iakttas. Sådana åtgärder bör vidtas av medlemsstaterna utan att det påverkar möjligheten att bevilja stöd för frivilliga miljömässiga åtaganden.

För att stabilisera sysselsättningen inom jordbruket och på så sätt bidra till en skälig levnadsnivå inom jordbruksnäringsen, inklusive alla personer som arbetar inom jordbruket, bör medlemsstaterna bemyndigas att göra avdrag på de direkta utbetalningarna till jordbrukarna i fall där den arbetskraft som utnyttjas på jordbruksföretaget är otillräckligt i förhållande till de gränser som skall fastställas. För att vidmakthålla särskilt produktiviteten inom

Med tanke på de betydande budgetkonsekvenser som stöd i form av direkta utbetalningar medför, och för att man bättre skall kunna utvärdera deras inverkan, bör gemenskapens system utvärderas ordentligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Omfattning

Denna förordning skall tillämpas på betalningar som görs direkt till jordbrukare enligt de stödssystem inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken som helt eller delvis finansieras av garantisektionen vid EUGFJ, utom de som föreskrivs enligt förordning (EG) nr .../.. (Landsbygdsutveckling) (stödsystem).

Artikel 2

Fullständiga utbetalningar

Betalningar enligt stödssystemen skall göras i sin helhet till stödmottagarna.

Artikel 3

Ömsesidig överensstämmelse

(1) Medlemsstaterna skall vidta de miljömässiga åtgärder de anser vara lämpliga mot bakgrund av vilken jordbruksmark som används och vilken produktion det gäller. Dessa åtgärder får inbegripa stöd för miljömässiga åtaganden för jordbruket, allmänna obligatoriska miljökrav och särskilda miljökrav som ett villkor för direkta betalningar.

(2) Medlemsstaterna skall besluta om påföljder som är lämpliga och som står i proportion till hur omfattande de ekologiska följderna är av att de obligatoriska miljökraven inte har iakttagits. De kan föreskriva avdrag från eller, om det är lämpligt, upphörande av stödet från det berörda stödssystemet, om ett sådant särskilt miljökrav inte efterlevs.

Artikel 4

Modulering

(1) Medlemsstaterna får besluta att sänka de belopp som, förutom för detta stycke och före tillämpning av artikel 6, skulle beviljas jordbrukare för ett visst kalenderår, om den arbetskraft som används på deras jordbruksföretag, uttryckt i årsarbetsenheter, ligger under den begränsning som skall fastställas av medlemsstaterna.

”Årsarbetsenhet” är den genomsnittliga nationella eller regionala årsarbetstiden för en vuxen heltidsarbetande jordbrukare som är anställd under ett kalenderår.

(2) Sänkningen av stöd till en jordbrukare för ett visst kalenderår, till följd av tillämpning av de åtgärder som avses i punkt 1, skall inte överstiga 20 % av den totala utbetalningen som, med undantag av punkt 1, skulle beviljas jordbrukaren för det berörda kalenderåret.

Artikel 5

Gemensamma bestämmelser

(1) Medlemsstaterna skall tillämpa de åtgärder som avses i artiklarna 3 och 4 på ett sådant sätt att lika behandling mellan jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

(2) Skillnaden mellan de belopp som, med undantag för artiklarna 3 och 4, skulle betalas ut till jordbrukare i en medlemsstat ett visst kalenderår och de belopp som beräknats med tillämpning av dessa artiklar, skall bli tillgänglig för den berörda medlemsstaten inom de tidsfrister som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 11 och skall utgöra tilläggsstöd från gemenskapen för miljöåtgärder inom jordbruket enligt artiklarna 20–22 i förordning (EG) nr .../.. (landsbygdsutveckling).

Artikel 6

Begränsning

Om den totala utbetalningen som, med undantag av denna artikel, skulle beviljas en jordbrukare enligt stödssystemen för ett visst kalenderår, överstiger 100 000 ecu, skall detta belopp minskas med

- 20 % av den del av beloppet som överstiger 100 000 ecu, men som är lägre än 200 000 ecu, och
- 25 % av den del av beloppet som överstiger 200 000 ecu.

Artikel 7

Översyn

Stödssystemen skall tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn mot bakgrund av utvecklingen på marknaden.

Artikel 8

Stödets omfattning

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder de anser vara nödvändiga, med beaktande av stödssystemets mål, för att utbetalningarna endast skall omfatta jordbrukare som, i

tveksamma fall, på grundval av objektiva uppgifter om deras inkomstrelaterade verksamhet — särskilt med hänvisning till dess rättsliga, ekonomiska, sociala och agromiska delar — kan påvisa att de inte utövar stödberättigande verksamhet i första hand för att erhålla stöd.

Artikel 9

Utvärdering

För bedömning av deras effektivitet skall betalningarna enligt stödsystemen utvärderas för bedömning av deras effekt när det gäller uppsatta mål och för analys av deras effekt på relevanta marknader.

Artikel 10

Information till kommissionen

Medlemsstaterna skall noga informera kommissionen om de åtgärder som vidtas för tillämpningen av denna förordning.

Artikel 11

Definitioner

I denna förordning

- a) avses med ”jordbrukare”: en enskild jordbruksproducent, antingen en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken juridisk status sammanslutningen eller dess medlemmar har enligt nationell rätt, vars jordbruksföretag är beläget inom gemenskapens territorium,

- b) avses med ”jordbruksföretag”: samtliga de produktionsenheter som jordbrukaren förvaltar och som är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,
- c) skall betalningar som skall beviljas för ett kalenderår inbegripa betalningar som skall beviljas för andra perioder som inleds under det kalenderåret.

Artikel 12

Närmare bestämmelser

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning, inklusive särskilt:

- förteckningen över de stödsystem som avses i artikel 1,
- de åtgärder som krävs för att undvika att artiklarna 3, 4 och 6 kringgås,

skall antas av kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel ... i förordning (EG) nr .../. . (jordbruksgrödor), det förfarande som fastställs i artikel 39 i förordning (EG) nr .../. . (nötkött) eller, i förekommande fall, motsvarande artiklar i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaden.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På rådets vägnar

...